

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXII

П'ЯТНИЦЯ, 22 ЛИПНЯ 2005 РОКУ

ЧИСЛО 29

VOL. CXII

FRIDAY, JULY 22, 2005

No. 29

Візи: колишній міністер К. Грищенко критикує теперішнього - Б. Тарасюка

Р.Л. Хом'як

КИЇВ. – Міністри закордонних справ України дискутують у пресі на тему безвізового в'їзду в Україну. Пишу „міністри“ в множині, бо йдеться про нинішнього міністра закордонних справ Бориса Тарасюка і його попередника (і колишнього „нашого“ посла) Костянтина Грищенка. Дебати вказують ще й на іншу справу: обидва досвідчені, кадрові українські дипломати не домовились.

На початку лютого, на своїй першій зустрічі з пресою, після повернення в крісло міністра закордонних справ, Борис Тарасюк, серед іншого, подякував своєму попередникові Костянтині Грищенку, за те, що той „зберіг МЗС“. Адже К. Грищенко, так би мовити, „потрапив з-під ринви на дощ“. Під час своєї посольської діяльності в Америці він долав дуже напружені взаємини між Україною і США. Протягом декількох місяців, як говорили між собою вашінгтонські спостерігачі, американською політикою щодо України керували не в Державному департаменті, а в підвалі Білого Дому, в „князівстві“ Кондолізи Райс, яка тоді була радником Президента у справах національної безпеки.

Це був період запідозрювань України у продажі Іракові знаменитих „кольчуг“ (донині не знайдених в Іраку), і продажі зброї Македонії, і таких геть інфантильних заходів, як перехід на франкомовні назви країн в розкладі місць на міжнародній конференції, для того тільки, щоб Президент України (Ukraine) Леонід Кучма не сидів поруч з Президентом „USA“ Джорджем Бушем, так що місце США з'явилося під табличкою французькою мовою (офіційною мовою дипломатії), тобто – „Етаз-Уні“ – адже за круглим столом літера „Е“ далека від латинської літери „U“.

Треба віддати належне дипломатові К. Грищенку, бо він витримав усі ці випробування, і коли повернувся до Києва в ранзі міністра закордонних справ, взаємини між Вашингтоном і Києвом вже знову були в нормальній колії.

Витримав „під ринвою“ в США і скоро опинився „під дощем“ у Києві, де Президент Л. Кучма, під тиском президента Росії В. Путіна, почав тягнути Україну у московський проєкт „Єдиний економічний простір“ (ЄЕП) разом з Росією, Білоруссю й Казахстаном. Міністер за-

(Закінчення на стор. 3)

Масове сходження на Говерлю викликало жертви і було останнім

Президент України Віктор Ющенко і Державний секретар України Олександр Зінченко з учасниками сходження на Говерлю в Рахівському районі Закарпатської області 16 липня.
Фото УНІАН

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – 16 липня Президент України Віктор Ющенко здійснив 31-ше у своєму житті сходження на Говерлю, у якому взяло участь близько 20 тисяч осіб. У традиційному вічі,

що відбулося на вершині гори з Віктором Ющенком, узяло участь, за різними даними, 5-10 тисяч осіб. Коли настав час спус-

(Закінчення на стор. 18)

VI Конгрес МАУ в Донецьку - добрі жнива

З попереднього числа „Свободи“ (стаття Р. Л. Хом'яка „Засяло сонце золоте“ – в Донецьку!) наші читачі в загальних рисах дізналися про VI конгрес Міжнародної Асоціації Україністів, який від 28 червня до 2 липня відбувався в Донецьку – адміністративному центрі найсхіднішої і в найбільшій мірі зрусіфікованої області України. З метою глибшого ознайомлення з перебігом цієї важливої культурологічної події нижче вміщуємо докладніший звіт учасника VI конгресу і члена МАУ, голови НТШ А д-ра Лариси Онишкевич (див. нижче), і також текст, з незначними скороченнями, доповіді дотеперішнього президента МАУ Марка фон Гагена, професора Колумбійського університету (на ст. 14).

Зліва: д-р Марк фон Гаген (Колумбійський університет), Діана Гованська (Колумбійський університет), д-р Анатолій Загнітко, Наталія Ярошенко, Вікторія Куценко (усі троє – з Донецького університету), д-р Франк Сисин (КИУС).
Фото: С. Андрушків

Міжнародна Асоціація Україністів об'єднує науковців, які спеціалізуються в галузях, пов'язаних з Україною. Перший конгрес відбувся в Києві у 1990 році – він мав найбільше розголосу: над Хрещатиком висіли великі написи (від однієї сторони вулиці до другої) з вітаннями на адресу членів МАУ. Це було нове навіть для Києва – що приїхали українознавці не тільки з різних західних країн, але й з Китаю. Коли Другий конгрес відбувався у Львові, то наступні – у Харкові, Одесі і Чернівцях. Причина: дати змогу українознавцям побачити культурне життя різних міст України, а рівночасно показати громадянам тих міст, що світ ними цікавиться як частиною України. Ще 2002 року було вибрано місто Донецьк – тоді ще не було передчуття, що історія виявить нову історичну реальність під час останніх президентських виборів в Україні.

VI Конгрес проходив у Донецькому університеті від 28 червня до 2 липня. Прибуло понад 600 учасників з 26 країн світу (від Австралії, Канади, Америки до Японії включно); та ще було понад 1300 кандидатів, половини з яких мусили відмовити, бо не було змоги всім перебути у Донецьку, відносно невеликому місті.

Проведено разом понад 111 секційних засідань і 198 тематичних; також представлено 32 нові видання з україністики. Це добрі жнива.

На відкриття прибули також представники Національної Академії Наук України (НАНУ), уряду України (віце-прем'єр Микола Томенко) та представники обласної і міської адміністрацій. На відкритті і закритті головував господар МАУ, ректор Донецького університету Володимир Шевченко (професор, доктор фізико-математичних наук).

На пленарній сесії промовляли Іван Дзюба (родом з Донецька, який дістав почесний докторат, як також дістав і Богдан Осадчук) про „Донецьку складову української культури“. Джованна Броджі Беркофф говорила на тему: „Багатомовність і культурний плюралізм як загроза для самосвідомості чи шанс для майбуття?“. Були також виступи Івана Кураса, Ганни Скрипник (голова Української асоціації) та Степана Мельничука, ректора Чернівецького університету.

Промовляв також віце-прем'єр Микола Томенко. Його головна думка була, що кожний громадянин має почувати себе членом своєї держави. Та головною доповіддю була промова президента МАУ, Марка фон Гагена, професора історії Колумбійського університету. Він подав виразну аналізу стану гуманітарних наук і пов'язаних з ними проблем в Україні. Це була оцінка праці МАУ в Україні, і праці НАНУ, і ставлення уряду до справ культури, зокрема української мови. Фон Гаген підкреслював український типовий релігійний плюралізм, громадянську

(Закінчення на стор. 14)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

На Софіївській площі згадали кривавий вівторок

КИЇВ. – 18 липня, у річницю кривавого вівторка – побиття похоронної процесії спецпідрозділами міліції під стінами Святої Софії (Софіївська площа), відбулося скорботне віче пам'яті Патріярха Київського і всієї Руси-України Володимира (Романюка). Тоді, 1995 року, після смерті Патріярха Київського, не було визначено місця поховання. Влада запропонувала місце на Байковому кладовищі, проте послідовники Патріярха не погодилися з цим і хотіли його поховати на території Софії Київської. Тоді похоронний хід заважали бійці ОМОНУ, які намагалися зупинити людей сльозогінним газом, били та топтали жінок, старих та дітей. Патріярха все ж таки поховали під стінами Софії Київської. Імена тих, хто віддавав злочинні накази підрозділам ОМОНУ, невідомі досі. Проте у свідків цього погрому не виникає сумнівів щодо того, що кривавий вівторок був політичною акцією.

„Газпром“ заплатив Україні за транзит – газом зі сховищ

КИЇВ. – Російський „Газпром“ повідомив 17 липня про досягнення домовленості з компанією „Нафтогаз України“ про остаточне врегулювання проблеми з 7.8 млрд. кубометрів російського газу, що зберігаються в українських газосховищах. Згідно з документом, „Нафтогаз України“ отримав понад 2.5 млрд кубометрів газу за рахунок часткової оплати послуг за транзит російського газу цього року. Транзит російського газу через Україну цього року зросте до 8 млрд. кубометрів. Суперечки між Росією та Україною щодо енергоносіїв та транзиту посилілися після того, як прем'єр Юлія Тимошенко заявила про наміри зменшити енергетичну залежність від Росії. Раніше Ю. Тимошенко, у відповідь на заяву Володимира Путіна про нібито крадіжки українською стороною російського газу, сказала, що зайвих обсягів газу, не передбачених контрактами, Україна не відбирає.

Заклики до сепаратизму принесені на Донбас штучно

ДОНЕЦЬК. – Зустріч Президента Віктора Ющенка 15 липня з представниками керівництва й активістами Донецької області розтяглася на багато годин. Кілька тисяч як прихильників, так і опонентів Президента слухали його промову. В. Ющенко закликав донецьку еліту дотримуватися законів, попередив донецького губернатора, що до осені має бути змінено кадровий склад правоохоронних та податкових органів. В. Ющенко висловив думку, що „бандюги і ворюги“ не повинні бути при владі, і наголосив, що зміну влади повинна символізувати зміна облич. В. Ющенко закликав Донбас зберегти єдність і відмовитися від почуття помсти за минулі президентські вибори. Промовляючи перед керівниками та підприємцями регіону, він заявив, що заклики до федералізації чи сепаратизму були принесені в Донбас штучно, з політичною метою. Тим часом у Донецьку, куди прибув Президент В. Ющенко на чолі представницької делегації, відбулися віча проти його візиту. Крім організації „Ми“, кілька наметів встановили представники руху „За Україну без Ющенка“.

ЕС допоможе Україні з СОТ

БРЮСЕЛЬ. – Європейський союз висловив тверду підтримку вступу України до Світової організації торгівлі до кінця цього року, повідомили 15 липня в прес-службі Міністерства закордонних справ України після засідання „Україна-Трійка робочої групи ЕС з питань Східної Європи і Центральної Азії“, що відбулося 13 липня в Брюсселі. Учасники засідання відзначили важливість проведення вільних і демократичних парламентських виборів у 2006 році. У рамках консультацій сторони обговорили актуальні питання здійснення Плану дій „Україна – ЕС“. Відбувся обмін думками щодо придністровського врегулювання на основі запропонованого Україною відповідного плану. ЕС висловив готовність активно долучитися до здійснення плану врегулювання.

З Іраном домовлено про трубопровід

КИЇВ. – Секретар ради національної безпеки і оборони Петро Порошенко, який завершив офіційну візиту до Ірану, 15 липня заявив про досягнуті домовленості з владою цієї країни. Україна та Іран домовилися щодо підготування експертами фінансового обґрунтування будівництва трубопроводу для транспортування іранського газу до Європи через українську територію. П. Порошенко каже, що вартість цього проєкту може сягнути 10 мільярдів доларів, тому, у разі його втілення, залучатимуться інші країни, а також міжнародні організації. Водночас П. Порошенко визнав, що для України доставка іранського газу буде вигідною лише у разі подальшого транспортування до Європи, а не лише споживання всередині країни. Іран є другою у світі країною після Росії за покладами газу.

В Україні ліквідують податкову міліцію

КИЇВ. – Податкова міліція України буде реформована, 13 липня заявив заступник голови Державної податкової адміністрації Микола Катеринчук. За його словами, „податкова міліція зникає, на її базі формується Департамент податкових розслідувань“, функції ж нової структури „будуть ближчими до фінансової розвідки“. Нормою, за словами М. Катеринчука, стане „дистанційне спілкування з платниками податків, „маски-шов“ і походи міліціонерів до бюрів припиняться“.

Верховна Рада критикує заяву уряду

КИЇВ. – Погоджувальна рада депутатських фракцій і груп українського парламенту різко розкритикувала останню заяву уряду, в якій прем'єр-міністр Юлія Тимошенко звинуватила керівництво Верховної Ради у причетності до провокацій під час розгляду законопроектів щодо вступу до Світової організації торгівлі. На думку членів погоджувальної ради, така заява мала на меті перекласти на інших провали у власній праці уряду і перевести внутрішні урядові конфлікти у нове політичне протистояння Кабміну і парламенту. У такий спосіб, наголошується в документі, Кабінет міністрів „фактично розпочав передвиборну кампанію раніше, ніж політичні партії та блоки“. Голова Верховної Ради Володимир Литвин назвав урядову заяву „грубим наїздом“ і „дикістю“.

Наркоманія в Україні поширюється

КИЇВ. – Український міністер охорони здоров'я Микола Поліщук 15 червня повідомив, що тепер в Україні офіційно зареєстровано 85 тисяч наркоманів, але загальна кількість споживачів наркотиків може сягати 200 тисяч. Виступаючи у Верховній Раді, М. Поліщук сказав, що майже 80 відсотків з них – молоді люди віком до 30 років. Він також сказав, що найбільш поширеним вживанням наркотиків є у Дніпропетровській області та інших південно-східних регіонах. Заява міністра з'явилася на тлі громадських акцій у Донецьку, де лунають скарги на

легкість придбання препарату „трамадол“. Українське міністерство охорони здоров'я заявило, що готується запровадити особливу контролю над продажем знеболюючого препарату „трамадол“, який, згідно з твердженнями лікарів, має наркотичні властивості.

Молдова надасть Придністров'ю статус автономії

КИШИНІВ, Молдова. – 13 липня Молдова заявила про готовність надати Придністров'ю статус автономно-територіального утворення у формі республіки. Документ, розроблений відповідно до положень українського пляну з врегулювання придністровської проблеми, посередником представив напередодні міністер реінтеграції Молдови Василь Шова. Регіон, будучи невід'ємною частиною Молдови, матиме право на вихід з складу республіки у разі прийняття рішення про об'єднання Молдови з іншою державою або у разі втрати країною статусу суб'єкта міжнародного права. Офіційними мовами в Придністров'ї запропоновано визнати молдавську (на основі латинської графіки), українську і російську. Кишинів готовий гарантувати функціонування й інших мов. Регіон одержить також право мати свою символіку, конституцію. Передбачається, що Придністров'я братиме участь в проведенні внутрішньої і зовнішньоекономічної політики Молдови, а також підтримуватиме, відповідно до законодавства республіки, зовнішні зв'язки в галузі економіки, науково-технічній і гуманітарній сферах.

Арештовано „гакера“, від якого постраждали десятки банків світу

НЮ-ЙОРК. – 20 липня газета „The Wall Street Journal“ подала що українська міліція заарештувала українського „гакера“ Дмитра Голубова, підозрюваного в створенні однієї з наймогутніших міжнародних кримінальних комп'ютерних мереж. Ця мережа спеціалізувалася на торгівлі краденою інформацією про клієнтів банків. „У мережі „Carderplanet.com“ можна було придбати інформацію про мільйони власників банківських рахунків зі США, Великобританії й ряду інших країн“, – пише газета. Мережа була закрита ще торік, але американська влада продовжує провадити слідство щодо її організаторів. За словами керівника Поштової служби США Пола Крена, Д. Голубов, який брав участь у діяльності „Carderplanet“ під псевдонімом „Script“, був арештований 7 липня цього року. Українська влада відмовилася прокоментувати ситуацію. Злочинна мережа „Carderplanet“ була створена в 2001 р. У ній брали участь близько 7000 осіб, переважно жителів Росії й інших східноєвропейських країн. Жертвами цієї діяльності стали десятки банків і підприємств електронної торгівлі зі США, Британії й Австралії. Правоохоронці стверджують також, що в співтоваристві, що стояло за „Carderplanet“, діяла потужна, добре налагоджена ієрархічна структура. Д. Голубов входив до числа головних організаторів мережі.

За повідомленнями

Попередні вибори – на Майдані

18 липня на Хрещатику в Києві молодіжна виборча комісія під патронатом організації „Молодь – надія України“ провела попередні парламентські вибори до Верховної Ради України за партійними списками в рамках акції „Парламентські вибори на Майдані“. Фото: УНІАН

Чи братимуть хабарі на автошляхах України?

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – 19 липня на засіданні колегії Міністерства внутрішніх справ України Президент України Віктор Ющенко вирішив ліквідувати в Україні Державну автоінспекцію (ДАІ) – через корупційність цього відомства. На розширеному засіданні колегії Віктор Ющенко досить емоційно слухав доповіді міліцейських начальників, деякому з них відразу порадив писати рапорт про відставку і найбільш був незадоволений ДАІ. Свого часу ДАІ ліквідував Президент Грузії М. Саа-

кашвілі, де водії їздять тепер без жодного нагляду. За словами глави держави, йому особисто доводилося зустрічати випадки, коли співробітники ДАІ патрулюють дороги з метою отримання хабарів. „Це на ваших очах робиться, генерале“, – сказав В. Ющенко, звертаючись до начальника Департаменту ДАІ Сергія Коломійця. „Ніякого ДАІ більше в Україні не буде“, – сказав В. Ющенко.

Міністер юстиції Роман Зварич послався на досвід багатьох західних країн, де немає відповідної служби і

цю функцію виконує поліція. Зокрема в США існує патрульна служба, але вона має повноваження поліцейських і, наприклад, може арештувати порушника на дорозі, в той час, як ДАІ цього зробити не може. Водночас Роман Зварич вважає, що ліквідація Державтоінспекції потребує законодавчого втручання, оскільки необхідно внести зміни до ряду нормативно-правових актів.

Президент В. Ющенко зажадав на засіданні від співробітників міністерства внутрішніх справ використовувати

вати в праці лише українську мову. Президент звернувся до міліції з такою вимогою після того, як начальник управління МВС у Запорізькій області Віктор Бондар, виступаючи, вибачився, що говоритиме російською мовою. „Ви повинні виконувати закон про мову, у якому сказано, що державні службовці повинні володіти хоча б ламаною українською мовою“, – заявив Президент.

Міністер внутрішніх справ Юрій Луценко сказав, що після ліквідації ДАІ безпекою на дорогах займатиметься спеціально створена дорожня міліція. Найімовірніше, у містах патрулюватиме дороги дорожньо-патрульна служба, а на міжміських дорогах – дорожня міліція. „Буде повна реформа з переходом на функції європейської дорожньої поліції“, – зазначив міністер. Єдине, з чим міністер не погодився з Президентом, це з ліквідацією спеціальних номерів авт для міліції. В. Ющенко дуже різко висловився проти будь-яких „спецномерів“, і сказав, що хотів би звичайний номер і для себе, інакше спокуса з'явиться в усіх інших. На його думку, міліцейські авт мають досить способів для їх ідентифікації. Спробував пом'якшити мову радикально налаштованого Президента і державний секретар О. Зінченко, який пояснив, що мова тепер може йти про „спецномер“ лише для трьох осіб в країні – Президента, прем'єра і голови Верховної Ради, а всі інші, сказав він, про будь-які привілеї через номерні знаки можуть забути.

За матеріалами ЗМІ

Гав'єр Солана перебував на переговорах у Києві

КИЇВ. – Генеральний секретар Ради Європейського Союзу та керівник європейської зовнішньої політики Гав'єр Солана 19 липня провів переговори у Києві з найвищим керівництвом України. Найважливішим вислідом зустрічі може стати офіційна відповідь Євросоюзу щодо спільних пропозицій українського Президента Віктора Ющенка і президента Молдови Вороніна стосовно залучення ЕС до врегулювання придністровського конфлікту і надання остаточного статусу регіону. На порядку денному переговорів також були перспективи надання Україні статусу ринкової економіки та її вступ до Світової організації торгівлі. На фото: Гав'єр Солана з прем'єр-міністром України Ю. Тимошенко.

Фото УНІАН

Візи...

(Закінчення зі стор. 1)

кордонних справ К. Грищенко тоді чітко висловив свою професійну думку: мовляв, вступ до ЄС іде врозріз з проголошенням Україною бажанням увійти в Європейський союз. Нині ЄС все ще на стадії обговорення. В основному, Україна згідна піти в ЄС, якщо це означає зону вільної торгівлі. Росія бачить в ЄС нову версію ССРСР. Свого газу без мита Україні продати не збирається і українських труб без обмеження впускати на свою територію не хоче. А останнім часом навіть підвищує тарифи на українські соки (!), хоч чимало росіян вважає їх якіснішими від своїх. Пересторога міністра закордонних справ К. Грищенка ще пару років тому якоюсь мірою спричинилась до того, що Україна не увірвалась занадто у відкриті двері ЄС.

Мабуть, це одна з причин подяки міністра Б. Тарасюка за те, що його попередник „зберіг МЗС“. На цій першій зустрічі з пресою міністер Борис Тарасюк заявив, що міністерство зуміє використати досвід К. Грищенка і що він вже обговорював з своїм попередником різні варіанти.

Це було на початку лютого. Я, до речі, думав, що К. Грищенко стане послом України в Москві. Останнім часом Україна не мала сильних дипломатів у російській столиці, а К. Грищенко – випускник дуже престижного Московського інституту міжнародних відносин (1975) і свою дипломатичну кар'єру почав у союзному міністерстві закордонних справ.

Виявилось, що я помилявся, бо в липні дипломат зі стажем К. Грищенко „засвітився“ як член проводу нової – так, ще однієї, те-

пер вже з понад 120 – політичної партії: Республіканської (не сплутайте з Українською республіканською партією, яку створили ще на світанку незалежності колишні дисиденти Михайло Горинь і Левко Лук'яненко. Взагалі, в Україні вже стільки партій, що доводиться дублювати назви: принаймні дві користуються у своїй назві словом „свобода“, дві – словом „труд“, декілька словом „народна“ і т. д.).

Цю Республіканську партію, в якій „засвітився“ дипломат К. Грищенко, очолює Юрій Бойко, який за правління Л. Кучми видав нафтою і газом в Україні, і деякі економічні оглядачі вважали, що він більше трудився в інтересах Росії як постачальника енергоносіїв, ніж України – безконтрольного споживача енергоносіїв.

Раптом в засобах масової інформації з'явилося кілька великих матеріалів про К. Грищенка, хоч раніше він порівняно мало спілкувався з пресою. Вступ дипломата на політичну арену позначився його критикою нового безвізового режиму для американців. „Досі я не бачу переконливих аргументів для такого рішення“, – заявив він у прес-релізі, який поширила його нова партія. Це – камінець в бік Б. Тарасюка. Тож можна припустити, що про використання досвіду К. Грищенка в міністерстві Б. Тарасюка міністри не домовились.

Односторонній безвізовий в'їзд в Україну почав форсувати власне Б. Тарасюк: насамперед на обмежений час, від травня до вересня, і тільки для громадян Європейського союзу і Швейцарії. У планах міністерства було вивчити безвізовий режим в серпні і згодом робити далі рішення. Адже безвізовий режим означає, що українські дипломатичні місії в усіх цих країнах позбуваються „живих грошей“ у формі оплат за тури-

стичні візи. За нетуристичні візи все ще треба платити, як це водиться і в інших країнах, що приймають туристів на три місяці без віз. Але вже в першій половині липня міністер Б. Тарасюк повідомив, що в травні і червні кількість відвідувачів з країн Євросоюзу і Швейцарії зросла більш ніж у два рази (а передбачався зріст на 15-20 відсотків), та обрахував, що відвідувачі залишали в Україні додаткових 230 мільйонів доларів щомісяця. Він не чекав даліших аналіз безвізового режиму, а натомість подав до підпису Президента рішення про безтермінове продовження безвізового режиму для європейців, а також для американців, канадців і японців. Тим часом Україна продовжує переговори з різними країнами з метою полегшення в'їзду українців у ці країни. Деяких успіхів вже досягла, окремі країни дають українцям візи безкоштовно, але все ще вимагають наявності візи, щоб перетяти кордон. Однією з великих проблем для в'їзду з України до країн Європейського союзу є кордон з Росією. Тисяча двісті миль цього кордону слабо контролювані.

Недавно міністер Б. Тарасюк особисто перевіряв цей кордон і переконався в цьому. Коли небажаний гість без великих труднощів дістанеться з Росії до України, а тоді пройде кордон, скажімо, до Польщі, то він вже в Європі. Але навіть коли Польща його затримає і відішле назад в Україну, то такий небажаний гість тут залишається, на кошт українського бюджету, бо... вже декілька років Україна не може переконати Росію й Білорусь підписати угоди про реадмісію таких нелегалів. Ось і ще одна проблема з „братніми“ слов'янами. Правда, як Євросоюз, так і США допомагають Україні облаштувати кордон з цими сусідами, але 1200 миль з самою тільки Росією так

швидко не обладнаєш, ще коли й Росія не робить відповідних заходів зі своєї сторони.

Уряд США, до речі, zareгував на безвізовий режим для американців, як це роблять наші спеціалісти від продажу дешевих виробів через пошту: ви виграли зручне радіо, але за упакування і пересилання надішліть 20 доларів. Консули США тепер дають туристичні візи українцям даром, але за аплікацію доводиться платити сто доларів. Вимога рідного Конгресу! А якщо візи не дадуть, оплата аплікації не повертається.

У своїх розмовах з пресою К. Грищенко наполягав, що Україна мала б утримувати візовий режим і з США на базі паритету, дарма що такі країни, як Угорщина, Литва чи Албанія на паритет уваги не звертають, впускають американців без віз і з задоволенням приймають їхні витрати. А Польща, вояки якої пріють в Іраку і яка вже давно приймає американців без віз, намагалася дістати для своїх туристів такий же безвізовий режим від США, як має його Франція. Досі – без успіху.

Знову ж не можна дивуватись, що К. Грищенко, тепер в ролі одного з керівників опозиційної партії, критикує рішення уряду.

Про цю нову партію він сказав газеті „Київській телеграф“: „Республіканська партія починає з нуля. Тут зібрались професіонали з різних сфер життя суспільства, держави і бізнесу. Та просто розумні, самосвідомі люди. Нас об'єднує тверде розуміння того, що Україні потрібні не декларації, а компетентна, підпирна робота (яка приведе Україну) до європейських стандартів життя“.

Виглядає, що додаткових 200-300 мільйонів доларів від безвізових туристів для цього не важливі.

АМЕРИКА І СВІТ

С. Гусейна невдовзі судитимуть

БАГДАД, Ірак. – Проти колишнього диктатора Іраку Садама Гусейна 18 липня висунули перше аргументоване звинувачення. Суддя спеціального іракського трибуналу, який судить злочинців режиму партії „Баас“, звинуватив його в масовому вбивстві 8 липня 1982 року 160 цивільних осіб в місті Дуджейла за 40 км на північ від Багдаду. С. Гусейна ще не звинуватили в загальновідомих злочинах проти людства, застосуванні хемічної зброї під час ірано-іракської війни та придушенні курдських і шиїтських повстань у 1980-1990 роках. Натомість його, як тепер уже відомо, судитимуть за вище згаданий випадок-помсту, який стався після невдалої спроби замаху на життя С. Гусейна. Тоді каральні загони розстріляли щонайменше 160 цивільних осіб, близько 1500 людей ув'язнили. Попередні слухання за

оголошеним звинуваченням розпочнуть найближчим часом, а через 45 днів оголосять дату початку процесу. Разом з С. Гусейном звинувачення у справі про масове вбивство в Дуджейлі отримали Барзан Ібрагім (колишній керівник розвідки), Таха Ясін Рамадан (екс-віце-президент), Авад Хамед аль-Бандар (керівник відділення партії „Баас“ у Дуджейлі). С. Гусейна та його колишніх підлеглих, якщо визнають винуватими, можуть засудити до смертної кари.

Вибух у Чечні -
принаймні 15 загиблих

ГРОЗНИЙ, Чечня. – Принаймні 15 людей загинули і майже двадцять поранені внаслідок вибуху 19 липня у Чечні. За офіційними повідомленнями, вибухув міліцейський джип у Знаменському, майже в шістдесяті кілометрах на північ від Грозного. Очевидці розповідають про пере-

стрілку і про те, що вибух стався, коли прибули міліцейські підкріплення. Вважають, що поміж загиблих є місцеві мешканці, в тому числі – дитина. Кореспонденти повідомляють, що росіяни контролюють більшу частину Чечні, але ізолювані напади повстанців тривають і навіть поширюються на сусідні території. Президент В. Путін у Москві сказав, що подія підтверджує необхідність проголошеного ним зміцнення південних кордонів Росії.

У Росії - п'ятирічний план
з патріотизму

МОСКВА. – Російський уряд 19 липня схвалив п'ятирічний план, що має на меті зробити росіян більш патріотичними. Програма, на яку виділять 17 мільйонів доларів, заохочуватиме молодь святкувати воєнні перемоги та фінансуватиме відновлення військових дисциплін у школах. Як пише „Львівська газета“, можливо, Радянському Союзові бракувало свободи та демократії, але чого цілком вистачало – то це патріотизму. До якоїсь міри це компенсувало черги за ковбасою і допомагало переконати населення, що країна таки була супердержавою. Тепер російський уряд вирішив відродити втрачену гордість досить радянським способом – з допомогою п'ятирічки. З'явиться більше прапорів, компакт-дисків з державним гімном та комп'ютерних ігор, що прославлятимуть могутність російської армії. У школах має бути відновлено радянські лекції військового вишколу, а щоб зміцнити моральні принципи молодого покоління, проводитимуться лекції з дивного назвою „Правильна репродуктивна поведінка“ – це кремлівський евфемізм, що стосується статевої освіти. Чи ця програма допоможе досягти мети, адже за гроші любов до батьківщини не купиш?

Багатолюдний хід протесту
в Ізраїлі

ЄРУСАЛИМ. – В Ізраїлі тисячі поліцейських та військовослужбовців 19 липня намагалися зупинити учасників ходи протесту, які прямували до смуги Гази. Крайньо праві мають намір зашкодити евакуації єврейських поселень зі смуги та виведенню військ, запланованому на середину серпня. Влада уже оголосила ходу незаконною. Разом з тим у смугу Гази ізраїльська армія розблокувала основні дороги. Обмеження на пересування палестинців були запроваджені наприкінці минулого тижня – після терактів у Натанії та ракетних обстрілів єврейських поселень.

Найбільш попитна книга

ЛОНДОН. – Нова книга про Гарі Поттера „Гарі Поттер і напівкресний князь“ б'є всі можливі показники продажу. Обсяг продажу за першу добу – близько 10 мільйонів примірників. Найбільша інтернет-крамниця „Амазон“ одержала півтора мільйона заяв на новий „бестселер“ англійської письменниці Джоан Ролінг. Продаж шостої книги розпочали в декількох англійських державах у ніч з 15 на 16 липня. 265 мільйонів примірників п'яти попередніх томів розійшлися по всьому світу. Книги про Поттера перекладено 62-ма мовами світу. Д. Ролінг – перша письмен-

ниця-мільярдер, її вважають найбагатшою жінкою у Великобританії, яка витіснила з цього місця Мадону. Українці зможуть прочитати нову книгу в листопаді. Тоді ж має вийти й четвертий фільм „потеріяни“.

Пістоліття Дізнейленду

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. – 17 липня 1955 року Дізней відкрив свій перший парк у Каліфорнії. Йому хотілося створити світ, окремий і незалежний від того, що оточує нас у дійсності, яскравий і казковий – не такий, який оточував його в селянському дитинстві в Мізурі. У новому парку розваг були не лише залізниці та казкові замки. Там жили улюблені персонажі з казок. Урочисте відкриття проводив Роналд Рейген. Але засновник не зупинявся на досягнутому, він завоював нові території боліт і пустелі, рож, зрештою, створив омріяний світ Дізнейленду. І відтоді кожен, хто потрапляє туди, залишає звичайний світ позаду, а всередині панує ні до чого подібна атмосфера дитячих мрій. В оточенні лісу та галлявин розташоване „Магічне королівство“. Невеличка вуличка веде до бронзового пам'ятника засновникові, який тримає за руку свого сина – Мікі Мауса. Далі можна зустріти інших улюблених дізнейських персонажів – Гуфі, Доналда Дака тощо.

Китайському ТБ і радіо
заборонили співпрацювати
з чужоземцями

ПЕКИН. – Як повідомило 14 липня агентство „Синьхуа“, державний департамент з радіо, кіно й телебачення Китаю видав постанову, що національні станції радіо й телебачення відтепер не можуть надавати етерний час чужоземним компаніям, а також вести з ними спільне мовлення. Крім того, забороняється співробітництво з чужоземцями в програмах, які виходять у пряму етері або на регулярній основі. Для всіх інших видів співробітництва з не китайськими компаніями необхідно буде одержати дозвіл у місцевому відділенні департаменту. Зазначене розпорядження стало продовженням постанови, виданої чотири місяці тому, у якій заборонялася участь чужоземних компаній у керуванні китайськими телеканалами й радіостанціями.

Європа вшановує пам'ять
загиблих у Лондоні

ЛОНДОН. – Усі 25 країн Євросоюзу вшанували пам'ять загиблих в результаті терактів в Лондоні 7 липня. 14 липня, рівно опівдні за лондонським часом, запанувало двохвилинне мовчання в пам'ять жертв лондонських нападів. Усі торговельні заклади, установи і підприємства Британії припинили працю опівдні. На дві хвилини у Лондоні зупинився громадський транспорт. Потяги метро продовжили рух, проте хвилину мовчання в метро також оголошено. Посадник Лондону Кен Лівінгстон попросив лондонців вийти на вулиці. На Трафальгарській площі відбулася відправа в пам'ять жертв. А в центрі міста Лідс, звідки походять троє з чотирьох підозрюваних бомбістів, зійшлися разом релігійні, політичні та цивільні провідники для участі у хвилині мовчання.

За матеріалами ЗМІ

Національний пресовий клуб США
нагородив журналістів України

ВАШІНГТОН. – 18 липня Національний пресовий клуб на своєму річному прийнятті вшанував 32 журналістів, яким вручено нагороди за їхню визначну журналістичну працю. Цього разу, серед 32 нагороджених президент Національного пресового клубу Річард Дангем проголосив, що Міжнародну нагороду свободи преси ім. Джона Обушона отримали Наталія Дмитрук – журналістка українського телевізійного каналу „УТ-1“, і Олена Притула – співзасновниця, разом з Георгієм Гонгадзе, газети „Українська правда“ на Інтернеті. З нагоди призначення цих нагород українським журналістам (які не були присутні на вечорі), Президент України Віктор Ющенко вислав свою промову-привіт до Національного пресового клубу, текст якої оголосив на згаданій церемонії у Вашингтоні Сергій Корсунський, виконуючий обов'язки Посла України в США. Нижче подаємо промову Президента В. Ющенка:

Пані і панове!

Нагородження цією честю українських журналістів я бачу як визнання героїчних вчинків українського журналізму. Це знову підкреслює надзвичайну роль, яку відіграють засоби масової інформації у сьогоднішньому світі. ЗМІ надзвичайно причинилися до перемоги свободи в Україні – перемоги, здобутої тисячами професіоналів, багато з яких заплатили високу ціну за своє право виконувати свою повинність та бути чесними зі своїм народом.

Модерна історія України пам'ятатиме тих, які голодували і проводили масові збори, тих, які не побоялися говорити правду, незважаючи на адміністративний тиск і вказівки, звані „темниками“. Ці люди були першими, які піднялися з колін. Для народу вони були прикладом професійної і людської гідності та боротьби за їхні права.

Це славно, що нагороду надано Наталії Дмитрук – жінці, котра у перший день конфронтації безстрашно спростовувала облудну офіційну інформацію перед очима мільйонів українських телеглядачів. Не менш славним є і визнання надзвичайної ролі українських виходів в Інтернет, серед яких „Українська правда“ була ініціатором.

Український уряд резолютно і наполегливо зміцнює право закону, щоб забезпечити свободу слова та ЗМІ, і це є нашим першочерговим завданням. Ми всіма силами намагасмося розслідувати вбивства журналістів. Все буде зроблено, щоб привести до суду

тих, які мордували правду та переслідували журналістів.

Новий уряд збудив громадськість, і журналісти роблять все, щоб забезпечити високі журналістичні стандарти, перемогти монополію у всеукраїнському інформаційному просторі та формувати його на базі прозорості та відкритості. Цензура стала історією. Українська демократична влада оцінює об'єктивну і критичну точку зору, як ефективний і конечний механізм публічної контролю.

Для мене, як Президента, український журналіст був і залишається партнером, і свобода вислову – аксіомою публічного життя. Я переконаний, що Україна скоро стане нацією свободних журналістів і свободної інформації.

Я хочу подякувати Національному пресовому клубові за цю визначну нагороду, та бажаю вам всього найкращого у вашій далішій нагаданій поширювати репутацію чесного слова журналіста, і зміцнювати високі мірила цієї професії та підтримувати громадські моральні цінності.

Національний пресовий клуб, заснований 1908 року, є одним з найбільш престижних форумів для визначних особистостей світу. А річне прийняття дає можливість святкувати успіхи наших колег вдома і у світі.

Ми горді, що можемо вшанувати журналістів вільної та демократичної України, та сподіваємось на поглиблення наших взаємин з тими відважними людьми, котрі так багато прислужилися своїй країні.

Два дні Віктора Ющенка у Відні

Леся Івасюк

ВІДЕНЬ, Австрія. – 12 липня Австрію з офіційною дводенною візитом відвідав Президент України В. Ющенко. Його супроводжували дружина Катерина, міністер закордонних справ Борис Тарасюк, міністер палива та енергетики Іван Плачков, міністер транспорту і зв'язку Євген Червоненко.

Останній раз Президент В. Ющенко зустрічався з Президентом Австрії Гайнцем Фішером в травні цього року у Варшаві, Польща.

Напередодні візиту в Австрії була вперше випущена марка з портретом Президента В. Ющенка. За словами керівника Австро-Українського Товариства Бориса Ямінського, марка була випущена з ініціативи цього товариства і Товариства українських філателістів Австрії.

Загалом австрійські засоби масової інформації позитивно висвітлювали візит В. Ющенка до Відня, напередодні приїзду української делегації цій темі приділили увагу найбільші телевізійні канали Німеччини, Австрії, Франції та інших країн ЕС.

12 липня в Гофбурзі, що за часів Австро-Угорської імперії був резиденцією династії Габсбургів, і де тепер знаходиться бюро Президента країни, відбулася конфіденційна розмова Президента Австрії Гайнца Фішера та В. Ющенка, під час якої йшлося про найголовнішу стратегічну ціль України – вступ до ЕС.

Президент В. Ющенко заявив на прес-конференції, що покладає великі надії на Австрію під час її головування в ЕС в першій половині 2006 року. Зокрема він не виключає, що Україна вже в найближчому майбутньому подасть заяву на членство в ЕС. „Для нас важливо подати заяву до ЕС тоді, коли нашим намірам підуть назустріч“, – відзначив В. Ющенко.

Президент України попросив Президента Австрії підтримати нову українську владу у боротьбі з корупцією і відмиванням грошей, а також наголосив на необхідності полегшити українським студентам, митцям та журналістам в'їзд до країн ЕС.

Того ж дня відбулася зустріч Президента Ющенка з головою австрійського парламенту Андреасом Кодем і з федеральним Канцлером Австрії Вольфгангом Шюселем. В центрі розмови перебували білатеральні проєкти співпраці в області юстиції, внутрішньої безпеки, адміністрації, транспорту та зв'язку, а також в ділянці здоров'я й гуманітарній галузі.

На другий день візиту Президент України взяв участь у закритих переговорах за круглим столом в Будинку промисловців з головою Товариства австрійських промисловців Файтом Зоргером, Генеральним секретарем Маркусом Байрером та іншими промисловцями Австрії.

В своєму зверненні до преси Президент В. Ющенко заявив про

готовність і бажання України мати з Австрією тісніші контакти в галузі промисловости, а також розповів про стан економіки в Україні та досягнення нового уряду.

Постреволюційна Україна стає все цікавішим об'єктом для австрійських інвесторів. За даними австрійської Палати економіки, Австрія є дев'ятим за величиною інвестором в українську економіку (4.1 відс.). Перше місце за інвестиціями займає Америка (14 відс.).

Австрійські промисловці вважають, що Україна володіє великим потенціалом. Австрійська банківська група „Раїффайзен“ представлена в Україні 14 філіями; підприємство з виробництва лиж „Фішер“ виробляє в Україні більш ніж 1 млн. лиж щорічно; фірма „Плоди зі Штірії“ має свої представництва в Україні; „Австрійські Авіолінії“ мають частку в „Українських Авіолініях“, яка складає 22,5 відс. 2004 року австрійський експорт в Україну становив близько 336 млн. євро. Імпорт збільшився на 23,7 відс. і складає тепер 336 млн.євро.

Наприкінці своєї візиту Віктор Ющенко з дружиною відвідали українську греко-католицьку церкву Святої Варвари, де вони зустрілися з представниками української діаспори. П. Ющенко побував також біля пам'ятників Іванові Франкові та Українським Козакам в одному з парків Відня.

Міністер закордонних справ України Б. Тарасюк заявив в інтерв'ю австрійській газеті „Der Standard“, що наступного року від-

будуться переговори про асоційоване членство України в ЕС, яке є майже гарантією членства в ЕС.

2008 року передбачаються важливі кроки до підписання договору про асоційоване членство. Б. Тарасюк наголосив, що такі пляни схвалюються не всіма країнами-членами ЕС, але він впевнений, що ЕС скоро змінить свою „консервативну політику щодо України якщо не в кінці цього року, то під час головування Австрії“.

В. Ющенко дав зрозуміти, що український уряд усвідомлює той факт, що Європа чекає на переконливі аргументи з боку України.

Візита Президента України ще раз засвідчила, що вирішення внутрішніх проблем України набирає все більшого значення для досягнення цілей зовнішньої політики. Український уряд чекають нові випробовування: березневі парламентські вибори, уникнення нафтової кризи, ведення правильної політики щодо Росії, збереження внутрішньої стабільності, узгодження соціальної політики з необхідністю прийняття жорстких економічних заходів...

Європа добивалася свого економічного і політичного успіху століттями й еволюційним шляхом. Тому українці сподіваються, що європейські країни, маючи такий цінний історичний досвід, зрозуміють, що наведення порядку в посткомуністичній і посткумівській країні – справа нелегка, і саме зараз Україні потрібна підтримка з боку Європи.

Довідкове бюро для закордонних українців

На запитання читачів „Свободи“ відповідає консул Генерального консульства України в Нью-Йорку Андрій Олефіров:

Які українські акції, облігації, цінні папери продає Україна громадянам інших держав?

Цитую Закон України „Про режим іноземного інвестування“:

„Стаття 7. Правовий режим інвестиційної діяльності.

Для іноземних інвесторів на території України встановлюється національний режим інвестиційної та іншої господарської діяльності, за винятками, передбаченими законодавством України та міжнародними договорами України;

Стаття 2. Види іноземних інвестицій.

Іноземні інвестиції можуть здійснюватися у вигляді: іноземної валюти, що визнається конвертованою Національним банком України; валюти України – при реінвестиціях в об'єкт первинного інвестування чи в будь-які інші об'єкти інвестування відповідно до законодавства України за умови сплати податку на прибуток (доходи); будь-якого рухомого і нерухомого майна та пов'язаних з ним майнових прав; акцій, облігацій, інших цінних паперів, а також корпоративних прав (прав власності на частку (пай) у статутному фонді юридичної особи, створеної відповідно до законодавства України або законодавства інших країн), виражених у конвертованій валюті“.

Закон України „Про інвестиційну діяльність“ говорить:

„Стаття 5. Суб'єкти інвестиційної діяльності.

Суб'єктами (інвесторами і учасниками) інвестиційної діяльності можуть бути громадяни і юридичні особи України та іноземних держав, а також держави.

Стаття 4. Об'єкти інвестиційної діяльності.

Об'єктами інвестиційної діяльності можуть бути будь-яке майно, в тому числі основні фонди і оборотні кошти в усіх галузях та сферах народного господарства, цінні папери, цільові грошові вклади, науково-технічна продукція, інтелектуальні цінності, інші об'єкти власності, а також майнові права.

Забороняється інвестування в об'єкти, створення і використання яких не відповідає вимогам санітарно-гігієнічних, радіаційних, екологічних, архітектурних та інших норм, встановлених законодавством України, а також порушує права та інтереси громадян, юридичних осіб і держави, що охороняються законом.

Стаття 7. Права суб'єктів інвестиційної діяльності.

Всі суб'єкти інвестиційної діяльності незалежно від форм власності та господарювання мають рівні права щодо здійснення інвестиційної діяльності, якщо інше не передбачено законодавчими актами України.

Розміщення інвестицій у будь-яких об'єктах, крім тих, інвестування в які заборонено або обмежено цим Законом, іншими актами законодавства України, визнається невід'ємним правом інвестора і охороняється законом.

Які площини діяльності Консульства належать до ініціативи самих працівників і не передбачені статутном консульства?

Співробітники консульства є державними службовцями й, отже, мають дотримуватися тих принципів та виконувати ті обов'язки, що передбачені українським законодавством, зо-

крема Консульським статутом України; кожен працівник має чітко визначений обсяг службових повноважень.

Консульським статутом України передбачено доволі широке коло функцій консульських службовців, під час виконання яких всебічно заохочується особиста ініціатива державного службовця.

Які діаспорні організації найкраще співпрацюють з консульством? Яким верствам варто порадити таку співпрацю (молодь, жіноцтво, ветерани, студенти, підприємці, мистці)?

У цьому питанні консульство керується принципом „Не питай, що діаспора зробила для тебе, натомість питай, що ти зробив для діаспори“. Консульство має честь співпрацювати з багатьма організаціями української громади в США і готове до всебічного розширення цих контактів. Чекаємо на Ваші пропозиції! Разом нас багато!

Як можна загалом оцінити рівень поведінки відвідувачів консульства? Чи є випадки, коли вони поводяться неетично?

Співробітники Генконсульства є державними службовцями й у своїй діяльності повинні дотримуватися етики поведінки державного службовця, зокрема згідно із Законом України „Про державну службу“, вони повинні сумлінно виконувати свої службові обов'язки, шанобливо ставитися до громадян, дотримуватися високої культури

А. Олефіров

спілкування, не допускати дій у вчинків, які можуть зашкодити інтересам державної служби чи негативно вплинути на репутацію державного службовця. Крім того, зазначений закон забороняє державному службовцеві виявляти всупереч інтересам справи упередженість або прихильність до будь-якої юридичної особи або конкретного громадянина.

Отже, як і в деяких інших випадках, у питаннях взаємин з відвідувачами консульство намагається дотримуватися засади: „Не питай, що відвідувачі зробили для тебе, натомість питай, що ти зробив для відвідувачів“. Праця з відвідувачами є невід'ємною складовою діяльності консульства, і ми завжди раді почути поради, пропозиції та зауваження громадян, що стосуються нашої праці.

Адреса Генерального консульства України в Нью-Йорку:
240 E 49 St., New York, NY10017
Телефон: (212) 371-6965
В Інтернеті: www.ukrconsul.org

Тижневик „Свобода“ і його читачі

В цьому числі „Свободи“ (див. ст. 7) вміщено лист ново-прибулого мешканця США Миколи Валеги з штату Нью-Йорк, який намагається підтримати україномовний тижневик УН-Союзу і з невеликої фінансової допомоги, яку отримує від уряду, висилає 10 доларів на видання газети. Цей вчинок викликав зворушення і вдячність редакції. Зв'язок з читачами – запорука життєвості видання. У наші часи в Україні і за її кордонами з'явилося чимало видань, які заповнюють свої сторінки перекладними статтями, передруками з інших періодиків. Провідне місце на наших сторінках займають оригінальні матеріали, надіслані читачами і нашими авторами. Такий підхід робить публікації тижневика незмінно актуальними, оригінальними і цікавими для читачів.

Потік листів до редакції рік-у-рік зростає. В цьому році ми отримали вже понад тисячу листів, які переважно були вміщені у газеті. У тих випадках, коли листів буває надто багато, редакція готує огляди редакційної пошти, намагаючись зберегти в коротких уривках чи розповідях про листи їх головну ідею.

Звісно, як завжди буває в газетній праці, не завжди все вдається. Невеликий штат редакції змушує редакторів бути водночас репортерами і фотографами, коректорами і водіями, але це не применшує нашого бажання вдовольнити усі очікування передплатників. Буває, що трапляються мовні огріхи (врешті і Україна досі не має затвердженого правопису), іноді не вдається правильно прочитати прізвище чи якесь слово з рукопису, але читачі доброзичливо підказують нам і ми виправляємо недоречності.

Водночас видання газети неодмінно пов'язане з коштами. Тому доводиться усіх, хто дістає „Свободу“, ділити на читачів і передплатників. Перших значно більше, але другі (вони, звісно, також є читачами) надають газеті відчутну фінансову підтримку, яка зменшує витрати видавця – УНСоюзу на свою газету. Ще одним джерелом фінансових надходжень є вміщувати в тижневику оголошення.

Саме ці два аспекти – передплата і оголошення – визначають провідну тему нашої редакційної статті. Вміщена в ч. 22 стаття д-ра Р. Барановського з закликом створити Фонд підтримки „Свободи“ не була сигналом про якусь катастрофу. Ні, „Свобода“ виходить і виходитиме щотижня, як завжди. Але зростання цін на енергетичному і матеріальному ринку здорожує вартість видання, тривожить видавця, тому ініціатива читачів зі створення Фонду підтримки є дуже вчасною. Проте не можна не згадати і про два вже названі джерела редакційного бюджету. Якось один шанований літератор запитав, чи не було вміщено надіслану ним статтю. Чому ж він не прочитав її у газеті? У відділь передплати ми назвали десять прізвищ відомих в діаспорі осіб і з'ясували, що з них тільки 6 передплачують „Свободу“. Це нас засмутило, бо редакція не раз вміщувала публікації усіх десятих, робила добрий розголос про здобутки кожного, а виявилось, що далеко не всі з них спромоглися знайти 40-50 доларів на передплату. І як тут не згадати добрим словом М. Валегу, який сам живе бідно, але тижневик передплачує і залучає до передплати своїх приятелів. А скільки ще людей має таку можливість?

Редакція „Свободи“ шанує своїх читачів і мріє про те, щоб усі вони були також передплатниками тижневика, подавали до нього свої рекламні оголошення, частіше писали про громадські події, про своє життя, ділилися з громадою думками і новинами.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про „добрих“ наших багатирів

Ми вже звикли до того, щоб уважати українських „новобогатків“ тими, які роблять лише „круті“ інтереси та доробуються тільки для себе чи своїх найближчих. По правді, воно, звичайно, так і є. А все ж таки трапляються винятки, і саме про такий виняток хочеться мені сьогодні розповісти своїм читачам.

Відвідуючи, як кожного тижня, домівку Наукового Товариства ім. Шевченка у Нью-Йорку, дізналася я від довголітнього працівника НТШ Василя Лопуха, якого усі добре пізнали завдяки його знаменитим фотографічним репортажам із Помаранчевої революції в Києві, що саме наспіли дві дуже цікаві книжки, видані в Україні, які варто переглянути. Так, це були справді виняткові книжки, і я просиділа довго біля них, переглядаючи, повна здивування і навіть захоплення.

Бо як тут не дивуватися, коли перед вами лежать два зовсім видані українські книги, що представляють колекцію предметів старовини, видані за кошти двох заможних родин з Донбасу.

Перша з них, яку я взяла до рук, це – „Платар“ – каталог зібраних родин Платонових і Тарут, виданий 2004 року в Києві, в якому описані колекції різних предметів старовини, зібрані цими двома родинами. Книга – на 254 сторінках, написана українською мовою редакційною колегією із д-ром історичних наук В. Клочком, як відповідальним редактором.

У вступі читаю, що колекція присвячена „нашим дітям“, а разом з ними і всьому народові України, усім, кому не байдужі історія і майбутнє нашої землі. У вступі до цієї незвичайно дбайливо виданої книги

також зазначено, що каталог „є першим серйозним кроком з введення у науковий обіг приватних зібраних старожитностей“. Видано його за підтримки корпорації „Індустріальний союз Донбасу“ та закритого акційного товариства (ЗАТ) „Петроімпекс“.

І ще читаємо у вступі до цієї книги: „З великої кількості речей колекції для каталогу було відібрано знахідки, найбільш типові для кожної культури та епохи. Зібрання охоплює історичний період від тисячоліття Різдва Христового до XII–XV сторіччя по Р. Х.“.

Це каталог приватної колекції старожитностей, співвласниками якої є голова Наглядової ради ЗАТ „Петроімпекс“ Сергій Платонов та голова ради директорів корпорації „Індустріальний союз Донбасу“ Сергій Тарута.

Другою цінністю, що потрапила до моїх рук, була „Енциклопедія Трипільської цивілізації“ у двох томах, які видані також завдяки підтримці корпорації „Індустріальний союз Донбасу“ і ЗАТ „Петроімпекс“. І знову автори ідеї та організатори видання енциклопедії С. Платонов і О. Тарута.

Значить, таки не можна нам уважати, що „новобогатки“ України використовують свої мільйони тільки на приватні цілі. Тому я, переглядаючи ці книги, що зараз є у бібліотеці НТШ в Нью-Йорку, дуже хотіла поділитися цією знахідкою з нашими читачами, а з тим кинути „добре слово“ на тему деяких українських „новобогатків“.

Коби таких родин, як сім'ї Платонових чи Тарут, сьогодні було якнайбільше в Україні.

О-КА

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор — Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи“

Адміністратор Володимир Гончарик

Керівник відділу оголошень

Марійка Осціславська

Передплата - Марійка Пенджола

(973) 292-9800 (доп. 3041)

(973) 292-9800 (доп. 3040)

(973) 292-9800 (доп. 3042)

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА св. ВОЛОДИМИРА
в НЬЮ-ЙОРКУ

запрошує Вас, брати й сестри у Христі на

УРОЧИСТИСТЬ

НАШОГО ХРАМОВОГО СВЯТА

в неділю, 31 липня 2005 року

на парафіяльній посілості прекрасного Українського Села

Cedar Grove Lane, Somerset, NJ

Богослуження відбудеться в парафіяльній каплиці о год. 11:00 ранку
при співучасті духовенства сусідніх парафій УПЦ у США.

Після Святої Літургії

освячення води, спільна гостина, мистецька програма.

Церква св. Володимира при 82 вул. в Нью-Йорку
в цей день буде зачинена.

За точнішими інформаціями просимо телефонувати

(212) 873-8550

о. ІВАН ЛИШИК,
настоятель

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Настав час вивчити українську мову

У „Свободі” від 8 липня Людмила Кочерга радить працівникам українського авіопідприємства „АероСвіт” вивчити українську мову. Коли вона зверталася до працівників „АероСвіту” в Нью-Йорку і Торонто українською мовою, то вони відповідали їй російською мовою. Ми недавно також мали подібний випадок. Минулого місяця полетіли в Україну. Мали нагоду летіти через Прагу або через Франкфурт, але обрали українську лінію „АероСвіт”, щоб дати своїй „рідній” компанії заробити.

Під час подорожі пілот запові-

дав лет українською мовою, але решта обслуги „щебетала” на російській. Коли ми до них звертали українською мовою, то вони вдавали, що не розуміють.

По 14 роках незалежності вже прийшов нарешті час позбутися рабської натури (та комплексу меншовартості), і звертатися до україномовних пасажирів на офіційній державній мові. Хіба що „АероСвіт” не дбає про те, щоб українці з діаспори зверталися до цієї компанії?

Богдан Боднарук,
Клерендон Гилс, Іл.

Створюймо фонд підтримки „Свободи”

Прочитавши статтю д-ра Романа Барановського („Свобода”, ч. 22), я був занепокоєний питанням збереження тиждень „Свобода”. Як емігрант „четвертої хвилі” я теж вболіваю, щоб не сталося її закриття. Це єдина газета, до якої ми звертаємося за порадою, та з нетерпінням чекаємо на неї, щоб довідатися про події в Україні.

Ми одержуємо по 486 доларів на місяць державної допомоги, але є передплатниками „Свободи”. Щойно я порадив своїм землякам передплатувати газету „Свободу” (до сьогодні я їм її позичав) і допоміг це зробити. Висилаю 10 доларів у фонд збереження „Свободи”. Маю надію, що газета „Свобода” буде і надалі виходити.

Микола Валега,
Бінггемтон, Н. Й.

Приєднуємося до Р. Барановського, д-ра Я. Павліського і нашого дорогого Ростика Хом'яка і висилаємо 100 дол. на фонд підтримки „Свободи”, який ви плануєте започаткувати. Бажаємо „Свободі” ще „Многія і многія літа”. З правдивою повагою

Володимир і Оксана Бакуми,
Гайленд, Н. Й.

Висилаю 100 дол. на Фонд „Свободи”, започаткований моїм вуйком д-ром Р. Барановським. На жаль, з огляду на здоров'я не міг бути на святкуванні його 100-річчя.

Юрій Цегельський,
Бетлегем, Па

Чекаємо рішучості від уряду

В Україну я приїхав і правди шукаю, та де погляну – мені сумно, бо правди немає. Де ж та правда? Що мріяли, і надію мали, дивлюся я і тут, і там, а що ми дістали? Тяжко зрозуміти, куди ведуть нас? В минулому році, на Майдані, нам нинішнє керівництво багато обіцяло. За сімнадцять днів на Майдані ми не чули жодної людини, яка домагалася б другої мови, чи подвійного громадянства. Правда, таких людей на Майдані не було, бо такі люди були в таборі В. Януковича. А тепер чомусь, при новій владі, мовне питання знову блукає урядовими коридорами. Так виходить, що влада змінилася, але дух старої імперської влади залишив свої сліди в тих стінах. Невже 13 років нерішучості минулої влади нічого не навчили володарів

нової влади? Чи справді ми такі, як нам кажуть наші північні сусіди, що ми, українці, ще не дозріли бути державною нацією?

Під час і після „помаранчевих подій” цілий світ захоплювався Україною, бо всі знали, що українці борються за правду, проти імперського насильства, щоб вільно жити на своїй Богом даній землі. Помаранчеве гасло, помаранчева ідея залишаться назавжди в історії українського народу. Тому наш уряд, якому український народ дарував ті привілеї, служив йому, повинен показати правдиву любов і мати відвагу обстоювати суверенітет Соборної української незалежної держави. Ми надіємося, що наш уряд буде принциповим, і рішучим, що торкається нашої місії на світовому рівні, і займе належне місце поряд з народами вільного світу.

Михайло Голян,
Київ

Першою була Роберта Бондар

У „Свободі” 17 червня появилась цікава стаття-інтерв'ю Анатолія Гороховського „Гайді готова стати першою космічною українкою”. Треба уточнити, що першою космічною українкою була Роберта Бондар, 1945 року народження. Про цю астронавтку появилась докладна стаття д-ра Інгерта Кузича в „Українському тижденьку” 2 листопада 2003 року з нагоди випуску серії марок Канади (1 жовтня 2003 року) з астронавтами Канади, яка включала теж Роберту Бондар.

Андрій-Дар'ян Сольчаник,
Мідія, Па

Коли читаю „Свободу”...

Я вже маю 93 роки, живу сам між хорватами. Проф. історії Теодор Мацьків передплатив мені вашу цінну газету. Як дістану її, то читаю від дошки до дошки, а часто каплюють сльози.

Ми маємо багато героїв. Наш народ в своїй історії дав найбільше жертв, особливо від 1918 року і дотепер. На жаль, світ про це точно не знає. Коли хтось від вас поїде до Хорватії, прошу повернути до мене.

Микола Глуз,
Баська, Хорватія

Микола Малуха розповів про УПА

Слідкуючи за гострою дискусією в українських газетах щодо „примирення” учасників Другої світової війни, скажу від себе: з жодним кагебістом я ні в якому разі не примирилася б, бо, якби повернути час назад, то вони б так само, як і колись, носили галіфе, револьвери та смакували „спецпайком”. Вони й дотепер пишаються своїми „подвігами”. До останнього часу бачимо на екранах російського телебачення батька і сина Судоплатових, які згадують,

Наталія Литвиненко-Орлова

як вбивали Коновальця, Бандеру та інших провідників українських визвольних змагань. Вбивали чистотерористичними методами.

Я працюю в перукарні. Нашою постійною відвідувачкою є одна „ветеранша”. Якось в розмові вона так відверто посипала спогадами про те, як воювала в Карпатах, як встелено було все довкола партизанським трупом, „да все малядиє, в сорочках вишитих таких”, а потім, коли нарешті вгледіла вираз мого обличчя в дзеркалі, якось наполохано спитала: „А ви што, хохлушка?”. „Ні, кажу, - я українка”. А далі поцікавилась у неї, чи уявляє вона, скільки б ті хлопці, невинно убієнні на своїй землі, зібрали б жита? Скільки дівочих плечей огорнули б, дітей народили?

Таких „гордих ветеранів” багато і в самій Україні....

Я можу багато навести прикладів моєї симпатії до тих хлопців і дівчат, що дивляться на мене з фотоархіву „Літопису УПА”. Я багато про них прочитала, з багатьма розмовляла, буваючи в Україні, і великою радістю для мене було, коли до нашої української громади в Мурманську, яку я очолюю, прийшов хлопчина, якому потрібна моя бібліотека, мої знання, мій хатній архів, що складається з „Літопису УПА”, витинки з газет, марок і значків підпільної пошти України,

зв'язку вояк УПА, тощо. Цей хлопчина всотує правдиву історію України, пишається нею, дає відсіч всіляким імперським посіпакам, і його за це люди поважають.

Нещодавно в Мурманському державному педагогічному університеті проходила студентська конференція, і студент Микола Малуха виступив з темою „Становлення Української Повстанської Армії”. Микола зосередився на гострих і сміливих питаннях стосовно УПА. Так актуально, відверто і сміливо сьогодні не всі здатні висловитись в незалежній Україні. Було сказано, що без підтримки населення неможливо було воювати в умовах Карпат, що УПА воювала не проти росіян, а проти більшовиків, що УПА була багатонаціональною за складом і в її лавах воювала й російська сотня.

Виступ Миколи Малухи був останнім, після чого учасникам і слухачам

належало

способом голосування визначити переможця найкращої доповіді. Один з викладачів сказав: „Не думайте дати Малусі перше місце, бо тоді його працю треба буде друкувати в „Науковому віснику” і в університеті буде скандал”. Миколі присудили тільки третє місце. Оскільки тема ця в Росії непопулярна і навіть небезпечна, він вважає третє місце успіхом.

Микола Малуха

Наталія Литвиненко-Орлова,
Мурманськ, Росія

RAMADA

DELAWARE WATER GAP, Exit 310 of I 80

Запрошуємо на відпочинок в РОСОНО

20% знижки з нагоди відкриття
окрім 1, 2, 3, 8, 9, 22, 23 липня

Також приймаємо на роботу з проживанням або без.

Просимо дзвонити до Олени

(570) 476-0000

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗУСТРІЧІ НА СОЮЗІВЦІ

Чим займатися в тенісовому таборі у дощовий день?

Тенісовий табір на Союзівці.

Фото: Оксана Тритяк

У середу, 29 червня, на Союзівці день був гарячий, задушливий і дощовий. Усі сорок учасників цього річного тенісового табору, який відзначив уже 38-ий рік на Союзівці, цього дня були зайняті вирішальними тенісовими змаганнями „на телевізорі”. Учасниками тенісового табору були як початківці,

так цілком досвідчені – віком від 10 до 17 років. Якщо погода була б кращою, усі тенісові корти були б зайняті. Юрко Савчак, член 83-го відділу УНСоюзу, один з перших інструкторів табору, який разом з Зеноном Сниликом організував ці тенісові табори ще у 60-их роках, надалі заохочує і вчить молодих

гравців. Протягом усіх років близько 2,000 учасників тенісових таборів отримали інструкції на Союзівці. Ю. Савчак – це, безперечно, людина з посвятою до спорту, до Союзівки, і понад усе має велике задоволення працювати з молоддю. Петруся Савчак, його дружина, – таборовий координатор,

проводить свій час на оселі, сприяючи і допомагаючи таборіві.

Цього року завідувачем табору була Оля Черкас, яка для допомоги прибула з Сейнт-Пітерсбургу, Флорида. Більшість таборовиків звали її „мамою”. Минулими роками Оля завідувала численними таборами на Союзівці, а тепер допомагає у кожній ситуації тенісовому таборіві. Цей тенісовий табір, як і багато інших таборів Союзівки, має довгу історію і сталих прихильників. Тут є три покоління учасників, які беруть участь у таборі. Колишні таборовики Таня Сквірська, Крис Бенойт, Іван Пугала і Марко Черкас сьогодні займають становища виховників. Юрко Куцина, професійний інструктор тенісу з Лос-Анджелесу, докладає чимало зусиль, щоб поліпшити вміння гравців.

Що роблять таборові провідники і управа з активними учасниками, яких є сорок, котрі є повні енергії та готові грати в теніс 4–6 годин денно, але погода зупиняє їх?

Організатори табору зібрали таборовиків у передпокої головного будинку і почали говорити співучо: „Один, два, три! Один, два, три!”. Раптово почулися звуки музики, і кожний учасник тенісового табору був зобов'язаний знайти партнера не до тенісу – тільки до танцю. З'явилися усміхнені обличчя, задоволення. Почалися танці. Увечері вони замінили тенісові ракетки на танцювальне взуття і, танцюючи, провели усе дозвілля!

Оксана Тритяк,
Головний організатор УНСоюзу

**Хочете забезпечити кращий прихід, коли надійде пенсійна пора?
Зверніться до УНСоюзу. У нас**

найкращі пенсійні грамоти “ANNUITIES”!

Короткотермінова Пенсійна Грамота “Annuity”

2 роки *3.5% APR
3 роки *4.0% APR

*в разі непоновлення або передтермінового відтягнення, грамота автоматично перетворюється у 10-літній контракт з біжучим відсотком.

UKRAINIAN NATIONAL
ASSOCIATION, INC.
2200 Route 10 West
Parsippany, NJ 07054
Phone: 800-253-9862
Fax: 973-292-0900
Email: una@unamember.com

Український Народний Союз...

Служить громаді від 1894 року...

Понад \$63 мільонів в активах...

- Забезпечений дохід протягом цілого життя
- Високі відсотки
- Знімайте безкоштовно до 10%
- сума вкладу необмежена
- tax-deferred- прибуток не оподатковується, аж поки не почнете знімати гроші
- жодних адміністративних оплат

Довготермінова Пенсійна Грамота “Annuity”

- 5 років *4.5% APR
- 10 років *5.5% APR

*1-ий рік гарантований

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Незабутні зустрічі...

...з Папою Іваном Павлом II

Нині, коли католицький світ готується до визнання померлого Папи Івана Павла II святим, мені пригадуються зустрічі з ним. У 1987 році Папа прибув до Філадельфії, де зібралася сила-силенна людей. Я мав дозвіл фільмувати усередині катедри, але спізнився, тому поліція мене не впустила. Я був надзвичайно збентежений – така історична подія, а мене не впускають. Раптом дівчата й хлопці з місцевого гуцульського гурту „Черемош”, які стояли за бар'єром, що роз'єднував Папу й прочан, гукають: „Кулиниче! Йди до нас, тут є місце”. Й відразу після того, як я прилаштувався біля „Черемошу”, Папа вийшов з катедри.

Побачивши людей у гуцульських строях, підійшов до них, щоб благословити. Я відразу почав усе це фільмувати. Папа благословив гуцулів й наблизився до мене. Я приготувався поцілувати його перстень. Нахилився, а окуляри, які я тримав на чолі, впали прямо до ніг Папи. Він швидко нахилився й подав їх мені. Після цього незвичайного випадку я заспокоївся і не був уже лихий на поліцію.

Того дня в католицькому об'єднанні „Провидіння” було прийняття, на якому я оповідав про свою пригоду з окулярами. А мій приятель Євген Івашків каже: „Кулиниче, ти – варіят, хочеш, щоб я повірив, що Папа твої окуляри піднімав?”. Поруч зі мною стояла дружина д-ра Петра Козіцького – Лілія, і вона підтвердила, що бачила, як Папа піднімав мої окуляри.

Минув час, Владика Р. Москаль поїхав до Риму і привіз звідти фото-знімки про перебування Папи Римського у Філадельфії. На одній з них я з подивом впізнав себе. Мене зфотографували за мить до того, як впали до ніг Папи мої окуляри.

На святкуванні 1000-ліття хрещення України-Руси в Римі були величаві урочистості. Багато українців з США поїхали до Риму на це свято. Мою подорож до Європи фінансував Митрополит Мстислав, який спеціально летів до Лондону відкривати пам'ятник св. Володимирові, разом з кардиналом Любачівським та Владикою Гринчишином. Згодом хор „Думка” з Нью-Йорку та я відві-

дали Францію, Німеччину й Італію. У Римі відбулася авдієнція Папи з нашими українськими паломниками. Коли він вийшов до них, я стояв біля дверей. Папа наблизився до мене, я поцілував його перстень та й кажу (Папа чудово володів українською мовою): „Ваша святосте! Ви мене не знаєте, але я розповім Вам про один випадок, то Ви мене, напевно, згадаєте”. Я розповів йому про окуляри, а Папа каже: „Так, так, пригадую”. Я замовив тоді чотири великих фотокартки, на яких я розмовляю з Папою, і мені їх невдовзі надіслали з Риму. Всі ці роки бережу їх, як дорогоцінну реліквію.

...з Павлом Глазовим

У своєму житті я зустрічався з багатьма видатними людьми, але зустрічі з відомим українським поетом-гумористом Павлом Глазовим особливо закарбувалися в пам'яті. Вперше ми зустрілися з ним у Києві в його помешканні, неподалік червоного корпусу Київського університету імені Тараса Шевченка. Нас познайомив професор Юрій Батюк, з яким ми прийшли на гостину до П. Глазового з пляшкою доброго коньяку. Він виявився надзвичайно гостинним господарем і щирою, приязною, товариською людиною. Ми довго сиділи тоді у Павла Глазового, і я звернув увагу на те, як бідно він жив. Такий талант, а жив так бідно. Він перебивався від гонорару до гонорару за свої книжки, за які йому платили копійки. Я бачив його бідну й запропонував прийняти за мій кошт до Америки, виступити перед українською громадою. Він відповів, що залюбки поїхав би, але роки та здоров'я вже не ті. Йшов 2002 рік.

Потім я ще раз зустрічався з ним. П. Глазовий був дуже пригнічений проблемами в державі й своїм здоров'ям. І я знову запропонував йому прийняти до Америки. „Не маю часу тепер на такі подорожі, у сина – родинні проблеми”, – відповів мені гуморист. Я дивився на його вбоге помешкання, і мене не полишала думка: „Чому такий талант живе у таких злиднях? Невже держава не може забезпечити цьому унікальному чоловікові, якого так любить на-

Папа Іван Павло II вітає громаду в Філадельфії. Фотограф і кінорежисер Ярослав Кулинич – праворуч (окуляри ще на чолі).

род, гідні умови існування!”. А невдовзі Павла Глазового не стало.

Для тих, хто не читав його гуморесок, раджу почитати. В них – сміх і сльози, душа народу та його вміння сміятися й висміювати.

Павло Глазовий був поетом народу і для народу. Таким його пам'ятатиме Україна.

Ярослав Кулинич,
Нью-Йорк

Україна - на перехресті

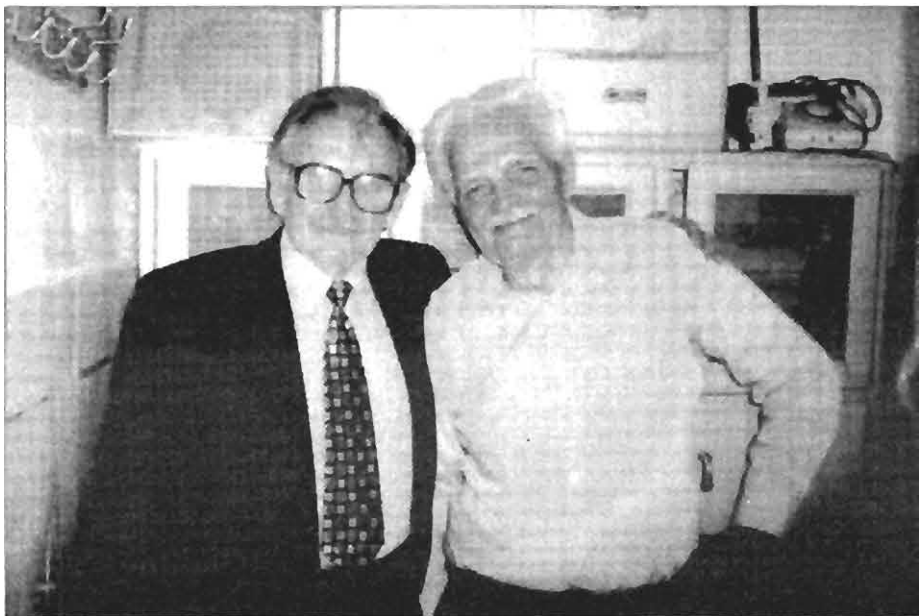
Провідною проблемою України є та, що вона ще досі не знає, куди має йти економічно. Дотепер Україна є постачальницею сировини – пшениці, соняшника чи сталі – для Західної Європи. Ці держави задешево купують українські ресурси, а привозять макарони, німецькі авта, холодильники, ліки.

В Україні теж виробляють авта, але ніхто не хоче їх купувати, бо авта погано складені і на очах розпадаються. Треба подивитися глибше, де ж причина цього. Більшість робітників на фабриках і заводах – п'яна, курить забагато, їхнє здоров'я – на низькому рівні. Ці робітники не здатні виконувати свою працю добре, і тоді падає якість виробів, які вони виготовляють. Україна мусить визволити робітника від алкоголю і куріння. Також держава мусить на все виробити стандарти якості. Якість є ключем для доброї економіки.

Чому весь світ купує німецькі авта, машини або інші продукти? Кожна людина сподівається, що ці вироби послужать довший час. Друга причина слабкої економіки є та, що директори фабрик або заводів не кваліфіковані для цієї праці, бо їх поставили на ці посади ще за часів СРСР, як членів комуністичної партії.

Ці люди хочуть тепер жити добре, а завтра плянують втікати до Росії або Західної Європи. Ці люди вивішують українські прапори, але у їхніх серцях закорінені комунізм. Ці люди продають українські ресурси, а гроші ховають у чужоземні банки. Якщо Президент В. Ющенко не здійснить економічної Помаранчевої революції, то Україна ніколи не стане великою економічною державою.

Юрій Кравчук,
Вільмінгтон, Делавер

Павло Глазовий (праворуч) і Ярослав Кулинич

Випишіть „СВОБОДУ”!

Ціни за передплату (в американських доларах):

	Рік	Півроку
Член УНСоюзу	45.00	30.00
Не член УНСоюзу	55.00	35.00

☐ Передплата включена

☐ Прошу надіслати мені рахунок

Прошу вислати „Свободу” на адресу:
(Print in English):

Name _____

Address: _____

City: _____ State: _____

Country: _____ Zip code: _____

Tel.: () _____

☐ Член УНСоюзу, _____ Відділ

Відділ передплати: (973) 292-9800, додатковий 3042

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Вшанували пам'ять героїв

ПАРМА, Огайо. – Українські державницькі організації під патронатом Українських злучених організацій Огайо влаштували відзначення Свята Героїв і проголошення відновлення Державності України Актом 30 червня 1941 року. Відзначення відбулося 26 червня, в залі центру „Верховина”, при чисельній участі українського громадянства.

Свято відкрив вступним словом голова 3-го Відділу ООЧСУ Олександр Блашків. Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять героїв, які загинули в боротьбі за волю України. Доповідь виголосив редактор Петро Твардовський. У доповіді було з'ясовано політичну ситуацію в Україні в час проголошення відновлення Української держави Актом 30 червня 1941 року у Львові.

Після доповіді відбулася мистецька частина. Учні „Рідної Школи” Любчик Ванца, Олеся Рабосюк і Юля Твардовська (обидві сумівки) продеклямували вірш Миколи Вереса „Троє імен”, присвячених Героям України.

Юний соліст Назар при музичному супроводі його батька Володимира Сироїжки заспівав стрілецьку пісню „Повіяв вітер степовий” та дві повстанські пісні – „Там, деє далеко на Волині” і „Йшли селом партизани”. Сумів-

ка Діяна Продан в парі з піяністкою Лілією Кобрин заспівали пісні „Заснули мальви біля хати”, „Спіть, хлопці, спіть”, „На Вкраїні сурми грають”. Приємним враженням для всіх присутніх був мистецький виступ української молоді на Святі героїв, яке закінчилося загальним співом Державного гімну України.

На святі з приємністю вітали 7 молодих представників урядових і громадських організацій з Херсону, які в Україні працюють з молодіжними організаціями. Їх запросило до США керівництво Клівлендської міжнародної програми в галузі освіти й культури для обміну досвідом праці серед молоді.

Гості з Херсонщини розповіли про свою діяльність в Україні, представили свої програми у різних плякатах і сувенірних матеріялах, які подарували для СУМу в Клівленді. Гості отримали в подарунок 14 програм місцевої української радіопрограми УЗО – радіохвилі „Україна” і примірники української місцевої газети „Вісті УЗО”.

Після урочистого святкового зібрання присутні вгощалися смачним обідом, який приготували члени ООЧСУ.

Петро Скала

Прапори України майоритимуть на головній вулиці міста

ІРВІНГТОН, Н. Дж. – 6 липня в Народному домі відбулись сходина громадського комітету з святкування Дня Незалежності України в місті Юніоні. Комітет очолив заступник голови УККА в Нью-Джерзі Михайло Козюпа.

Комітет вирішив продовжити традицію вивішування 40 синьо-жовтих прапорів і святкового транспаранту на головних вулицях міста. Цього звичаю дотримуються за сприянням міської влади виключно в Юніоні, тоді як в інших місцях обмежуються підняттям прапора України на

щоглі. В Юніоні теж буде піднято прапор після урочистого засідання в міській раді, яке відбудеться 21 серпня, опівдні. Для учасників цієї події готується частування.

Ці заходи вимагають певних витрат, тому комітет має надію на пожертви майбутніх учасників свята, які можна висилати на рахунок 310130-000 у філії кредитівки „Самопоміч” на адресу: SUA FCU, 2200 Route 10 West, Parsippany, NJ 07054.

Л. Хм.

Праця Відділу Української Американської Координаційної Ради

ВОРЕН, Миш. – Українська Американська Координаційна Рада (УАКР) має відділи у різних скупченнях українців у США. У Мишигені загальні збори відділу УАКР відбулися 6 травня у приміщенні домівки у Ворені.

Найперше звітували члени ексекютиви управи. Звіти показали великий діапазон праці. У звітному періоді було організовано відзначення історичних річниць,

свят української держави. Відділ брав діяльну участь у виборах Президента України.

Після звітів членів управи та Контрольної комісії, яка уділила абсолюторію уступаючій управі, на пропозицію Номінаційної комісії, вибрано нову управу. Головою управи обраний Зенон Василькевич.

Ніна Василькевич

Моя мама, тато,
братчик і сестричка та усі рідні
мають життєве забезпечення.

А Я?

Ставки є низькі.
Для дальших інформацій
прошу переглянути
схему на наступній сторінці.

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!
„Свобода” приймає привітання з нагоди

**14-ОЇ РІЧНИЦІ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИ**

Запрошуємо всіх зацікавлених, громадські організації
і підприємства надсилати свої привітання

до 14-го серпня 2005 р.

Спеціальні ціни на привітання

Розмір	Ціна	Розмір	Ціна
1/8 сторінки	50.00	1/2 сторінки	200.00
1/4 сторінки	100.00	1 сторінка	400.00

У привітаннях можна висловити подяку і пошану до тих рідних,
близьких і знайомих, котрі прислужилися до досягнення
незалежності; включити уривки з Ваших найбільш улюблених
віршів; висловити побажання щодо дальшого шляху України.

Просимо надсилати привітання на адресу:

„Svoboda”
14 Anniversary Greetings
2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Тел.: (973) 292-9800 дод. 3040
Fax: (973) 644-9510

Просимо подати вашу адресу і число телефону

„Україна і Європа” – тема конференції в Іллінойському університеті

УРБАНА-ШАМПЕЙН, Іл. – Від 29 червня до 2 липня в Іллінойському університеті, в Урбані-Шампейні, відбувалася 24-та щорічна конференція з української проблематики. Організатором конференції була Українська науково-дослідна програма, яку очолює проф. Дмитро Штогрин, а її наради проходили в рамках літньої дослідної лабораторії Сходу Європи. Веденням сесій конференції займалася Програмова комісія під керівництвом проф. Асі Гумецької (Мишигенський університет), до якої входили професори Тарас Гунчак (Ратгерс-університет), Леонід Рудницький (Пенсильванський університет), Христина Сохоцька (Торонто, Онтаріо) та Іван Фізер (Ратгерс-університет). Головною темою цьогорічної конференції була „Україна і Європа”.

Протягом чотирьох днів було проведено десять окремих сесій, під час яких прочитано чи виступлено 18 доповідей, з них дві – ключеві. Однією з них була доповідь Раїси Іванченко, професора Київського міжнародного університету, якою було започатковано конференцію, 29 червня. Р. Іванченко – лавреат Національної нагороди України ім. Тараса Шевченка, заслужений діяч мистецтв України. Вона – письменниця, а в першу чергу, науковець-історик, автор та редактор низки монографічних праць і збірників, багатьох статей, історичних романів та розвідок, автор збірок поезій. Доповідачку представила присутнім проф. Ася Гумецька.

Проф. Р. Іванченко прочитала доповідь на історичну тему „Україна – східний щит Європи”. Доповідь була цікава, базувалася на історичному матеріалі, в якій були проведені дві основні думки: одна – протягом століть Україна була оборонним щитом проти навал на Західну Європу, і друга – західні держави ніколи належно не оцінили ролі України і не уклали з нею оборонних договорів проти навал. Трагізм цієї історичної дійсності полягав в тому, що ті, що відмовлялися бути союзниками України, самі ставали жертвою від східних навал в різні часи.

Другою ключовою була доповідь, що її прочитав наступного дня проф. Іван Фізер, відомий філолог, який говорив про

зв'язки української філології з західними методологічними процесами. Його доповідь була аналітичним нарисом напрямів в українському літературознавстві у ХХ ст. з відзначенням їхніх первнів, які мають своїх близьких відповідників у західній науковій літературній критиці.

В інших доповідях порушувалися, обговорювалися та аналізувалися питання-проблеми стосовно мови, літератури, політики, економіки, соціальні питання, правові, етнічні, еміграційні, свободи слова та інші. Перелік тематики свідчить про широчінь проблематики, що була об'єктом обговорення на конференції.

Звертали на себе увагу й доповіді Людмили Вусик, українки з Литви, яка під сучасну пору перебуває у Каліфорнії – вона зробила огляд європейської преси про розвиток демократії в Україні; проф. Л. Рудницький говорив про проникнення елементів української культури в сучасній Німеччині, а проф. Володимир Сергійчук, директор Центру українознавства та професор історії в Київському національному університеті імені Т. Шевченка, автор багатьох монографічних видань та статей на політично-історичні теми, дослідник постатей, в яких домінували державницькі спрямування, в своїй доповіді поставив риторичне питання: „Яким дорадником може бути для України Польща в ХХІ столітті?” та подав аналітичний огляд цього питання. Іншими доповідачами крім названих були Надія Банчик, Ася Гумецька, Тарас Гунчак, Оксана Завалина, Джін-Пієр Кап, Лука Костелина, Мирон Куропась, Тетяна Лисенко, Олена Погребна, Олександр Сич, Христина Сохоцька, Марта Трофименко та Дмитро Штогрин. Цікавою була доповідь д-ра Олега Воловини, який на базі в'їзних віз до Америки зробив статистичну аналізу української еміграції до США за різними категоріями – віку, статі, терміну перебування тощо, і провів порівняння з відповідними показниками Польщі й Росії.

1 липня відбувся бенкет для учасників конференції, господарем якого був проф. Дмитро Штогрин. Під час бенкету виступили зі словом-вітанням Раїса Братків, голова Фундації для роз-

Проф. В. Сергійчук

Проф. Р. Іванченко

будови студій в Іллінойському університеті, від Фундації „Спадщина” – д-р Юліан Куляс, від Наукового Товариства імені Тараса Шевченка – д-р Святослав Трофименко, також проф. Р. Іванченко та проф. В. Сергійчук. Генеральний консул України в Чикаго д-р Борис Базилевський висловив кілька думок стосовно сьогодення в Україні.

3 липня відбулася післяконференційна зустріч-прийняття з місцевою громадою, а місцем зустрічі став Культурний осередок св. Володимира і Ольги. Зустріч відкриває Раїса Братків, ведучою програми була Христина Верешак. На зібранні промовили до присутніх гості з України – Раїса Іванченко та Володимир Сергійчук. Також виступав зі словом про сьогоденну ситуацію в УВУ, в Мюнхе-

ні, його колишній довголітній ректор проф. Л. Рудницький. Під час гостини на цілі розбудови студій в Іллінойському університеті зложили датки Христа Верешак від Фундації „Спадщина” та Роман Яцковський від Щадничої спілки „Самопоміч”.

Від імені присутніх на конференції був висланий до Президента України Віктора Ющенка лист, в якому висловлювалося занепокоєння антисоціальними та кримінальними подіями, які чи то з інерції, чи оперативної недосконалості охоронних органів ще й досі не припинились в Україні. Була висловлена також стурбованість щодо невизначеності уряду до проблеми української мови як єдиної державної.

Лука Костелина

В УНСоюзі Ви можете придбати Вашій дитині забезпечення з одноразовою вкладкою на ціле життя на 5,000 доларів за одну низьку вплату.

Прошу порівняти вік Вашої дитини зі схемою поданою внизу.

Це одноразова сума, яку треба заплатити.

У справі аплікацій телефонуйте сьогодні:

1-800-253-9862

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 5,000 ДОЛЯРІВ

Вік	Вкладка	
0	300.00	дол.
1	300.00	дол.
2	310.00	дол.
3	310.00	дол.
4	320.00	дол.
5	330.00	дол.
6	340.00	дол.
7	355.00	дол.
8	365.00	дол.
9	380.00	дол.
10	395.00	дол.

Український Народний Союз

Ukrainian National Association, Inc.

УНСоюз уділяє своїм членам

по доступних відсотках

Гіпотечні позички

*****MORTGAGES*****

Потелефонуйте сьогодні!

(800) 253-9862 дод. 3036

Новий павільйон освячений на „Вовчій тропі“

Освячення нового павільйону на оселі „Вовча тропа“

ІСТ ЧЕТГЕМ, Н. Й. – Відкриття цьогорічних виховно-вишкільних таборів на пластовій оселі „Вовча тропа“ відбулося 9 липня. Проміння літнього сонця спершу виглядало крізь загрозові дощові хмари, а потім ласкаво засяло над таборовиками, виховниками, батьками та гостями, коли вони зібралися, щоб відкрити табори, котрі діють вже 53-й рік на цій чудовій оселі.

Святкове відкриття відбулося на просторому спортовому майдані, де таборовики шукали друзів з попередніх таборів, а батьки непокоїлися, чи діти вже готові починати тритижневу мандрівку в чарівний світ пластування.

Цього року „Вовча тропа“ гостить 354 таборовиків віком від 7 до 17 років життя та 80 відданих виховників. Організатори таборів –

Окружна таборова комісія „Вовчої тропи“ під проводом (вже 12-й рік) Юрія Гука. Коменданти таборів – Тая Гук, Павло Мулик, Ада Гельбіг, Павло Яримович та Ліда Мочула. Всі вони – досвідчені виховники та молоді професіоналісти, які не пошкодували вакаційного часу, щоб приготувати цікаві та корисні програми таборів і виконати їх. Таборовики та виховники радо вітали в свої рядах чотирьох виховників з України, які будуть ділитися з ними своїм пластовим досвідом. Це особливо важливо цього року, бо всі пластові табори відбуваються під кличем „Разом нас багато! Нас не подолати!“, і тема Помаранчевої революції визначає таборові програми.

В неділю, 10 липня, під чудовим синім небом таборовики взяли участь у Службі Божій, яку відправив о. канонік Іван Кашак, колишній таборовик „Вовчої тропи“, а тепер – пластовий капелян. Він пригадав таборовикам про їхні пластові обов'язки та можливості, які їм відкриті на пластових таборах, побажав таборовикам веселого та пам'ятного таборування.

Опісля відбулося освячення павільйону, який збудовано завдяки проведеній збірковій акції під проводом Андрія Козака та завдяки щедрості інституцій та приятелів „Вовчої тропи“. Під керівництвом Петра Бокала великий павільйон збудований в рекордовому часі та відповідає потребам таборовиків. Окружна таборова комісія „Вовча тропа“ надіється, що павільйон довгі роки служитиме майбутнім таборовикам для зустрічей та святкувань. Після освячення павільйону таборовики повернулися з запалом до таборів, щоб продовжити свої заняття. Вони нетерпляче очікують на традиційний День пластуна (23 - 24 липня), щоб поділитися з батьками своїми враженнями та розповісти про своє таборове життя.

Соня Бокало

Цікава джерельна праця пластунів

У Львові видано альбом „Матеріяли до пластового мартиролога“, який підготували курені УСП і УПС „Орден Залізної Остроги“. До цього видання причинився ряд пластунів – передусім використано матеріали „Пластуни у визвольних змаганнях“, які підготував пластовий курінь „Верховинки“, як також довідник „Українська Повстанська Армія 1943–49“, підготовлений Петром

Содолем. Автори Т. Гривул, В. Мороз, В. Муравський, В. Окаринський виконали велику джерельну працю, зібравши інформації про близько 4600 пластунів та приятелів чи опікунів Пласту, як теж осіб, близьких Пластові. Відомості зібрано не тільки з пластових джерел, але й з використанням реєстру пластунів з інформаціями про полеглих членів ОУН та вояків УПА, що містять-

ся у різних виданнях про національно-визвольну боротьбу.

Упорядники взяли до уваги усі списки та інформації, які були їм доступні, але просять у читачів доповнень та спростувань, якщо у поданих списках і статтях є неточні дані. Список імен попереджує вступ Володимира Мороза і стаття О. Сича з вивченням, як дійшло до виготовлення цього альбому. Упорядники подають при усіх інформаціях джерела, з яких вони черпали дані.

З повним подивом до великої джерельної праці, яку виконала група пластунів, мусимо підкреслити, що у ній знаходимо неточності, тому доповнення є дуже на часі. Вони можуть причинитися до завершення більш правильного пластового мартирологу (як називають свою працю автори), що буде ще одним джерелом до історії українського Пласту.

О. Кузьмович

Фото з альбому: Відкриття у Львові пам'ятника полеглим пластунам

46-ий злет юнацтва на оселі СУМ

ЕЛЕНВІЛ, Н. Й. – 29-30 травня на Оселі СУМ відбувся 46-ий злет юнацтва СУМ Східного узбережжя. Він проходив під гаслами цього річних річниць: 80-ліття заснування СУМ в Україні, 75-ліття харківського процесу СВУ, 140-ліття народження Митрополита Андрея Шептицького, 55-ліття смерті головного командира УПА Романа Шухевича, 15-ліття проголошення Деклярації про суверенітет України, 90-ліття боїв Українських Січових Стрільців на Маківці, 260-ліття народження композитора Максима Березовського, 160-ліття народження драматурга Карпенка-Карого, 990-ліття смерті св. князя Володи-

мира Великого, 455-ліття заснування Січі – початку козаччини, 35-ліття вбивства Алли Горської, 58-ліття акції „Вісла” та під цьогорічним гаслом „Вірю! Знаю! Можемо!”.

Команда злету складалася з членів Осередків СУМ з Філядельфії і Балтимору, до якої входили Володимир Вирста – командант та Іван Міджак – бунчужний. У злеті взяли участь члени юнацтва з осередків Нью-Йорку, Йонкерсу, Пасейку, Джерзі Сіті, Ірвінгтону, Випані, Філядельфії, Балтимору, Гартфорду, Бінггамтону і Гошену. Загальне число учасників – 365 осіб.

Протягом двох днів тривали конкурси знань, слова, роїв, мис-

тецьких виступів, легкої атлетики (біги, стрибки в далечінь, кидання кулі і диску), турнір відбиванки. В суботу увечері юнацтво взяло участь в забаві.

В неділю відбувся перегляд одностроїв по осередках, а після цього всі учасники взяли участь в Службі Божій, яку відправив о. Богдан Кудлейчук. Увечері команда злету вручила нагороди змагунам, які здобули перші місця у конкурсах, а також трофеї особам і дружинам, які змагались в конкурсі мистецтва.

Найбільше індивідуальних точок в старшому юнацтві здобула Оріся Козіцька з Осередку в Йонкерсі, в молодшому юнацтві – Оксана Бігун з Осередку в Гошені. Висліди відбиванкового турніру: мішана група – перше місце здобув Йонкерс А, друге – Йонкерс Б, третє – Гартфорд; юначки – перше місце здобув Пасейк, друге – Філядельфія, третє Йонкерс Б.

Найбільше загальних точок здобув Осередок Йонкерсу, осередок Ірвінгтону посів друге місце, а осередок Пасейку – третє місце в загальному точкуванні.

Команда злету

Велике визнання за підготування й успішне координування усіх змагань належить членам Осередків Філядельфія і Балтимор, зокрема команді злету з комендантом другим Володимиром Вирстою на чолі.

Орест Козіцький

Під час Служби Божої

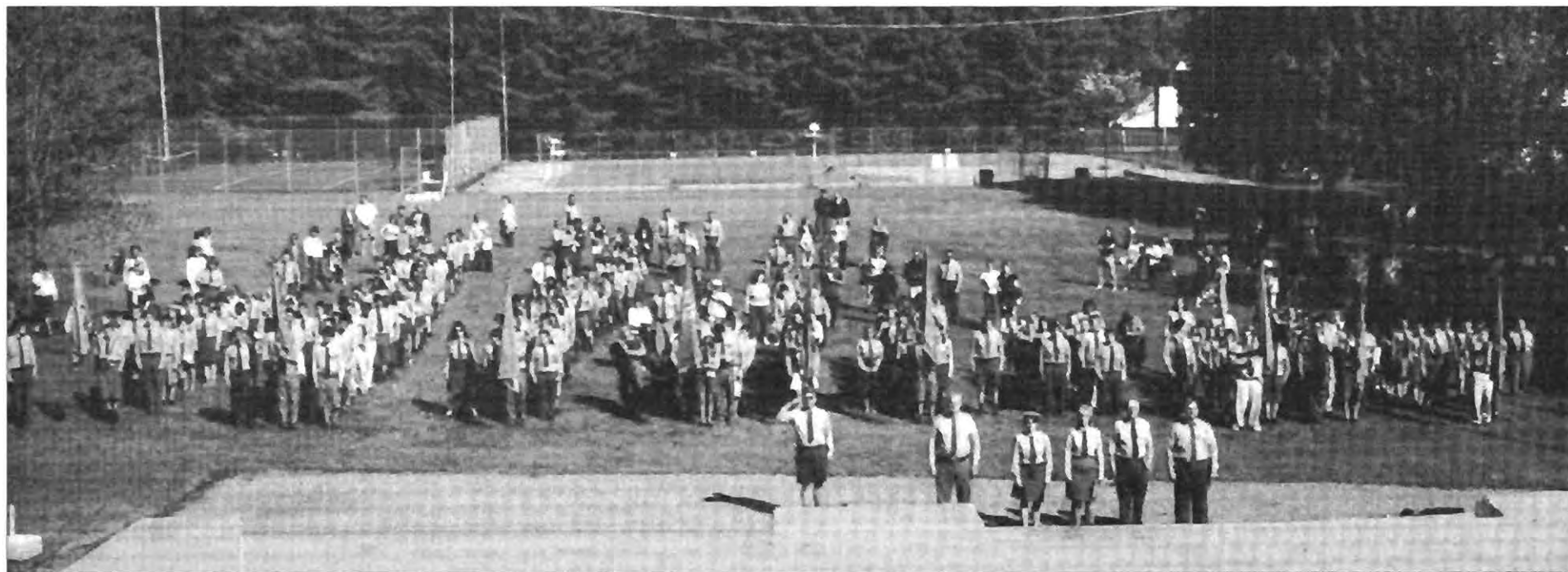
Змагання з стрибків

Конкурс роїв

Переможці змагань – Оксана Бігун (зліва) і Оріся Козіцька

Перегляд одностроїв

VI Конгрес...

(Закінчення зі стор. 1)

активність, етнічну толерантність і козацьку демократію. Порівняв ці ознаки минулого з сучасним станом культурної ситуації в Україні. Він звернув увагу на те, що, мабуть, уряд прогавлює ті можливості, що їх дала Помаранчева революція, і „бездіяльно спостерігає за розвалом української культури”.

А стан української мови є такий слабким і нестабільним. Треба більше підтримки для проукраїнського підходу до української мови, зокрема в мас-медіі. Він стверджував, що НАНУ не підтримує гуманітарні і суспільні науки і сама не зуміла інтегрувати свої наукові дослідження з освітньою місією університетської системи; Міністерство освіти поновило плани централізувати свою контролю над вищою освітою, таким чином нехтуючи досяги в університетській автономії. Факт, що ВАК (Вища Атестаційна Комісія) не хоче визнати чужих наукових ступенів, виявляє провінціалізм у підході до цієї справи.

Професор фон Гаген критикував центризм і бюрократизм – як невластиві українцям, звертав увагу на те, що НАНУ забагато сконцентрована у Києві і не пов'язана зі системою вищої освіти, що замало приділяється уваги гуманітарним галузям, які є ключевими для розуміння сучасної України. Що уряд повинен серйозніше підтримувати гуманітарні науки і культурні надбання, якщо бажає зблизити Україну з рештою Європи, як це було обіцяно на Майдані.

Такі аналітичні дослідження не раз замовляються у відповідних компаніях, „котлах-умів“, за великі суми, щоб дістати холодну аналізу стану справ. Тут проф. фон Гаген це зробив – і можна було б подумати, що уряд України, чи радше представники, відповідальні за згадувані галузі, будуть вдячні. Та віце-прем'єр не залишився слухати ні цієї, ні інших пленарних доповідей на відкритті.

Навпаки, кілька днів пізніше, на запитання журналістів, що він думає про завваги фон Гагена, М. Томенко дав не дуже чемну відповідь: мовляв, через океан важко бачити.

Дивно, що молодий уряд України не забажав скористатися з форуму МАУ, щоб почути не одну оцінку стану справ науки і культури від науковців, які десятиліттями вивчають справи України. До їхніх оцінок не пошкодило б прислухати-

ся і міністрам, і віце-прем'єрові.

На цьому конгресі, на панелях і круглих столах, подано оцінки різних галузей, пов'язаних з україністикою. Цим разом звернено увагу зокрема на Південь і Схід України (наприклад, на таких авторів, як Василь Стус, Іван Дзюба; на драматургів Володимира Винниченка. Єлисея Карпенка, Людмилу Коваленко, Юрія Липу і Миколу Куліша).

Кілька сесій присвячено справі українського правопису, справі державності української мови, різним аспектам історії України, Голодоморові, історії Донбасу, „Помаранчевій революції”, літературі у пошуках ідентичності, театрові Донбасу, українському сакральному мистецтву, справі освіти і т.д. і дискусіям про різні сучасні проблеми України.

Доповідачами та головами секцій на Конгресі були також члени Наукового Товариства імені Шевченка в Америці: Лариса Онишкевич, Марк фон Гаген, Мирослава Знаєнко, Світлана Андрушків, Марта Богачевська-Хом'як.

Крім гостей з України і з інших країн, доповідали також викладачі та аспіранти Донецького університету, які спеціалізуються в українській історії або мові, або літературі. Можна було з приємністю слухати дуже цікаві висліди їхніх досліджень.

На Конгресі проведено багато представлень нових видань, деякі з них видані спільно з установами Америки чи Канади: переклад на англійську мову „Історії України” М. Грушевського, т.9 (КИУС), перший і єдиний журнал перекладів української літератури на іншу мову „Ukrainian Literature: A Journal of Translations” (НТШ-А), „Володимир Винниченко: у пошуках естетичної, особистої і суспільної гармонії” (УВАН, США), „Українська мова у XX сторіччі: історія лінгвоциду (з допомогою НТШ-А), видання 4 тт. творчості Дмитра Чижевського (НТШ-А та УВАН), нове видання „Інтернаціоналізму чи русифікації” Івана Дзюби, видання і пляни „Енциклопедії сучасної України”, „Критики”, „Історія” і „Видатні вчені” НАНУ, „Нова історія української літератури”, „Бібліографія Записок НТШ”, „Графіка бойчуків”. Були також книжки про українців за кордоном, як „Українська культура в польській пресі”, були й фільми (наприклад, про математика світової слави Михайла Кравчука (вип. НТШ-А). Крім наукових засідань, була змога побачити програму, присвячену Василю Стусові, „Театр у Кошику” Ірини Во-

лицької зі Львова, або варіант „За двома зайцями” Михайла Старицького – поставлений Донецьким академічним українським театром. Постановка була технічно оригінальна і блискуче виконана, але рівночасно виявила дуже прикрасу сучасну прикрасу українських театрів: постановки рівночасно мішано двома мовами, з тим, що українською розмовляють або бідніші, або нижчі класи.

Приблизно за два тижні до початку конгресу на пам'ятникові Тарасові Шевченкові (перед самою обласною адміністрацією) хтось намазав фарбою двозначний вислів: „Я за російський язык Шевченко!”. Та таких виступів учасники не зустрічали від перехожих на вулицях (всі російськомовні). Як здивування для донецчан, було те, що вони мали нагоду чути українську мову від чужинців, наприклад, від японських, італійських, німецьких українців.

Під час відкриття конгресу студенти занесли кіш квітів до пам'ятника Шевченкові від МАУ, а після закриття представники НТШ Америки й України (включно з головою осередку НТШ у Донецьку) занесли свіжі квіти.

На заключній пленарній сесії прочитано резолюції конгресу, які

звернули увагу на загрозливу ситуацію з уживанням української мови в Україні, на потребу відновити попередню Правописну комісію, на мале число україномовних шкіл на Півдні і Сході, на збереження культурних надбань і могил воєнків, на потребу окремих культурних представництв за кордоном (у стилі Інституту Гете, назвавши їх на честь Івана Франка).

Ці резолюції мають бути передані урядові України, тому задля добра варто було б його представникам почути ще під час конгресу, щоб вичути не тільки затурбованість науковців, але й глибоку аналізу цих проблем України. Окремо вислано листи до голів області і міста про потребу сприяти більшому числу україномовних шкіл.

Новим президентом МАУ вибрано академіка Ярослава Яцкова (з Києва), доктора астрономічних наук, який рівночасно є дуже активний в україністиці, зокрема заангажованого у виданні Енциклопедії сучасної України; першим заступником президента є проф. Джованні Броджі з Італії.

Висловлено побажання провести VII конгрес МАУ або в Симферополі, або Дніпропетровську.

Фото: С. Андрушків

3 доповіді президента МАУ проф М. фон Гагена

Дорогі колеги!

...Вітаю Вас у Донецьку, батьківщині одного з засновників Асоціації Івана Дзюби та іншого великого українського патріота Василя Стуса. Хоча й Донбас останні два століття був об'єктом русифікації і деукраїнізації в ім'я індустріального прогресу й економічного розвитку, цей регіон колись був батьківщиною козаків й чужоземних колоністів. Їх запросили російські імператори й імператриці, щоб замінити ними вигнаних і переможених козаків. Всі ці групи сьогодні складають те, що сьогодні ми називаємо південно-східною Україною. Через те Донецьк сильно відрізняється від інших країн, котрі гостили попередні конгреси МАУ у Києві, Львові, Харкові, Одесі і Чернівцях. Але кожне з цих міст представляло дуже різні України, з відмінними історичними шляхами і сучасними обставинами.

Наш місцевий господар Володимир Шевченко, ректор Донецького національного університету, є доброю ілюстрацією щодо українського характеру цього регіону. Він вчився в українській початковій школі, але скоро після того був переведений у російську середню школу. Він досяг міжнародного визнання у царині математики, є членом Академії Наук України і почесним членом інших національних академій. А також він довгі роки є головою місцевої „Прогресу” і гордим батьком-засновником Університетського ліцею, який впроваджує декількох років видав з себе більше переможців національних олімпіад з української мови, аніж будь-яка інша освітня інституція в Україні. Дякую Вам, пане Володимире, за Вашу співпрацю, Ваше терпіння, Вашу фаховість і за Вашу щирі українську гостинність, котру Ви постійно демонструєте від того часу, як ми зустрілися з Вами в перший раз. Окрім ректора Шевченка і його команди, багато ін-

ших колег доклали багато зусиль, щоб цей конгрес міг відбутися. Але особлива подяка належить Ярославу Грицакові, Франкові Сисиніві і Даяні Гованській, а також київському відділенню МАУ.

Помаранчева революція й міжнародний образ України

Хоча я ніколи не міг до кінця перебороти відчуття, що я є випадковим президентом Міжнародної Асоціації Українознавців, за останні три роки, коли я займав цю посаду, я пережив чимало величних хвиль і моментів гордості. Але жоден з них, правдоподібно, не був таким величним, як той, який я пережив, спостерігаючи з далекої відстані за Помаранчевою революцією. Три роки тому, коли ми збиралися усі разом в останній раз, репутація України на міжнародній арені, чесно кажучи, не була позитивною. Її тодішнє буття під Кучмою можна коротко й узагальнено охарактеризувати, як корупцію, апатію, провінціалізм, тоді як її минуле було позначене чужененависницьким націоналізмом, особливо насильницьким антисемітизмом, відсталістю. Вважалося, що вона мало чим відрізняється від Росії.

Помаранчева революція відкрила світові іншу Україну. Україну, в якій усі її громадяни, а особливо молоді люди, виявили мужність добиватися влади, котра буде на правду підвладна конституції. Ці громадяни були вірними до кінця своєму бажанню змінити ненавистницьким шляхом режим в ім'я гідності, прозорості і людських прав. Дай Боже, щоб новий уряд України виявив себе гідним своїх громадян і надій мільйонів прогресивних громадян з інших країн, особливо в Росії і Білорусії, але навіть у таких „старих” демократіях, як Сполучені Штати Америки, сумнозвісними завдяки порушен-

(Продовження на стор. 15)

Д-р Лариса Онишкевич, Йошінарі Гарада (докторант української літератури), Віктор Кубайчук і проф. Лариса Масенко (обидва редактори важливого видання „Українська мова у XX сторіччі: історія лінгвоциду”).

3 доповіді...

(Продовження зі стор. 14)

ню міжнародного права та порушенню громадських прав вдома і за кордоном.

Помаранчева революція нагадала світові, що Україна має історію з прогресивними традиціями (в додатку до негативних рис, які краще знають але часто гірше розуміють). До цих прогресивних традицій належать релігійний плюралізм, громадська активність, етнічна терпимість, козацька демократія. Протягом останніх декількох років я заглибився в історію України часів першої світової війни і революції (1914-1923). Чим більше я знайомився зі складною спадщиною Михайла Грушевського, Андрея Шептицького, Володимира Винниченка і навіть Павла Скоропадського, тим більше враження на мене справляли ці позитивні течії у новітній українській політиці і культурі. Від часу конгресу у Чернівцях, я став знати і розуміти цих людей навіть краще і навіть мати до них більше поваги. Я став більше шанувати те, як вони стояли перед лицем етичних і політичних викликів, котрі двадцять століття кидало перед ними. Я став більше поважати те, як вони підходили до цих викликів з гідністю, толерантністю і великою мірою чесності, особливо у порівнянні з сьогоднішніми політичними стандартами. Направду, коли я думаю про героїв моєї книжки, я часто дивуюся, де тепер, у сучасному світі, є такі провідники? Перед революцією початку XX століття були Тарас Шевченко, Іван Франко, Михайло Драгоманов та інші провідники. Після революції появились інші герої – такі, як шістдесятники й Українська Гельсінська Група та молоді люди з „Пори”.

...Я маю надію, що Помаранчева революція щойно почалася і що вона направила пошириться далі на ті суспільства, громадяни яких покищо виявили менше мужності, домагаючись чесного уряду. На жаль, появились тривожні ознаки того, що ті нагоди, котрі відкрилися у зв'язку з революцією, можуть бути втрачені новим українським урядом.

Помаранчева революція та МАУ

Новий образ України відкриває рівно ж і перед МАУ нові нагоди та нелегкі виклики. Сьогодні МАУ існує з тою самою місією, котру поклали на неї її організатори у Неаполі. Ця місія передбачає піднесення рівня свідомості міжнародної спільноти, включно з Україною, про багатство і дилеми українського минулого й української сучасності. Як найкраще здійснити цю місію у майбутньому? Я пропоную зараз Вашій увазі декілька критичних міркувань, побудованих на моїх найкращих намірах як щодо МАУ так і щодо України. ...З одного боку, МАУ переживає зараз процес дозрівання, який можна також трактувати кризою росту. Як ніколи раніше в історії Асоціації, організатори стали перед лицем 1300 подань для конгресу, котрий традиційно гостив 600-800 учасників. Багато з наших колег чують себе розчарованими з приводу того, що їхні пропозиції не були включені у програму через фінансові обмеження. Хоча більшість з апікацій походить з України, а особливо з Києва, ця велика цифра дає підстави думати, що українські студії уже не є загрозеним видом.

Але чи є вони здоровим видом? Головний біль організації, знайомий з часів першого конгресу у Києві, не так уже й дуже змінився з плином часу, не дивлячись не героїчні зусилля Бюро МАУ, організаційного та програмного комітетів і Донецького університету поставити організацію на нові тори. І тут ми заторкуємо чутливу струну стосунків МАУ з декількома організаціями, котрі стоять на шляху дальшого прогресу, як довго ці стосунки і ці організації не будуть зреформованими. Цими організаціями є Національна Асоціація Українознавців, віце-прем'єрство з гуманітарних питань, Національна Академія Наук України, Міністерство освіти і науки, і Міністерство культури. Почну з Національної Асоціації, котра до останньої хвилини виявляла менше ініціативи, аніж Італійська, Польська чи Канадська національні асоціації. Це не може не викликати глибокого жалю, оскільки Національна Асоціація мала б бути кістяком усієї Міжнародної Асоціації Україноз-

навців. Національна Асоціація сама по собі глибоко пов'язана з Національною Академією і Міністерствами, і з плином часу стає все очевиднішим, що українознавство залишається бідною й упослідженою, нерідною дитиною у пріоритетах цих організацій.

В Академії Наук домінують сильні інтереси природничих і прикладних наук. Виглядає, що Академія наук ігнорує гуманітарні і суспільні науки. Вона також надто сконцентрована у столиці, у зв'язку з чим упослідженою залишається решта України. Що більше, Академія виявилася неспроможною інтегрувати свою дослідницьку діяльність та освітню місію університетської системи. Розрив між академічною та університетськими системами залишається успадкований з радянських часів і він негативно впливає на розвиток гуманітарних і суспільних наук.

З усіх організацій, які мають відношення до МАУ, Міністерство освіти виявилось найбільш уважним до потреб організації. Воно виділило найбільше фондів для проведення Конгресу. Без підтримки Міністерства ми не могли б зустрітись тут у Донецьку. Бюро МАУ зробило важливий крок і наполягло на тому, щоб закордонні учасники самі подбали про кошти своєї подорожі, проживання та харчування і тим самим вивільнило бюджет для покриття коштів українських учасників. Однак, Міністерство освіти викликало певну тривогу своїми планами централізувати свої впливи над вищою освітою, а тим самим продовжити лінію попереднього уряду на обмеження університетської автономії та академічної свободи, досягнуті у перші роки після розвалу комуністичної влади. На щастя, такі провідні українські університети, як Київсько-Могилянська академія, Львівський національний університет та Український Католицький університет, згідно з духом Помаранчевої революції, стали на захист університетської автономії – і Міністерство освіти включилося у позитивний діалог з цими університетами щодо цього питання.

Віце-прем'єр з гуманітарних питань і міністерство культури толерують занепад Києво-Печерської Лаври, мало роблять для того, щоб запобігти знищенню системи обласних архівів, бездіяльно спостерігають за тим, як колись жива українська кінопродукція занепадала до рівня майже повного розвалу. Засоби на обмеження впливу російської мови і культури самі по собі не ведуть до посилення української мови і культури. Повинна бути активніша проукраїнська політика у кіновиробництві та мас-медіа, а також щодо запровадження ефективних і фахових україномовних курсів. Особисто я думаю, що чим більше мов знає український громадянин, тим краще для України і світу. Але становище української мови у сучасних умовах продовжує все ще залишатися слабким і нестабільним.

Коротко кажучи, незважаючи на роки реформаторських програм і пропозицій, організації, котрі є найважливішими для МАУ, не спромоглися зформулювати сенсовну програму українського національного будівництва і розвитку громадянської свідомості через підтримку науки і культури. Це тим більше шкода, оскільки, з огляду на сучасну європейську інтеграцію України, найкращі і безпосередньо доступні ресурси, котрі вона може запропонувати, перебувають у царині науки і вищої освіти. Звичайно, така нагода може існувати так довго, як довго ця назагал позитивна спадщина минулого не буде втрачена через брак уваги з боку уряду або її низьку пріоритетність в його очах.

Я хочу ствердити, що централізація і бюрократизм є чужими для українських традицій, але вони прижилися у сучасних українських інституціях, котрі все ще несуть на собі відбиток та вагу радянської та російської імперської спадщини. Централізація та бюрократизм не привели до наукових інновацій, а замість того зберігають клімат консерватизму і провінціалізму. Міністерства та Академія стоять перед потребою власної Помаранчевої революції. Ця революція потрібна їм для того, щоб впровадити їх та їхні кадри у сучасний світ науки, освіти і культури.

Які шляхи доступні для досягнення цієї мети? Перш за все, Академія потребує децентралізації і дебюрократизації шляхом поширення своїх ресурсів більш рівномірно по всій краї-

При вході до головного будинку Донецького університету: о. Олександр Воловенко (капелан Пласту в Донецьку), д-р Лариса Онишкевич (голова НТШ в Америці), м-р. Світлана Андрушків (директор бібліотеки НТШ-А) і д-р Володимир Білецький (голова Донецького осередку НТШ).

ні. Ця децентралізація мала б також означати інтеграцію Академії з навчальним процесом університетської системи. А це означає перегляд пріоритетів самої Академії, з більш рівномірним виділенням ресурсів для гуманітарних і суспільних наук. І хоча Академія впродовж багатьох років відігравала важливу роль у втримуванні при житті гуманітарних дисциплін надзвичайно важливих для українознавства – історії, мовознавства, літературознавства й дослідження фолкльору – вона не заохочує розвитку суспільних наук, котрі є центральними для будь-якої спроби зрозуміти сучасну Україну – політологію, економічні науки, антропологію, дослідження мас-медіа та гендерні дослідження. У самий момент свого заснування Донецький університет первісно демонстрував модель інтеграції Академії та університету – модель, яка ніде більше не була повторена в Україні, принаймні не в тій мірі. Можливо, з часом все ще значні ресурси Академії можуть бути в значній мірі перенесені в університетську систему. Натомість будуть встановлені національні дослідницькі кошти для гуманітарних та суспільних наук, щоб підтримати талановитих учених-викладачів у їхніх дослідженнях. Як не як, українознавство процвітає у Польщі, де Академія наук у значній мірі підпорядковані і залежні від урядової підтримки вищої освіти.

Університетам має бути забезпечена їхня адміністративна автономія й інтелектуальний плюралізм. Насправді, й автономія, і плюралізм мають бути щедро підтримані, якщо вірити словесним запевненням помаранчевого уряду України про його відданість курсу щодо демократичного, європейського майбутнього України. Так само місцеві органи влади повинні нести більшу відповідальність, а водночас мати відповідні фінансові і легальні засоби для захисту місцевих пам'яток культури, музеїв, театрів та архівів. Це не є закликом до (центрального) уряду відійти від надзвичайно важливих

(Закінчення на стор. 18)

Зліва: Наталя Ярошенко і д-р Лариса Онишкевич

Посольство України в США інформує: 20-21 жовтня 2005 року відбудеться конгрес „Українська мова вчора, сьогодні, завтра в Україні і світі“

Науково-дослідний інститут українознавства Міністерства освіти і науки України 20-21 жовтня 2005 року проводить конгрес „Українська мова вчора, сьогодні, завтра в Україні і світі“. Метою конгресу є проведення комплексного системного дослідження функціонування української мови у різних суспільних сферах, яке охоплюватиме мову родини, мову школи, мову вищих навчальних закладів, мову державних службовців, військовослужбовців та інших верств населення у різних регіонах України та за її межами.

Оргкомітет конгресу розробив програму вивчення стану функціонування української мови у всіх сферах життя суспільства в Україні та українських громад за кордоном, зокрема: у сім'ї, в галузях освіти, науки та культури, а також у системі державного управління, у засобах масової інформації тощо.

Оргкомітет конгресу запрошує представників громадських об'єднань закордонних

українців до участі у зазначеному міжнародному заході та у проведенні відповідного моніторингу (загальні умови участі та зразок анкети для представників української діаспори додаються).

На конгресі плянується робота секцій: українська мова в самопізнанні й самотворенні народу; мова як чинник національної самоідентифікації українців; мовна політика, державні механізми утвердження мови; мовно-освітні орієнтири суспільства, мова сучасної науки: українознавчі виміри; українська мова в розбудові національної культури; історія мови – відображення долі народу; мова в українській діаспорі; українська мова в засобах масової інформації; сучасні українознавчі дослідження і галузеві науки: проблеми взаємовпливу і взаємодії.

Заявки про участь у роботі конгресу просимо надсилати до 15 вересня 2005 р. У заявці просимо повідомити: прізвище, ім'я, по батькові, місце роботи, навчання, назву вищої школи, наукової чи державної

установи, школи, факультету, катедри, науковий ступінь, вчене звання, посаду, адресу, телефон (дом., сл.), а також тему доповіді чи повідомлення.

Тексти доповідей (у паперовому та електронному варіантах), написані згідно з вимогами до наукових публікацій, необхідно передати оргкомітету до початку роботи конференції або під час конференції секретарю секції. Матеріали конференції передбачається опублікувати у часописі „Українознавство“ та „Збірнику наукових праць НДІУ“. Проїзд та проживання фінансуються учасниками конгресу.

Заявки надсилати до НДІ українознавства МОН України (з позначкою „Міжнародний конгрес“), на адресу: вул. Ісаакяна, 18, Київ, 01135. Телефон: (38-044) 216-55-67, 216-57-07, 494-17-84; електронна пошта: lilitka@ukr.net; yarosch@rambler.ru; mova@rius.kiev.ua.

Оргкомітет Конгресу

На прохання Посольства України в США і Генерального консульства України в Нью-Йорку, „Свобода“ подає анкету, відповіді на яку, сподіваємося, суттєво посприяють успіхові київського мовного конгресу. Просимо читачів виконати її і повернути до редакції „Свободи“ (крім тих випадків, коли хтось вже виконив цю саму анкету за інтернетним варіантом) ДО 24 СЕРПНЯ. Всі одержані анкети ми відішлемо заразом до Києва на адресу організаторів згаданого конгресу. Якщо буде потрібна додаткова анкета, можна зробити копію цієї анкети. Крім того, вдруге вмістимо анкету у 31-му числі „Свободи“. Виконені анкети просимо висилати на адресу нашої редакції: Svoboda; 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ, 07054.

АНКЕТА ДЛЯ УКРАЇНЦІВ ДІАСПОРИ

Пропонуємо виокремити позначкою (кількома позначками) варіанти відповідей, з якими Ви погоджуєтесь. Щиро дякуємо за співпрацю.

Країна _____ Штат (округ) _____
Місто (населений пункт) _____
Рік поселення _____ Національність _____

1. До названої країни Ви:

- ☐ а) виїхали у пошуках роботи;
☐ б) прибули у дитинстві з батьками;
☐ в) народилися;
☐ г) інше _____

2. Країну, в якій живе, вважаєте:

- ☐ а) чужою;
☐ б) майже рідною або другою батьківщиною;
☐ в) батьківщиною.

3. Українську мову вважаєте:

- ☐ а) рідною (мовою батьків);
☐ б) набутою (вивченою);
☐ в) інша думка _____

4. У повсякденному діловому спілкуванні (на роботі, в офіційних установах) Ви послуговуєтеся переважно:

- ☐ а) українською;
☐ б) англійською;
☐ в) іншою мовою _____

5. Вибір мови впливає на моральний комфорт у сім'ї, на взаєморозуміння з родичами, тому природнішою, зручнішою для Вас у родинному спілкуванні є:

- ☐ а) українська мова;
☐ б) англійська мова;
☐ в) кілька мов;
☐ г) інша мова _____

6. Молодь, яка Вас оточує, діти, внуки, діти Ваших родичів, які живуть поруч, почуваються українцями?

- ☐ а) національність не є визначальною в наших умовах;
☐ б) їх це взагалі не цікавить;
☐ в) вони горді, що є українцями;
☐ г) маю іншу думку _____

7. У багатьох країнах щодо середньої освіти діє принцип багатокультурності. У містечку Вашого мешкання українську мову:

- ☐ а) можна вивчити у школі;
☐ б) можна вивчити на курсах;
☐ в) не вивчають;
☐ г) інша думка _____

8. Ваші діти (онуки) уже втратили українську мову як розмовну (так _____, ні _____). Дитячу літературу вони читають переважно:

- ☐ а) українською;
☐ б) англійською;
☐ в) іншою мовою _____

9. Обираючи мову навчання для дітей (онуків), Ви надаєте перевагу:

- ☐ а) одномовним (чужоземним) школам;
☐ б) двомовним (англійсько-українським) школам.

10. Як констатує член уряду Канади Борис Вжесневський (<http://novatova.com.ua>), кількість бажаючих вивчати українську мову на курсах та в школах Едмонтону постійно зростає. У місті Вашого проживання ситуація:

- ☐ а) така сама (аналогічна);
☐ б) цілком протилежна;
☐ в) є бажаючі, але замало;
☐ г) інша думка _____

11. Рівень зацікавленості української громади Вашого міста рідномовною культурою з батьківщини (твори українських письменників, літературні вечори, гастролі артистів), на Вашу думку, відповідає відсоткам:

- ☐ а) 5 – 10;
☐ б) 40 – 50;
☐ в) 80 – 95;
☐ г) не цікавляться.

12. Чи маєте змогу передплатити періодику, що виходить в Україні, наприклад, журнал „Українознавство“, користуватися українськими Інтернет-сайтами:

- ☐ а) не зацікавлений;
☐ б) хочу, але не маю змоги;
☐ в) інша думка _____

13. Чого найбільше потребує українська громада Вашого міста:

- ☐ а) українськомовних Інтернет-сайтів;
☐ б) якісної літературної продукції українською мовою;
☐ в) українознавчих курсів (студій з української мови, літератури, історії);
☐ г) українськомовних вечорів, зустрічей, дискотек для молоді;
☐ д) інша думка _____

УКРАЇНА І СВІТ

Микола Корпан: „Концентрація отрути в організмі Віктора Ющенка поступово зменшується”

Професор Микола Корпан – лікар В. Ющенка – був одним з перших, хто опікувався його лікуванням після хвороби, яку кваліфікували як отруєння діоксином, і досі продовжує стежити за здоров'ям Президента. Інтерв'ю про отруєння В. Ющенка і нинішній стан його здоров'я узяла кореспондент Бі-Бі-Сі Ольга Макачук.

– Чи можна тепер уточнити, коли саме у В. Ющенка з'явилися перші симптоми отруєння?

– З 5 на 6 вересня минулого року з'явилися болі в животі з нудотою... Але суть полягає в тому, щоб токсикологи, незалежно від хворого, підтвердили факт потрапляння такої рідкісної отрути з групи діоксинів, якою є „TCDD“, а це має свою дію в часі. Медична експертиза буде спиратися не на конкретний факт отруєння Президента України, а на неутральний факт дії конкретної отрути на організм людини. Маючи таке підтвердження, органи слідства можуть сказати – так, Президент України отримав таку отруту, ця отрута підтверджена об'єктивно, не клінічними симптомами, хоча вони в нас також є, а такими-то й такими-то дослідженнями.

– Чи подібні дослідження діоксину „TCDD“ не проводилися?

– В історії людства відомі кілька випадків отруєння діоксином – в Північній Італії в 1974 році, а також два випадки в Австрії. У всіх цих трьох випадках потрапляння отрути було з повітря, тобто, було недозоване, хронічне, поступове. А це – єдиний випадок потрапляння чистого діоксину через рот.

– Чи може бути, що отруєння сталося під час відомої вечери 5 вересня в заступника голови СБУ?

– Зв'язувати сам факт місця і середовища я не можу і не хотів би. Але за короткочасністю хотів би сказати як лікар: якщо порівняти з будь-якими ліками, які є синтезовані, я міг би зробити припущення, що така дія була дуже короткий час.

– В американському виданні „Вол Стріт Джорнел“ свого часу була опублікована стаття колишнього офіцера радянської розвідки Бориса Володарського, де припускалося, що дія діоксину в організмі українського президента була посилена іншими сполуками, і нібито саме такі сполуки розроблялися в колишніх радянських лабораторіях. Чи справді було помічено сполуку діоксину в організмі В. Ющенка з іншими речовинами?

– Коли ми отримали підтвердження, що отруєння сталося діоксином, то побачили, що дія цієї отрути своєрідна, не така, якою вона подавалася в літературі раніше. Якщо вжити просто діоксин, то кілограм треба з'їсти чи два. Але якщо невелику концентрацію з'єднати з носієм, скажімо, білком, так званим альфа-фетопротейном, то ця комбінація дає можливість розчинитися дуже швидко й у невеликій кількості. Щодо статті в американському виданні, цей журналіст зустрічався зі мною, і в своїй статті він зробив висновок, що лабора-

торні дослідження різних отрут в Радянському Союзі відбувалися постійно і працювали цілі групи науковців, щоб знаходити нові види отрут, нові комбінації. Ці отрути були випробувані і не виключно, що така сполука потрапила в організм Віктора Ющенка.

– Інше питання, – це нинішній стан здоров'я Віктора Ющенка. Чи стежите ви за здоров'ям В. Ющенка тепер? Як він почувається?

– Віктор Ющенко, як Президент України, має дуже напружену програму. Ці навантаження, перельоти за океан, мають негативну дію на стан будь-якої людини. Людські механізми адаптації не спрацьовують, людина повертається і знову включається у роботу. Є певні зсуви, тобто порушення фізіологічних функцій організму. Коли 11 грудня 2004 року ми оприлюднили діагноз, багато російських учених вважали, що він повинен померти, що без злоскісних пухлин не обійтися... Концентрація отрути в організмі Віктора Ющенка поступово зменшується, зменшуються прояви її. Наразі про якісь ускладнення ми не можемо вести мову, ми можемо говорити про перебіг захворювання, тому що він має свою картину і ця картина зберігатиметься доти, доки в організмі буде знаходитися подразник, тобто діоксин.

– І коли можна очікувати, що діоксин виведеться з організму?

– Це залежить від багатьох факторів, тому зараз конкретно назвати дату було б неправильно з мого боку. Потрібно все робити, аби протікання цього процесу якомога більше скоротити, щоб він не вилився у кілька років, щоб він тривав значно коротший час.

Справа В. Єфремова: два роки без жодного зрушення

14 липня виповнилося 2 роки з дня загибелі журналіста Володимира Єфремова. Його загибель – одна з найзагадковіших смертей українських журналістів в останні роки, хоча вона і не стала надто резонансною. Два роки тому Володимир Єфремов сів за кермо свого авто і поїхав до Києва, на прийняття у французьке посольство з нагоди річниці повалення Бастилії. Однак, це була не єдина мета його поїздки до Києва. Володимир готувався їхати у Сполучені Штати – свідчити у справі колишнього прем'єр-міністра Павла Лазаренка, а також мусив спробувати себе на посаді керівника Інституту масової інформації (ІМІ), про що було домовлено з правлінням нашої організації. Але до столиці В. Єфремов так і не доїхав: на прямому відрізку шляху його авто нібито зіткнулося з вантажівкою. Це сталося біля 10-ої ранку неподалік Верхньодніпровська.

Свідки аварії витягли з авто, що загорілося, тіло Володимира, а також окремо складені сорочку та костюм. Але чомусь на місці аварії не було знайдено ані валізи з документами В. Єфремова, ані барсетки, ані фотоапарату, які, за свідченнями рідних, він взяв, коли вирушав до Києва. Міліція, що прибула на місце за якусь годину, не попередила родину про трагедію. Проте про смерть Єфремова вже об 11-й ранку знали співробітники 11-го телеканалу Дніпропетровська, засновником якого був Володимир.

Розслідувати смерть колеги від ІМІ виїхала й Марія Самбур, яка мала досвід слідчих дій, оскільки раніше працювала у прокуратурі, і з якою нам довелося дуже швидко після загибелі В. Єфремова припинити співпрацю через маніпуляції з листами І. Гончарова у справі Г.

Гонгадзе. Тоді М. Самбур привезла з Дніпропетровська дещо дивні новини – знайшлися дві любительські касети, на яких була записана автокатастрофа. Одну з них – з анонімного джерела – нібито показували на одному з Нікопольських телеканалів, до якого має відношення Віктор Пінчук, і з яким у Володимира на той час вже були серйозні суперечності з приводу „11 каналу”...

Прізвище однієї особи нам відоме, це журналіст з центральної України, котрий, як він розповів ІМІ, повертався з весілля, тому і мав відеореєстратор з собою. Друга особа так і залишилась анонімною контактом М. Самбур. Мотиви його фільмування аварії слідство досі не аргументувало. Слідчі так і не ознайомили сім'ю загиблого з результатами технічних експертиз автомобіля, котрих було призначено нібито декілька. Відтак ніхто досі не знає, чи справним був автомобіль на час аварії. Хоча відомо, що за три дні до останньої поїздки В. Єфремов здійснив повний технічний огляд машини, і, за свідченням працівника технічної станції, авто було в доброму стані. Відеофільм фіксує, як яскраво й довго палає машина, – надто яскраво, кажуть фахівці, як для авто, в баку якого було небагато бензину.

Можливо, всі ці факти мають прості науково-технічні пояснення. Але ніхто їх не надав вдові та донькам нашого колеги, хоча, за українським законом, коли слідство закінчується, потерпілі обов'язково мають доступ до документів справи. Спочатку слідчі пояснювали свою мовчанку тасмницею слідства. Потім, десь за півроку після аварії, справу нібито надіслали на перевірку до Генеральної прокуратури.

І лише кілька тижнів тому, піс-

ля звернення вдови Володимира до Президента, прем'єр-міністра та міністра юстиції, родина Єфремових отримала поштою повідомлення, що справу невідомо коли закрили, а на перевірку до Генпрокуратури вона надійшла чомусь лише кілька місяців тому.

Навряд чи всі ці факти можна вважати банальним недбалством слідчих, адже як би там не було, мова йшла про відомого у Дніпропетровську журналіста. Зауважте, що хоч якусь інформацію слідство надало вже після того, як в Україні змінилась влада, а також змінилося керівництво правоохоронних структур на місцях. Складається враження, що до цього будь-яка інформація у цій справі була заборонена, і навряд чи заборона була встановлена волею тих, хто провадив слідство.

У серпні 2001 року на інтернетовій сторінці ІМІ з'явилася сенсаційна інформація – листи Ігоря Гончарова, у яких йшлося про те, що вбивство Георгія Гонгадзе – нібито справа рук банди „перевертнів”. Фактично те оприлюднення листів за посередництва сайту ІМІ та вже згадуваної колишньої співробітниці М. Самбур було спробою відвести підозри у замовленні вбивства журналіста від тодішнього керівництва держави. Тобто, називаючи речі своїми іменами, посприяти фальсифікації розслідування вбивства Георгія Гонгадзе в інтересах, слід припустити, причетних до замовлення вбивства осіб.

Зараз у суді триває розгляд справи „перевертнів”, яких очолював загиблий за нез'ясованих обставин І. Гончаров. Симптоматично, що його не стало за день до оприлюднення листів, на яких розмашистим почерком значилося: „Відкрити після моєї смерті”. Слідчі твердять,

що „перевертні” не мали прямого стосунку до вбивства Гонгадзе, але, однозначно, вони були поінформовані про деякі подробиці цієї надзвичайно запутаної справи.

Наразі слідство у справі Гонгадзе має дати відповіді як про виконавців та замовників того страшного злочину, так і про інші численні злочини, які стосуються справи Гонгадзе. Не виключено, що саме ця обізнаність стала причиною смерті І. Гончарова.

Ми не виключаємо, що зі справою Гонгадзе могла бути пов'язана і загибель Володимира Єфремова. Адже якби того дня, коли сталася автокатастрофа, він таки доїхав до Києва і став до праці в центральному бюро ІМІ, певні співробітники напевне не змогли б розмістити без відома керівництва Інституту на сайті організації листи І. Гончарова, як це сталося в перші дні липня 2003 року.

З кількох джерел нам відомо, що акція з оприлюдненням листів І. Гончарова готувалася ще з квітня, і вона розглядалася як серйозна спроба повернути справу Гонгадзе в інший бік, тобто відвести увагу від Президента Л. Кучми. І не випадково для їх оприлюднення обрали сайт незалежної громадської організації, хоч її керівникам нічого про це не було відомо. Організатори цього „викиду” діяли через окремих осіб, які, до того ж, прагнули дати такому погляду на справу Гонгадзе і через інші медіа з репутацією незалежних, зокрема Радіо „Континент”...

Нині родина рідні Єфремова збираються оскаржувати закриття справи про його загибель і сподіваються, що рідних журналіста, як потерпілих, таки ознайомлять з матеріалами справи та експертизами. На думку юристів, підстав для нового розслідування не бракує.

В. Сюмар, А. Лазарєва,
Інститут масової інформації

Масове...

(Закінчення зі стор. 1)

катися, гору за лічені хвилини огорнув туман, почалася гроза з градом, яка тривала більше години. За офіційними даними міністерства надзвичайних ситуацій (МНС), 16 липня на Говерлі загинуло двоє осіб і ще двоє постраждало. Зокрема від серцевої недостатності через перепади атмосферного тиску на вершині гори помер житель Чернівецької області, ще один турист, житель Закарпаття, загинув на Говерлі від удару блискавки. Грозивим розрядом зачепило ще п'ятьох осіб, двоє з яких були відвезені до реанімації. Троє госпіталізації не потребували. У МНС повідомили, що загиблі і потерпілі не мали відношення до традиційного масового сходження на Говерлю за участю Президента В. Ющенка. Однак, один з потерпілих від удару блискавки – студент з Івано-Франківська Петро

Фарбишевський – був доставлений в обласну лікарню на президентському вертолеті.

Що стосується потерпілих під час масового сходження, МНС оприлюднило таку статистику: 135 осіб звернулися по допомогу до рятувальників, 35 з них – з різними легкими травмами.

Безпекою учасників масового сходження на Говерлю займалися підрозділи МНС зі спеціальною технікою. Тим часом очевидці зазначають, що багато потерпілих на спуску з Говерлі дісталися до транспорту самостійно і не потрапили в офіційну статистику.

18 липня Івано-Франківська обласна державна адміністрація заявила про припинення масових сходжень на найвищу гірську вершину України – Говерлю.

„Це було останнє масове сходження на Говерлю“, – сказав на прес-конференції заступник голови обласної державної адміністрації Богдан Томенчук. За його словами, на Говерлю піднімалося загалом близько 17 тисяч ту-

ристів, а заявки були подані на 9,764 учасників з усіх регіонів.

Місцева влада не могла контролювати кількість туристів з різних регіонів, оскільки в організацію сходження включилися політичні партії і громадські організації, багато неорганізованих туристів, а скасовувати сходження на Говерлю, за словами Б. Томенчука, було вже запізно, і за таких умов дії влади були спрямовані на безпеку людей.

Діяли 9 постів МНС, 3 стаціонарні бригади медиків у 8 мобільних групах. За півтори години до грози влада зуміла повернути назад частину туристів з малої Говерлі і з самої вершини гори. „Якби не дії місцевої влади, то наслідки сходження на Говерлю були б набагато трагічнішими“, – резюмував Б. Томенчук.

Ще у вересні 2003 року тодішній голова Івано-Франківської обласної державної адміністрації Михайло Вишиванюк підписав розпорядження про посилення контролю над дотриманням заповідного режиму Карпатського національного природного

парку, що передбачає заборону масових сходжень на Говерлю. Прийняття такого рішення було аргументовано тим, що масові сходження завдають шкоди екосистемі Говерлі. Але Віктор Ющенко вважає, що кожен українець повинен хоч раз у житті зійти на найвищу вершину України.

„Кожен українець повинен мати свою маленьку Фудзіяму, щоб через піднесений, емоційний стан ще раз переконався, яка гарна Україна, як її потрібно охороняти, як багато потрібно зробити, щоб вона стала європейською, заможною, квітучою“, – сказав В. Ющенко у 2003 році. Тепер, вочевидь, можна буде сходити на гору, але не юрбою...

За матеріалами ЗМІ

3 доповіді...

(Закінчення зі стор. 15)

процесів будівництва модерної, прогресивної культури та громадянської ідентичності. Це є радше заклик до уряду зробити цей проєкт демократичнішим, з ширшим залученням різних сил, прозорішим, таким, що заохочує місцеві і регіональні ініціативи.

Що ж до майбутніх конгресів МАУ, то виглядає, що проведення таких великих міжнародних зібрань що три роки виходить за межі фінансових можливостей української держави. Тому робить сенс розглянути можливість проводити конгреси через чотири-пять років, і то значно менших розмірів – можливо, за кордоном. Скажімо, у Польщі, де національна асоціація є найдієвішою і найкраще представленою серед усіх закордонних асоціацій. У перервах між міжнародними конгресами, Національна Асоціація в Україні могла б організувати частіше місцеві конференції та робітні – як це могла б робити і Міжнародна асоціація, як в Україні, так і поза Україною, в залежності від національного і міжнародного фінансування.

Я закінчую зі застереженням, що не можу уявити собі, щоб який-небудь неукраїнський вчений хотів би стати президентом МАУ, якщо не будуть запроваджені великі зміни. Що ще важливіше, малоймовірно, щоб неукраїнський вчений спромігся застосувати МАУ, її міжнародний досвід та ресурси для того, щоб допомогти фундаментальним процесам реформування, які вимагають свого здійснення. Підозріваю, що український президент МАУ теж не буде аж надто охочим вдатися до цих настійних і важких засобів. У мене немає ілюзій щодо викликів, котрі поставила Помаранчева революція перед українознавством. Але хто б не взяв не себе цю місію, він чи вона відчуватиме підтримку з боку сотень вчених і викладачів у самій Україні, але також прихильність та солідарність з боку Міжнародної Асоціації Українознавців.

„Ще не вмерла Україна“ є рядком з приспіву, який не раз повторювався у сучасній революції. Але у майбутньому для МАУ і споріднених інституцій не буде аж так багато таких нагод, як та, котру витворила Помаранчева революція.

Час прийшов. Він прийшов сьогодні і може не повторитися завтра...

І шляхи стають коротшими!

Тільки **Аеросвіт Українські Авіалінії**

пропонує безпосадкові рейси

літаками Boeing 767

Нью-Йорк – Київ, Київ – Нью-Йорк

А також через Київ:

Львів, Івано-Франківськ, Одеса, Сімферопіль,

Донецьк, Дніпропетровськ, Харків, Запоріжжя,

Чернівці, Ужгород, Москва, Мінськ, Баку,

Ташкент, Алма-Ата, Делі, Тель-Авів,

Пекін, Дубаї, Афіни, Салонікі, Софія,

Белград, Бангкок, Каїр

1.888.661.1620, 1.212.661.1620,

sales@aerosvit.us

або звертайтеся у Вашу агенцію

Вантажні перевезення:

1.718.376.1023,

express@aerosvitcargo.com

Новинка! Тепер у Вас є можливість

замовити і оформити білет на нашій

веб-сторінці **www.aerosvit.com**

АероСвіт **AeroSvit**
UKRAINIAN AIRLINES

Забути ніхто з нас не в силі легенди, що звалися Броди

Ігор Чмола

*Останься безпритульним до сконання,
Блукай і їж недолі хліб, та вмири
Ти гордим флорентійцем на вигнанні.
А перед смертю дітям повтори
Ту казку, що осталася, мов спомин
Прадавньої, забутої пори,
Як у грозі, у блискавиці й громі
Колись страшну потвору переміг
Святий Георгій в ясного шоломі,
І як дракон звитяжений поліг.*

Свою розповідь розпочинаю заповітом відомого українського поета-емігранта Юрія Клена. Оцей заповіт стосується в загальному нас, колишніх українських вояків, бо ж нашим завданням є передати молодшим поколінням світлі традиції українського війська. Стосується він і мене, бо моїм завданням є змережити розповідь про хлопців з Дивізії, про їхні мрії і надії та про їхній бій під Бродами. 28 квітня 1943 року у княжому городі Львові проголошено створення, а рівночасно і набір до Стрілецької дивізії „Галичина“. Колишній звітодавець Олег Лисяк пише:

*Це весняний був час місяць квітень,
Місяць квітів, весни і війни,
І був Львів, Юра храм і привіти,
Як у бій йшли батьки і сини.
За свій рідний край, за стрілецький звичай,
Йшли у бій за свою перемогу.*

Набір до Дивізії проходив у дистрикті Галичини та у трьох повітах краківського дистрикту: у Перемишлі, Сяноку і Ярославі. На еміграції опинився документ, який вказує, що до 3 червня цього ж року зголосилося до Дивізії 81,999 добровольців. 18 липня від'їхав з міста Львова перший транспорт добровольців на вишкіл до Брна.

Колишній січовий стрілець Олесь Бабій, що подарував був нам заборонену польською цензурою поему „Гуцульський курінь смерті“, прощався з нами тоді такими словами:

*Не віряться, чи то лиш сон,
Чи може справді воля близько,
Я бачу рідний легіон,
Я бачу українське військо
На лицях в кожного борця
Знов промінь віри і надії.
З такою вірою в серцях
Колись батьки їх йшли на Київ.*

Рекрутські, а опісля підстаршинські вишколи, як і старшинські курси, відбувались дослівно від Піринеїв аж до Гайделягру. Ранньою весною 1944 року біля 11 тисяч вже вишкolenих вояків з'їхались до вишкільного табору Нойгамер. Почались вправи у рамках сотень, куренів, полків, а згодом і цілої Дивізії. З колишніх добровольців поволі творилась повновартісна бойова одиниця. 26 червня перші ешелони Дивізії покинули Нойгамер у напрямі східного фронту.

Коли у 1949 році наші побратими збирались у таборі Мітенвальд відзначати 5-ті роковини брідського бою, звернулись вони до поета Олексі Стефановича з проханням написати вірш про Броди, який звучить:

*Прадавня світить візія
У далечі хмурній
І Галицька Дивізія
Керує крок у бій.
Вояки із Радянщини,
Із Польщі, і мабуть
Із кожної займанищини
В рядах її ідуть*

*Прадавня світить візія
Над прапорами нив,
І йде у бій Дивізія,
І кличе віщий Див.*

Під Бродами включено Дивізію до XIII армійського корпусу, що мав завдання загородити Червоною армією дорогу на Львів! Дивізія почала розбудовувати другу оборонну фронтову лінію. Співвідношення сил обох сторін фронту, про те ми довідались десятки літ після війни, було жакливе. XIII армійський корпус начислював чотири проріджені бо-ями німецькі дивізії і нашу Дивізію, разом майже 34 тисячі вояків, проти нас згуртовано 850 тисяч бійців Червоної армії, у нас було біля шість тисяч гармат, у них понад 16 тисяч, ми мали 50 танків, більшість з них без пального, вони – 2,200. Під Бродами жоден дивізійник не бачив „свого“ літака, вони мали до розпорядження понад три тисячі літаків.

13 липня 1944 року Червона армія почала свою офензиву у напрямі Львова. Її танкові частини проломили становища обабіч XIII корпусу і двома клинами у західному і південному напрямі створили брідський котел. Перші наступи на Дивізію прийшли з тилу. Під обстрілом артилерії, під наступами танкових колон, під безперервними налетами літаків по-

чались важкі повні посвяти і героїзму оборонні бої.

Ірена Божемська, немов у відгомін „Скорбний матері“ Павла Тичини, пише:

*У теплу липневу нічку,
як грали зловіще гармати,
по брідським побоєвиці
проходила Божая Мати.
Тому згорнула
ла волосся,*

*тому рани перев'язала,
подала ковток водиці,
іншому щось лиш сказала.
Тому шолом з чола зняла,
з тим проказала молитву.
Нікого не оминала
і не зважала на битву.*

*У ту пропам'ятну нічку
постать біла імлиста –
по брідському полі бою
мов привид йшла Пречиста.*

Брідські бої тривали дев'ять днів і дев'ять ночей. У ночі з 21 на 22 липня, зібравши рештки своїх сил Дивізія прорвала ворожий перстень оточення і в боях відступила на південь.

Дивізійний поет Василь Де-Ву під безпосереднім вражінням боїв під Бродами, ще в серпні 1944 року писав:

*Болота... Болота... Скрізь могила одна
Куди ступиш то гріб, гробом кожний окіп,
гробом кожний ручай...
Де ж це так?!..
Не питаї...
Гробом села, городи...
Гріб на гробі... це БРОДИ.*

У 1951 році вийшла у видавництві нашого Братства, книжка статей і спогадів під назвою „Броди“. Редактор видання Олег Лисяк свою вступну статтю так і назвав – „Битва без легенди“. Минали роки і десятиліття. По всіх країнах української ді-яспори, де тільки ступила нога колишнього дивізійника, у липні схилились голови в пошану поля-глих і живих учасників брідського бою. Написано багато віршів, спогадів, надруковано книжки. Теж звітди почали приходити згадки про Броди. При-

(Закінчення на стор. 23)

„За стрілецький звичай...“

Леся-Храплива-Щур

Львів. – Недалеко від нього Брюховичі. Весна 1943 року. Рокове свято пластунаського патрона, святого Юрія-Переможця. Зібралися пластуни й пластунки шкіл Львова. Щоправда, не в одностроях, що так притягають, зачаровують молодецьку увагу... Пластові однострої заборонені німецькою владою. Зрештою, і сам Пласт заборонений, як „міжнародна“ організація. Отож ми всі одягнені „на цивіля“: ми, дівчата, у скромних білих блюзочках.

Ми – „Виховна Спільнота Української Молоді“, так знає нас сувора чужинецька влада. Але ми – пластуни, такі, як були наші основники і правзори на сокільських таборах, як були наші легендарні основники Іван Чмола, Петро Франко, і такі, як ось стоять живі перед нашими лавами, як незрівняний авторитет для нас усіх – Цюпа Паліїв... Та, може, саме тому, що не можемо гордитися пластовою лелійкою на грудях, відзнаками наших здобутих ступенів та вмілостей на пластових сорочках – тому ми саме в цю хвилину – ще справжніші пластуни... „Бог і Україна“ – ми всі в цьому кличі. Однострій там – чи й ні. Ми звершуємо свій урочистий обряд: прощаємося з нашими друзями-пластунами, „передовими“, студентами, а то й нашими однолітками-гімназистами, які відходять від нас: вступають до Дивізії „Галичина“.

Командант свята Ярослав Гаврих (сьогодні вже покійний), який теж „йде“, ставить нас грімким наказом „струнко“. І ми струнчимося, лучимося в одну нерозривну лаву. Найбільше – ті наші „іменинники“, які вже завтра осягнуть свою мрію. Ту, що їй наспівувала кожному над коліскою мати: підуть воювати за Україну...

Як колись Січові Стрільці... Направду, так само: Стрільці ж, за молодих літ їх батьків, теж організувалися тільки як легіон цісарсько-королівської австро-угорської армії. А проте стали опісля опорою, найнадійнішими частинами армії відродженої Української Держави. Хто ж не мріяв про те, щоб повторити їх чин!?! І сьогодні на важкий, непевний воєнний шлях супроводить наших хлопців живий ще стрілець-

кий бард Роман Купчинський новою піснею: „Машерують добровольці, як колись йшли стрільці“... Сучасна пісня перегукується понад час цілого покоління із колишньою:

*„Машерують стрільці-добровольці
У кривавий тан,
Визволяти братів-українців
З московських кайдан“..*

О так, ці хлопці свідомі, чому й навіщо вони йдуть! Ворога вони пізнали, від раннього ди-

(Закінчення на стор. 23)

Липень 1944 року. Після прориву з-під Бродів.

Фото з архіву Богдана Маціва

August 1-4, 2005

TEE UP FOR GOLF WEEK!

If you're a golf enthusiast, join us for a week of fun and play golf at the area's premier courses. Weekly price includes: 5 nights stay, daily breakfast & dinner, tee-shirt, 4 1/2 rounds of golf (Monday–Thursday) and transportation to and from golf courses. Tee-off with a welcome reception Sunday night. Daily awards and prizes lead up to a final awards banquet. Daily golfers are also welcome!

Week Course Schedule (subject to change):

Monday– Grossingers Golf Course
Tuesday– Kutschers Golf Club
Wednesday– Concord (The Monster) Golf Club

GOLF PACKAGE RATES: WEEKLY (5 nights):

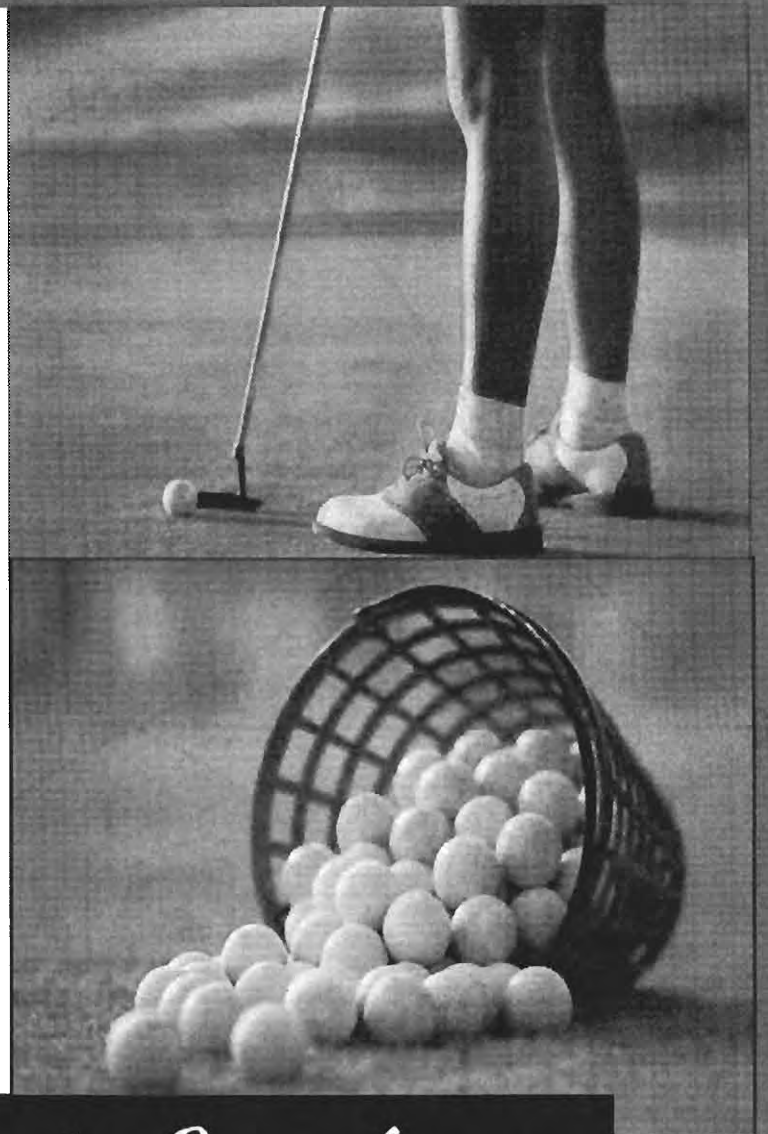
\$750/per person– Based on Double Occupancy of Two Golfers
\$1050.00– Based on Double Occupancy of One Golfer & Spouse
\$950.00–One Golfer, Single Occupancy

DAILY:

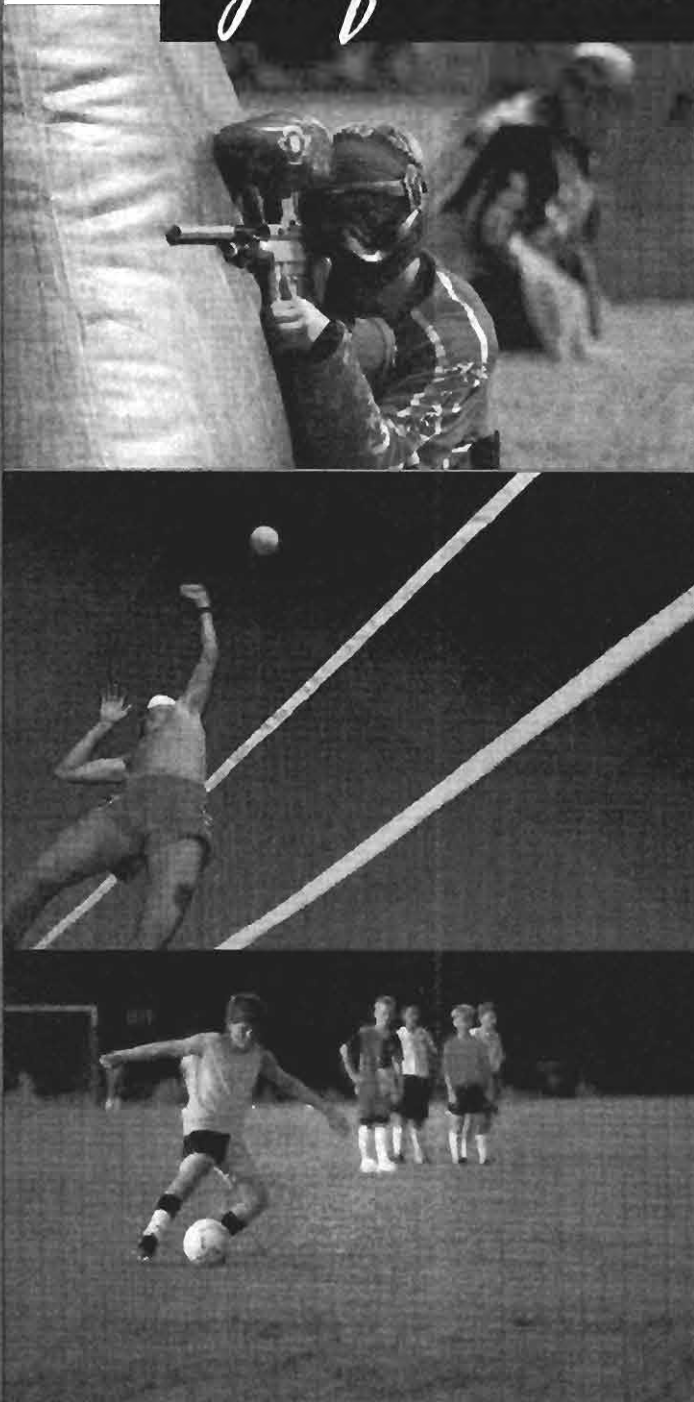
\$150.00– Per night, double occupancy

\$190.00– Per night, single occupancy

(includes dinner, room, transportation, round of golf & breakfast)

Golf Week & Sports Jamboree

August 5-7, 2005

3rd ANNUAL SPORTS JAMBOREE!

Join us for Soyuzivka's 3rd annual weekend of athletics and festivities. Sign up a team or individual member, for the weekend tournaments:

Soccer Tournament, 5 v 5 in hockey rink– cash prizes!
Volleyball Tournament, 4 v 4 teams
Paintball Games
Foos Ball Tournament on Tiki Deck

Even if you're not a sports enthusiast, we'll have plenty of food (BBQ AND Pig roast), live music and entertainment all weekend.

Friday Night-

Featuring Ihor Bachynskyj & Ron Cahut Kozak Caberet/Comedy Show

Saturday-

Outside performance with Barabolya & zabava with the band Burya.

RATE:

\$25 per person

Includes Welcoming BBQ and Gate Entrance All Weekend
Games are played Rain or Shine!

For more information
Call (845) 626-5641
or visit our website at:
www.Soyuzivka.com

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Щоб пісня були завжди поміж нас

Творчий вечір в „Кафе Івасюк”.

ЕДМОНТОН, Канада. – Українське музичне товариство Альберти (УМТА) організувало друге з черги „Кафе Івасюк” 3 червня у Домі молоді. При каві й солодкому гості слухали пісні В. Івасюка та інших композиторів України й діаспори, пісні київського Майдану. Програмою керував Орест Солтикевич, а текст написала Галя Котович.

Гостей привітала голова УМТА Люба Бойко-Бел, котра пояснила, що товариство має на цілі поширювати українську естрадну й популярну музику за дороговказом Володимира Івасюка. Першою точкою програми був виступ групи молоді з Пласту, СУМу і двомовної українсько-англійської школи з Делвуду (учитель С. Костюк), яка з ентузіазмом заспівала пісні „Червона рута” і „Во-

дограй” (акомпаніював на гітарі М. Білаш, на баяні – М. Никифорок). Чоловічий квартет (М. Білаш, М. Говда, О. Грох, М. Лазурко) заспівав „Стоїть пшениця, як Дунай” (сл. С. Пушика, муз. В. Івасюка, аранж. М. Лазурка). Вірш „Співці” про В. Івасюка пояснив і прочитав автор Роман Британ. Квартет заспівав пісню „Пісня буде поміж нас” (сл. і муз. В. Івасюка, аранж. М. Лазурка на підставі гармонізації О. Кузишина).

Про В. Івасюка публіка довідалася, що його стиль – це поєднання фолкльорних впливів з тогочасними естрадними ритмами. Кожна його пісня – це метафора кохання, природи, батьківщини. В цей спосіб В. Івасюк дав нам приклад, як черпати надхнення з рідного духовного джерела. В. Івасюк писав також кля-

сичну музику – понад 50 інструментальних творів і музику до двох вистав. Ноти до нового, ще не представленого квартету для мідних інструментів, носив зі собою у портфелі, що був викрадений під час вбивства.

Були виконані естрадні пісні різних композиторів. Оля й Ірина Федеркевичі, Сузанна Романюк, Наталя Онишук, Уляна Канівець, Дарця Басараб-Роланд виконали пісні „Бузок” (сл. Кутеня, муз. Є. Козака) „Чарівна скрипка” (сл. Ю. Рибчинського, муз. І. Поклада, акомп. Ірина Тарнавська). Три тенори з хору „Дніпро” (Любомир Пастушенко, Тарас Закордонський, Іван Зінчук) заспівали „Білі троянди” (сл. і муз. А. Кос-Анатольського). Дві пісні Богдана Веселовського „Лети, тужлива пісне” і „Чи справді” виконали Сузанна Романюк і Іван Зінчук, акомпаніювала Ірина Тарнавська.

Бандуристка Галина Грица заграла і заспівала „Три поради” І. Шамо і „Не питає, чого в мене заплакані очі” М. Лобка. Співачка Люба Білаш заспівала дві пісні власної композиції на слова О. Олеся – „В степу” і „Не беріть із зеленого лугу верби”. Молодеча оркестра „Чайка” при Організації Українок Канади під диригуванням Людвика Маріянича виконала „Я піду в далекі гори” В. Івасюка і „Не кажи” (муз. І. Жовніріва).

Третя частина концерту – це музика з Помаранчевої революції, яка була подана на відео. Першою точкою був виступ Руслани з її колективом на Майдані. Далі були пісні „Донбас”, „Друзі мої”, і „Україно”. На продовження концерту в Домі молоді хор „Верховина” під диригуванням Галі Лазурки виконав пісню „Тополина земля” (сл. М. Сингаївського, муз. А. Філіпенка, обробка М. Лазурка, солістка Люба Білаш), і „Вечір” (сл. народні, муз. В. Тиможинського). Відеофільм „Разом нас багато” зробили учень школи Жан Ваніс і учитель В. Бойчук. Пісню „Пора” (сл. і муз. „Гринджоли”, аранж. М. Лазурка, соліст-гітара Микола Білаш, баян – Михайло Никифорок) виконали спільно хор „Верховина”, чоловічий квартет, СУМ, Пласт, учні школи з Делвуду.

На закінчення голова Люба Бойко-Бел підкреслила, що ці композитори творили пісні, бо вірили в гармонійне співіснування української естрадної пісні з іншими жанрами українського музичного мистецтва. Вона подякувала усім виконавцям і учасникам „Кафе Івасюк”.

Галина Котович

Концерт гаївок у соборі св. Покрови

ВІНПЕГ, Канада. – 8 травня в аудиторії собору св. Покрови Тетяна Навольська організувала гарний концерт гаївок.

Український народ століттями живе елементами високої духовної культури, в якій переплетені дохристиянські і християнські традиції. У народі побутувало дуже багато обрядових пісень та пісень на різні випадки людського життя. А згадані пісні співали хороводи дівчаток, старших дівчат з танцями, або ідучи – як писав Т. Шевченко: „Співають, ідучи, дівчата”. Гаївки співали хороводами біля церкви з нагоди Великодніх свят, на майданах шкіл, на вигонах. Гаївка – це українська народна обрядова пісня.

Гаївки оживляли дух українців протягом століть. Вони надавали людям свіжої життєвої енергії, але в минулому столітті, за радянщини в Україні, їх майже викоринили.

Спів гаївок зберігся лише по закутках заходу України. Тепер темп, стиль і смак життя міняється: його заглушує музичний крик та вереск, перейнятий з західного світу.

Культуру гаївок зберігають і відновлюють в Канаді торонтський хор „Левада”, вініпезький хор „Боян”, а найбільше – енергійна Тетяна Навольська. Вона була учителькою церковної музики в Колегії св. Андрія, тепер – диригент церковного хору катедри Пресвятої Трійці, солістка, також учителька співу й музики старшого відділу СУМК при соборі св. Покрови. Тетяна втішується великою повагою – особливо там, де знають її ціню.

Таню запрошують на різні міжнародні форуми. Минулого року, наприклад, вона брала участь у міжнародному оперному конкурсі, що відбувся в Болгарії. Була запрошена до участі у подібному конкурсі цього року. Її просили до участі в опері Верді „Трубадур”, що знову відбувається в Болгарії, але вона не змогла цим запрошенням скористатися, бо працює, готуючи збірний церковний хор, що має виступати в концертній програмі ХХІ Собору УПЦК.

С. О.

Тетяна Навольська з юною співачкою

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Календар подій 2005р.

22 ЛИПНЯ – Одеська „морська ніч“ з участю Олі Фриз і оркестри „Відлуння“ – з Ольгою Барабаш-Тургіневою і учасниками табору „Чемного“.

22 – 24 ЛИПНЯ – Ukrainian Language Immersion Weekend offered at State University of New York at New Paltz

23 ЛИПНЯ – Забава, оркестра „Обереги“, 10 год. веч.

24 – 29 ЛИПНЯ – Другий табір „Чемного“ для дітей віком 4 – 7 років.

24 – 30 ЛИПНЯ – Discovery Camp Session #3, for ages 8 – 12. Adventure Camp-Session #2, for ages 13 – 16.

24 ЛИПНЯ – 6 СЕРПНЯ – Teachers Seminar Ukrainian Educational Council of New York City.

27 ЛИПНЯ – Гуцульська ніч з участю Олі Фриз і оркестри „Відлуння“ з Ольгою Барабаш-Тургіневою.

29 ЛИПНЯ – Одеська „морська ніч“ з участю Олі Фриз і оркестри „Відлуння“ – з Ольгою Барабаш-Тургіневою і учасниками табору „Чемного“.

29 – 31 ЛИПНЯ – Загальноосвітній УПА вікенд призначений для ознайомлення упівського життя.

30 – 31 ЛИПНЯ – Упівська виставка в бібліотеці.

31 ЛИПНЯ – 5 СЕРПНЯ – Scuba Course for ages 12 and up.

1 – 5 СЕРПНЯ – Тиждень гри в голф.

5 СЕРПНЯ – Кабарет Рона Когута і його групи.

5 – 6 СЕРПНЯ – Мистецька виставка кераміки Дици Ганушевської.

5 – 7 СЕРПНЯ – Sports Jamboree Weekend.

6 СЕРПНЯ – Пополудневий концерт „Бараболі“ і кабаре Рона Когута з його групою. Забави – оркестри „Грім“ і „Буря“ у Веселці і на терасі.

7 СЕРПНЯ – День Союзу Українок і недільний концерт.

7 – 20 СЕРПНЯ – Український танцювальний табір.

12 СЕРПНЯ – „Tiki Bar“, вечірка, оркестра „Відлуння“ і Ольга Барабаш-Тургінева.

13 СЕРПНЯ – Вибір „Міс Союзівка“. Забава до звуків оркестри „Темпо“.

19 СЕРПНЯ – „Tiki Bar“, вечірка, Zuki & friend, год. 10-та веч.

19 – 20 СЕРПНЯ – Виставка картин родини Козаків.

20 СЕРПНЯ – Концерт танцюристів – учасників таборів. Забава до звуків оркестри „Фата Моргана“.

27 СЕРПНЯ – Весілля.

27 СЕРПНЯ – Забава. Грає оркестра „Галичани“, год. 10-та веч.

2 – 5 ВЕРЕСНЯ – Святкування Дня Праці.

п'ятниця, 2 вересня – „Tiki Bar“, вечірка, оркестра „Луна“, год. 10-та веч.

субота, 3 вересня – „Tiki Bar“, вечірка, оркестра „Грім“, год. 2-га по пол.

– УСЦАК, тенісові змагання.

– Концерт з участю танцювального ансамблю „Каштан“ з Клівленду, Огайо, год. 8-ма веч.

– Забава, грають оркестри „Відлуння“ і „Фата Моргана“, год. 10-та веч.

неділя, 4 вересня – „Tiki Bar“, вечірка з участю Стефана Ставничого, год. 2-га по пол.

– Концерт з участю танцювального ансамблю „Каштан“ з Клівленду, Огайо, год. 1-ша по пол.

– Забава, грає оркестра „Фата Моргана“, год. 10-та веч.

9 – 11 ВЕРЕСНЯ – З'їзд Зальцбургської гімназії.

11 – 15 ВЕРЕСНЯ – З'їзд Регензбургської гімназії.

14 – 16 ВЕРЕСНЯ – З'їзд Ляндсгудської гімназії.

17 ВЕРЕСНЯ – Lynee Richel Anniversary/Wedding Reception.

17 – 19 ВЕРЕСНЯ – З'їзд Міттенвальдської гімназії.

21 – 23 ВЕРЕСНЯ – З'їзд Байройтської гімназії.

22 – 24 ВЕРЕСНЯ – Засідання Головного Уряду УНС.

24 – 25 ВЕРЕСНЯ – Пласт, Курінна Рада: „Перші Стежі“ і „Чорноморські Хвилі“.

29 ВЕРЕСНЯ – 3 ЖОВТНЯ – Конвенція Українсько-Американських Ветеранів.

30 ВЕРЕСНЯ – 1 ЖОВТНЯ – Пласт, Курінна Рада куреня „Спартанки“.

30 ВЕРЕСНЯ – „Вікенд“ Карпатського Лещатарського Клубу. Загальні збори і бенкет.

2 ЖОВТНЯ – Спільний сніданок членок Союзу Українок Америки.

3 – 6 ЖОВТНЯ – Stamford Clergy Days.

8 ЖОВТНЯ – Весілля.

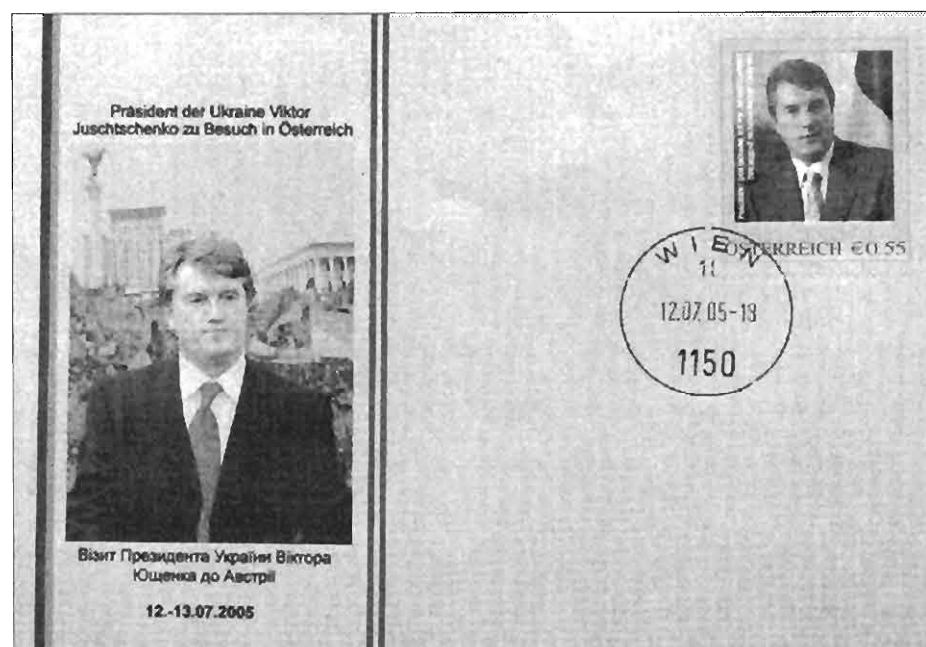
15 ЖОВТНЯ – Весілля.

22 ЖОВТНЯ – КПС – Рада.

28 – 30 ЖОВТНЯ – Дитяча костюмова забава з нагоди „Halloween“.

ФІЛАТЕЛІЯ

Австрія випустила марку і конверт на честь Президента України

Конверт з поштовою маркою із зображенням Президента України Віктора Ющенка, яку вручили В. Ющенку від Союзу українських філателістів Австрії і Пошти Республіки Австрія в церкві Святої Варвари у Відні в середу, 13 липня.
Фото УНІАН

На марці – графіка Георгія Якутовича

Ця марка вийшла в світ 26 березня ц. р. Її назва – „Георгій Якутович (1930–2000), „Вівар““. Автор малюнка – сам Георгій Якутович. Наклад марки – 200 тисяч примірників, номінал – 3.52 гривні.

Георгій Якутович, киянин, відомий майстерною графікою, переважно дереворитами до книг „Фата моргана“ М. Коцюбинського (1957), „Ярослав Мудрий“ і „Свічине весілля“ І. Кочерги (1962), „Козак Голота“ М. Пригари (1966), „Захар Беркут“ І. Франка (1972), „Кленові листки“ В. Стефаника, „Повість про Ігорів похід“ (1977), „Слово минулих літ“ (1981) та ін. Він створив окремі гравюри на історичні теми – „Іван Вишенський“, „Олег Гориславич“, а також цикли на теми українських народних казок, старовинної української музики; листівки на мотиви українських народних пісень: „Марічка“ (1960), „Є у мене топір...“ (1963). Брав участь у створенні фільму „Тіні забутих предків“ (режисер

С. Параджанов, 1965), був мистецьким дорадником фільму „Захар Беркут“ (1971).

Г. Якутович вдало поєднував реалізм з різними формальними спрощеннями, що притаманні графічним технікам, завдяки чому його графіка має вигляд наскрізь сучасних, модерністичних творів.

Особливо корисно на його стилі відбився вплив гуцульського народного мистецтва з логістикою його геометричних форм.

Надсилайте гроші через надійного друга – „Вестерн Юніон“

Сьогодні у Сполучених Штатах працюють мільйони українців, які надсилають гроші додому, своїм рідним, у різний спосіб. Деякі з них передають гроші через своїх друзів та знайомих, що летять до України. Трапляється і так, що гроші надсилають через неофіційні канали. Проте це не завжди безпечно, тому що гроші можуть загубитися, або ж їх можуть вкрати чи конфіскувати на шляху до адресата.

Марина Трошина, актриса і власник ресторану „Дядя Ваня“ в Мангетені, пересвідчилася на власному досвіді, що передавати гроші через неофіційні канали не варто. Одного разу її рідні так і

не дочекалися грошей, які вона передала через свою знайому, що летіла до Росії. І тоді Трошина дала собі слово: „Досить. Більше так не робитиму“.

Тепер вона надсилає гроші через „Вестерн Юніон“. „Це все одно, що надсилати гроші рідним через довіреного друга, – говорить вона. – Мої гроші знаходяться у повній безпеці, а перекази доходять швидко. Окрім того, я більше не отримую дзвінків від моїх розчарованих родичів, які сповіщають мене про те, що вони так і не отримали мого подарунка“.

(Закінчення на стор. 26)

„За стрілецький ...

(Закінчення зі стор. 19)

тинства, з казок-споминів з кожного числа їх журналиків, „Дзвіночка” і „Світу дитини”, з навчання історії (теж не зовсім „легально-го” предмету за Польщі, але ж учителі-українці про те вже вміли якось подбати!). А підтвердили доцільність їх добровільного вибору, остаточно переконливо ще й „перші совети”. Змалку ж кожен з них мріяв, щоб і собі включитися у похід за здійснення народної мети.

Прощання... Пласт обдаровує руками пластових провідниць кожного з них медаліком з Богоматір'ю. Нехай Вона стереже їх, як колись Січова Покрова – козаків.

Починається щось нове, небувале... „Тільки зброя дасть нам волю”... Аби лиш швидше цю зброю в руки!

А в нас, їх дівчат, вірних галичанок, серця ж не камінні... Будуть, ой будуть летіти до Нойгамеру, до Дембіці, пластовим друзям, будуть організовані святочні подарунки „невідомому дивізійникові”, на кого там котрий попаде... Треба сказати їм на похвалу, що й дівчата деякі теж пішли. Та не на поле слави – збиралися у медсестри.

Справді – таких хвилин вдруже не переживеш...

Скінчилося свято. Розійшлися хлопці, розпромінені...

І тільки на дні свідомості думка, яку кожний старався загнати у найтемніший закуток: але ж і німців знаємо, всіли добре вже пізнати... ось на Стрілецькій площі не висихає кров закладників... А там ще ждуть не свої мазепинки, не наша вища команда, навіть тризуба носити не дали, не вклали в назву Дивізії „Українська”... Кажуть: випечуть нам на руці свій знак. Але за потішення у такому настрої неважко: у проводі Дивізії таки ж колишні вояки українських армій... Не дадуть потонути в чужому морі... Та й кожному ясно, що німці вже ось-ось, дай їм Боже... А тоді – тоді ми! Ну що ж: хіба навіть наші ближчі предки – найвизначніші навіть діячі УВО, не вступали до чужих армій, щоб за всяку ціну здобути військовий вишкіл? Носили осоружні рогативки і... підготовлялися до свого діла... і ще й як підготовлялися!

І пішли юні ідеалісти з Брюхович, сповнені запалу та надій. Шістдесят два роки тому.

Пішли – та не всі повернулися. Ой, далеко не всі! Хто остався під

Бродами, хто на Словаччині, хто у Словенії, хто не дожив даліше табору полонених у Ріміні, хто спочивав в Англії, чи хто знає, в якій ще чужій землі...

А хто таки не покидав заповітної мрії, перейшов (з немалими німецькими боєприпасами) „у ліс” до УПА, продовжувати діло, або „згинути у боротьбі за нього”... Кого ще закинуло аж у якийсь там Киргизстан, чи на Зелений Клин, на до смертну тугу... А ті, хто попав на волю, далеко від рідної землі – ті хоч мали нагоду оправдати свої молодечі задуми. Колишні дивізійники по всьому вільному світі ставали найдинамічнішими рушіями не однієї ділянки українського діаспорного життя. В тому зокрема і відродженого та поширеного на всі українські поселення світу – їх Пласту.

Обплели всі країни сіткою станиць Братства Вояків Першої Української Дивізії, не забували про покривджених друзів, про вшанування могил поляглих... Зберегли новітню „тую стрілецьку славу” численними науковими та літературними працями Василя Вериги, Юрія Тиса-Крохмалюка, Богдана Бори, Олега Лисяка...

А що вже вартий от хоч би хор колишніх дивізійників „Бурлаки” з канадського Торонто, які послідовно плекали десятками років культ української вояцької історичної пісні, поки врешті повернули її у звільнену Батьківщину!

Діаспора вміла оцінити своїх героїв, дарма, що не переможців. Так і стоїть перед очима пластова ватра у далекій Америці, на оселі „Вовча Тропа” біля Нью-Йорку, присвячена котрій-то вже річниці битви під Бродами... Знов, як колись у Брюховичах, довгі лави пластуників, може вже й їх дітей, ба, і внуків, з пластовими лелійками на грудях, у повних, згідно з їх пластовими осягами, одностроях. І поміж дивізійними, усім знайомими піснями лунає самодіяльний, простий пластунський вірш:

*„І зорею ранком сходить
Для майбутніх перемог,
Мов молитва, слово „Броди”
Щоб прийняв їх жертву Бог”...*

„Їх жертву Бог”... – підхоплюють святковим речитативом усі кругом ватри... Відлунує далеко голос затихлий чужий ліс...

А сьогодні якраз і сталося те, за що вони пішли на смерть, на муки по советських концтаборах, на скитання... За отой „стрілецький звичай”. А могли й вони так багато причинитися до відбудови Держави...

ви... Молоді, активні, розумні у всіх же ділянках. Як хоч би такий незвичайно многонадійний молодий історик, як пластун Павло Грицак. Чудом врятувавшись з більшовицького полону-заслання у вільний світ, розпочав блискучу наукову кар'єру, щоб померти незабаром через невилічиму наслідки невольничих знущань над ним, які тільки ще в спів описати у своїх споминах... Та чи ж він один!?

І оце маємо Українську державу, вільну, соборну, відому у всьому світі іменем найпередовішого борця за людську свободу, навіть очищену поступово від пороків доголітнього рабства, від видимих і невидимих внутрішніх ворогів.

Чи не час би пошанувати на державницькому рівні, усіх хто боровся і загинув за Неї?.. А от, як гірко бачити, що своїх належних прав не можуть досягнути навіть воїни УПА. А щодо ветеранів Дивізії, які доживають у недостатках скорбного віку на звільненій своїй землі, віку повного погорди і понижень, зі сторони тих, хто й до сьогодні випиває тріюмфально „сто грамів” української горілки з нагоди перемоги?.. Горді, що так переможно боролися „не за Україну, а за її ката” гнані в плечі смершівськими наганями...

Тугий вузол історії: пішов після трирічного панування один кат – повернувся на цілого ще пів сторіччя той, що історично вже три сотні літ. І до сьогодні так багато своїх же громадян того не добачає... Що й говорити, коли навіть наш, спільно виблений і всенародно-обраний

Президент не може знайти для них хоч слова признання!?

А що вони, оці світлоокі юнаки з-під Брюхович тай з усієї України (та були ж між ними і ці зі Сходу!) У часи найважчої пововоєнної ситуації, коли весь цивілізований світ поздоровляв насліпо перемогу свого справжнього ворога, коли з нами, українцями, ніхто не числився... А вони, тоді, побиті й полонені, оправдували свій чин (за що й перед ким!?) – нерозв'язане питання..., що пробували вони „хоч вхопитися за колеса тачанки історичних подій, якщо неможливо було всісти на неї”, як писали вони у своєму таборовому виданні.

Але ж сьогодні Україна – вільна країна українського народу. Наша власна влада щонайменше старається прислухатися до голосу кожного громадянина, як можемо це з легшею ствердити. Поволі блідне примара Переяслава, повертаються до належної пошани гекатомби жертв батуринської різни, мільйони винищених свідомо голодами...

Чи не час подумати громадянству про те, щоб покористуватися своїми новоздобутими громадянськими правами, рішучим і масовим голосом справедливості вплинути й на нашу владу, щоб направити і цю одну з останніх великих історичних кривд?! Хоч супроти доброго імени поляглих борців та останніх ще живих „могікан”, дивізійників, вірних синів „стрілецької ідеї”!?

Щоб очистити їх блаженну лицарську пам'ять для майбутніх державних поколінь!

UKRAINIAN DAY AT GIANTS STADIUM

Цілоденна програма

Route 3, East Rutherford, New Jersey

Субота, 17-го вересня

ФЕСТИВАЛЬ
спів, музика, танці, національні страви
12:00 поп. (паркувальний майдан)

ФУТБОЛЬНІ МАТЧІ
1-ша гра
Резервна команда MetroStars -
Україно-американська команда "All Stars"
7:30 веч.
MetroStars - New England Revolution

ЗАБАВА

Купуйте квитки сьогодні!
Виберіть місцеву громадську організацію і допоможіть їй
дістати 5-ти доларову пожертву від кожного білету!

\$26 готівки або пишуть чеки на: "UCCA NJ - Festival"

докладніша інформація:
www.socceragency.net/ukraine

Забути ...

(Закінчення зі стор. 19)

йшла пісня про білу хустину, повість Тараса Мигала „Пробуджене місто” про весну у Львові 1943 року, прийшла книжка спогадів „Брідський котел”. Тут і там почала творитись легенда Бродів.

У 20 річницю брідських боїв письменниця Леся Лисак уже писала:

*Легенди боїв пропам'ятних
Забути ніхто з нас не в силі,
Легенди, що звалися Броди,
Ні тих, що легенду творили.*

Тепер у липні на брідських полях відбуваються всенародні прощі, бо пам'ять про брідських героїв живе в нашій батьківщині. Хлопці з Дивізії повернулися під рідні стріхи. А нашим завданням було і є зберегти для майбутніх поколінь розповідь

про дні наших визвольних змагань.

У тихі вечірні години розкажуть внукам своїм про те, як 18 липня 1943 року маршували ми встеленими квітами вулицями міста Львова, як 15 липня 1944 року 30 полк пішов під Бродами у завзятий протинаступ, щоб замкнути ворожий пролом, як вночі з 21 на 22 липня залишки Дивізії, останками сил, під селом Княже бравурною атакою проломили ворожі становища брідського кітла.

Хоч сьогодні розкидані по всіх країнах української діаспори, все ж таки задержали ми наше „вірую”, те саме що було в нас під Бродами.

Ми віримо у безсмертя нашої батьківщини, у її зложища сили і крові без дна, ми дивимось у майбутнє спокійно. Ми шлемо до стіп Всевишнього мольби і благання, щоб допоміг нашій Україні стати країною правди, волі та любови для майбутніх поколінь.

Let ALL roads take you to Soyuzivka this summer

JULY

- 7/13 Hutsul Night-with special performance by Ivan Popovich with Vidlunnia and Olga Barabash-Turgineva
 7/15 Tiki Bar Entertainment featuring Sonia Tratch
 7/10-16 Discovery Camp, Session #1
 7/20 Hutzul Night featuring Olya Fryz & Vidlunnia w/Olga Barabash
 7/17-22 Chemney Camp Session #1
 7/17-7/23 Discovery Camp, Session #2
 7/17-7/23 Adventure Camp, Session #1
 7/22 Odessa Seafood Night featuring Olya Fryz & Vidlunnia w/Olga Barabash & Chemney Camp Performance
 7/23 Zabava with Oberehy
 7/24-29 Chemney Camp Session #2
 7/24-7/30 Discovery Camp, Session #3
 7/24-7/30 Adventure Camp, Session #2
 7/27 Hutzul Night with performance by Olya Fryz
 7/29 Entertainment at Tiki Bar, performance TBA
 7/29 Odessa Seafood Night featuring Olya Fryz & Vidlunnia w/Olga Barabash & Chemney Camp Performance
 7/29,30,31 UPA Exhibit in the Library
 7/30 Zabava- Na Zdorovya AND Teen Dance Night-HRIM & DJ
 7/31-8/5 Scuba Diving Course

Summer Evening Dining and Performances

MONDAYS - Steak Night featuring Vidlunnia w/Olga Barabash-Turgineva

WEDNESDAYS - Hutsul Night featuring Vidlunnia w/Olga Barabash-Turgineva

FRIDAYS - Odessa Seafood Night featuring Vidlunnia w/Olga Barabash-Turgineva

AUGUST

- 8/1-5 Golf Week
 8/5-7 Sports Jamboree
 8/5 Caberet show with Ron Cahute & Company
 8/5-7 Art Exhibit: Daria "Ducia" Hanushevsky ceramics exhibit in the Library
 8/6 Afternoon performances- "Barabolya" with Ron Cahute & Company followed by HRIM Zabava with Burya on Veselka Patio DJ in Veselka Hall
 8/7-20 Traditional Ukrainian Folk Dance Camp
 8/12 Lvivany perform at Tiki Bar
 8/13 Miss Soyuzivka Weekend & Zabava with Tempo
 8/18-21 Kozak Family paintings exhibit in the Library
 8/19 Tiki Bar Entertainment with Zuki & Friends
 8/20 Dance Camp Recital Performance and Zabava with Fata Morgana
 8/27 Zabava with Halychany

SEPTEMBER

Labor Day Weekend Festivities

- 9/2 Tiki Bar Evening Entertainment with LUNA
 9/3 2pm Hrim Band
 8pm Concert featuring Kashtan Dancers in Veselka Hall
 Zabava with Luna & Fata Morgana
 9/4 2 pm Tiki Bar featuring Stefan Stawnychy
 1 pm Concert featuring Kashtan Dancers
 Zabava with Fata Morgana

UNA Estate Soyuzivka P.O. Box 529 • 216 Fordmoore Road • Kerhonkson, NY 12446 • 845-626-5641

www.Soyuzivka.com

НОВІ ВИДАННЯ

Не тільки письменники пишуть книжки...

За прожиті роки мені довелося багато пережити лиха. Після голодного 1933 року, залишившись у шість років круглим сиротою, мав голодне дитинство на колгоспних харчах. Потім – окупація, німецькі табори та етап від Умані до Угорщини довжиною у півроку.

Після визволення, за всі ті муки, що терпів у німців, забрали мене як „неблагонадійного”, в „будівельний батальйон” на чотири роки, а там життя було не краще, ніж у військовополонених німців, бо довелося у них гандлювати махорку на хліб.

Минуло шістьдесят років від початку війни, і нове покоління німців, які знають, що таке війна тільки з історії, просить вибачення за своїх пращурів, за той геноцид, який чинили фашисти у той час по всій Європі. Та сьогодні, коли Україна стала незалежною державою, кому ністи не вибачаються перед своїм народом за голодомори та репресії, та ще й говорять: „Так було потрібно”.

Василь Теслюченко

До „Свободи” надійшли книжки двох авторів з придніпровського міста Черкас. Спільним для обох є те, що жоден з них не є професійним літератором. Василь Теслюченко усе своє життя працював машиністом локомотива на залізниці, а Микола Білоус – на станції, яка помпувала до міста питну воду з Дніпра. Василь Теслюченко в книжці „Тернистий шлях” розповів про життя – своє і села, а Микола Білоус книжку „Сіно на снігу” присвятив українській природі. Але й у книжках виявилось багато спільного для обох – тонка спостережливість, досконале знання сільського і лісового життя, багата і образна мова оповідей.

Наклад книжки В. Теслюченка був дуже малий – 20 примірників, бо на більший у нього забракло грошей. Але він мріє, що хтось допоможе у перевиданні книжки більшим накладом (для видання ще 300 примірників треба 450 дол.) і пише у посвяті: „Ти маєш другу батьківщину, люби ту землю й поважай! Але і неньку-Україну також шануй, не забувай!”.

Свідоме життя Василька почалося з страшного Голодомору, коли в 1933 році померли його батьки та один з братів. Одну сестру забрали чужі за дочку, ще одного братика з запискою на ший залишили на міській вулиці, а Олексу і сестру Олександру колгосп узяв на своє утримання, зрозуміло, з обов’язком те злиденне утримання відпрацьовувати (з десяти років!) на полях чи фармах.

Село Василеве – незвичайне, бо з нього походила родина Тобілевичів – Іван Карпенко-Карий, Микола Садовський, Панас Саксаганський. У хаті Тобілевичів містилася сільська школа, до якої вчався і Василь. Попри голодне дитинство, Василь зберіг теплі спогади про рідне село: „А які ранки у селі! П’янке чисте повітря вдихаєш, аж ніздрі злипаються від прохолоди. По річці стелиться туман, десь клекотять качки, гого-

чуть гуси, а в садках співають солов’ї. На другім кінці села заревло теля, кудкудакають, злітаючи з кубла, кури, зарипів барабан у сусіда – хтось бере воду з криниці”.

Після головної юности настала війна і Василя погнали етапом на захід – через усю Україну, Румунію, Угорщину до Східньої Пруссії, де він працював у німців-землевласників. Коли прийшла Червона армія, тих робітників-невільників на багато років покарали працею в „будівельному батальйоні”.

Микола Білоус в своїй книжці відкриває чарівний і для багатьох незнаний світ птахів, звірів, рослин, але робить це не як вчений-популяризатор, а як самовидець, учасник лісового життя. А він і справді усі свої спостереження записував з натури, сидячи біля гнізд і нір у лісових хащах. З його книжки я довідався, що граки крадуть один в одного гілки на будівництво гнізд, горобці носять до гнізд пахучі трави, щоб позбутися комах і паразитів, мухи та комарі ховаються від дощу під крилами у пташенят, сойка розмовляє з совенятами „їхньою мовою”, багато іншого і цікавого. До книжки включено дві повісті – про вовків „Не вбивайте нас вогнем і громом” і про дикого кабана „В хащах Черкаського бору”. Автор ілюстрував книжку власними „лісовими” світлинами.

Добре, що в Україні до визнаних владою письменників додаються аматори з народу, твори яких виявляються багатшими і цікавішими від кабінетних писань деяких професіоналів.

З питання придбання книжок можна звернутися до авторів. Адреса Василя Теслюченка: вул. Благовісна, 156, кв. 2, Черкаси 18002 Ukraine. Тел.: (380-472) 459-129. Микола Білоус тепер живе в США: 7512 Saint Tropez Way, Sacramento, CA 95842-1511.

Левко Хмельковський

Хліб наш насущний

Розділ з книжки Василя Теслюченка „Тернистий шлях”

Пам’ятаю, як говорив дід Карпо Шарпар: „Тільки перший півень „ку-ку-рі-ку!”, як село вже на ногах”. З весни і до глухої осені селянин у полі. А в жнива – то й ночували там. Жаліли коней лишній раз гнати в село. Самі також, повечерявши, коли зійшла вечірня зірка, чим Бог послав, скоріше укладалися спати: хто на возі, хто під возом, щоб з першими променями сонця стати до роботи. У селі, в той час, залишалися старі бабусі та малі діти, які також дарма не сиділи. Все домашнє господарство трималося на їхніх руках, та й на городах потрібно було давати лад.

Влітку в селі тихо, і тільки на все село в кузні видзвонював коваль Данило Шуляк – осілий циган. Посеред вулиці, на дорозі, кубляться кури, цим сповіщаючи, що скоро повинен бути дощ. Зненацька, де не візьмись, вискочить прибудний пес. Тоді кури з криком летять у двір, а гуси, які сиділи під тином у холодочку, піднімали такий lament, що той пес, підібгавши хвоста, скакав у город. І знову тиша, тільки лунає дзвін з Данилової кузні, відлунюючись на річці в очеретах.

Коли в селах почали гуртувати колгоспи, Данило не захотів працювати за трудовні. Кожного літа за річкою табором ставали цигани. Данило залишив хату і кузню, поїхав разом з ними. Так кузня і циганська хата дісталися колгоспові в спадок. Потім у колгоспній кузні був ковалем літній чоловік, який переїхав з сусіднього села – дядько Олекса. Половину приміщення займала кузня, а на іншій – розташувалася плотня, у якій також працювали літні дядьки Іван та Самсон. Я дванадцятилітнім хлопчиком часто заходив до кузні, бо полюбляв присмак вугільного диму, та й цікаво було слухати розповіді тих літніх мудрих людей. Мені дозволяли ковальським міхом роздувати в горні вогонь. Я з задоволенням дивився на вогонь, який горів у горні. А коли дядько Олекса виймав розпечений до білого шматок заліза і клав на ковадло, молотобоець великим молотом лупав по залізу, а дядько Олекса малим молотком після кожного його важкого удару вигравав на наковальні, показуючи, куди потрібно бити наступного разу. Викувавши якусь деталь, дядько встромляв її у діжку з водою, яка стояла поруч з ковадлом, говорячи: „Оце зараз зробимо циганський пшик”. Вода у діжці кипіла і шипіла, доки те залізо не охолоне.

Зібравши на полі врожай, селяни звозили його в свої обійстя. Батьки з дорослими синами бралися за ціпи і молотили житні снопи на околот, якими покривали хати та господарські будівлі. Жінки та дівчата на левадах, вибравши коноплі, мочили їх у річці, а потім сушили, розстеляючи на березі. Коли вони висохли, переносили до хат та били на бительницях, відділяючи від костриці. М’яли ногами, чесали гре-

бінками на гребені, і коли те прядиво було, немов дівоча коса, гарно розчесане, пряли на прядках та ткали на верстатах з нього полотно. А вечорами дівчата брали कुжелі та веретено і сходилися на вечорниці прясти нитки на вал, з якого ткали рядна.

На вечорниці збиралися до тітки Варки, в якій була велика хата. Та й сама вона була ще гарна молодиця, років під сорок. Вона жила одна, дітей не було, а її чоловік загинув у Першу світову війну. Як то там воно прялося, коли на вечорниці приходили парубки з гармошкою та бубоном!

Починалися зимові свята. Парубки та дівки також проводили їх у тітки Варки. Перше свято Андрія. Дівчата готували пісні страви та пекли „калиту”, яку підвішували на стрічці до сволака на висоті середнього зросту. В макітерці колотили сажу і робили з клоччя гарний квач. Проспівавши пісню про Андрія, по черзі сідали на кочергу верхи, під’їжджали кусати „калиту”, не притримуючи її руками. А біля „калиту” з макітрою та квачем стояв парубок чи дівка, гострі на язик, та смішили різними нісенітницями. Якщо комусь вдавалося укусити „калиту” не засміявшись – в нагороду давали чарку горілки та вареник з капустою. Але таких було мало. Більшість з тих, хто під’їжджали на кочерзі, отримували квача. Насміявшись досхочу, всі сідали за стіл. Після вечері починалися танці.

А на Різдвяні свята парубки на річці пробивали кригу, вставляючи вісь від воза, і таким чином її там заморозивши. На ту вісь надівали заднє колесо від гарби, а на нього прикріплювали два дишли. До одного прив’язували кінні сани, на які сідали хлопці і дівчата, а за інший парубки розкручували колесо. Сани, ковзаючи по кризі, літали навколо колеса. До півночі на річці стояв регіт парубків та вереск дівчат. Усі три дні село гуляло. Сім’ями ходили один до одного в гості. Хлопці та дівчата брали кінні сани і їхали на них спускатися з гори Макітри. На високому правому березі річки стоїть гора, немов перевернута макітра. Один її бік крутий, а інший – пологий, з якого молодь, понасідавши на сани, спускалася з гори. Сани летіли з такою швидкістю, що вітер різав очі, і знову лунав вереск та регіт. А злетівши з гори, сани вискакували на кригу річки і ще далеко ковзали, крутячись на різні боки.

У роки моєї юности молодь у селах відпочивала інакше. Коли зігнали всіх людей у колгоспи та виморили голодом, в селі живих людей залишилось мало. І тому в колгоспі „Ленінський шлях” не було кому обробляти родючі чорноземи. Тоді, за розпорядженням з Москви, в Україну почали привозити з Білорусі переселенців. У наше село їх привезли сорок сімей. Між них була багатодітна родина Матвєєвих – чоловік, дружина та семеро

(Закінчення на стор. 28)

Надсилайте...

(Закінчення зі стор. 22)

Якщо вам потрібна гарантія, що гроші, зароблені вашою тяжкою працею, потраплять до ваших рідних і близьких, користуйтеся послугами „Вестерн Юніон“. Надсилати гроші через „Вестерн Юніон“ – це все одно, що передавати їх безпосередньо до рук ваших рідних. Окрім того, ви почуватимете себе впевненіше і спокійніше, знаючи, що ваші гроші напевно потраплять в руки саме тих, для кого вони призначені.

Не ризикуйте, надсилаючи значні кошти своїм рідним! Натомість користуйтеся послугами

компанії „Вестерн Юніон“. Компанія має 150 років досвіду і є глобальним провідником з переказу грошових переказів. „Вестерн Юніон“ виділяється серед інших компаній, що надають послуги у галузі грошових переказів, з трьох причин – надійність, швидкість і зручність.

Надійність. „Вестерн Юніон“ пропонує послуги у галузі грошових переказів, починаючи з 1871 року. Мільйони споживачів в усьому світі покладаються на порядність „Вестерн Юніон“. Тому незалежно від того, надсилаєте ви чи отримуєте гроші, ви можете бути впевнені, що вони обов'язково надійдуть до адресата, до того ж

швидко. Окрім того, „Вестерн Юніон“ надає можливість прослідкувати статус вашого переказу в Інтернеті.

Швидко. „Вестерн Юніон“ пропонує послуги у галузі грошових переказів у більш ніж 195 країнах і територіях світу, включаючи Україну. Гроші можна часто отримати протягом кількох хвилин з моменту відсилання. Час виплати грошових переказів залежить від годин роботи пункту з переказування грошей, різниці між часовим зонами та застосованих обмежень.

Зручно. Маючи у своєму розпорядженні широку мережу пунктів з переказу грошей, клієнти „Вестерн Юніон“ можуть без

будь-яких труднощів надсилати гроші з понад 46 тис. пунктів, розташованих у Сполучених Штатах. Окрім того, клієнти можуть отримувати гроші в понад 8 600 пунктах України.

Пункти „Вестерн Юніон“ мають зручні години роботи – деякі з них у Сполучених Штатах працюють навіть цілодобово! Щоб отримати подальшу інформацію, просимо дзвонити до служби обслуговування клієнтів по телефону 1 (800) 327-0000 (російською мовою) і 1 (800) 799-6882 (українською мовою) або завітати до вебсайту нашої компанії: www.westernunion.com.

„Вестерн Юніон“

FOUNDATION
OF AMERICA

P.O. Box 46009
Chicago, IL 60646-0009
Tel 773.685.1828
Fax 773.794.1654

www.kmfoundation.com

Board of Directors

Ambassador William G. Miller

Co-Chairman

Ambassador Borys I. Tarasiuk

Co-Chairman

Anders Aslund, Ph.D

Viacheslav S. Briukhovetsky, Ph.D

Daniel Hryhorczuk, M.D.

Michael Radnor, Ph.D

Anna Mostovych, Ph.D

Ihor I. Wyslotsky

Board of Advisors

John Fizer, Ph.D

William Gleason, Ph.D

Yurij M. Shcherbak, M.D., Ph.D

President

Ihor Wyslotsky

Secretary / Treasurer

Anna Mostovych, Ph.D

Regional Representatives

USA, Yaroslav Duzyj

Canada, Jaroslav Rozumnyj, Ph.D

Argentina, Marta T. Sterniuk

КИЄВО МОГИЛЯНСЬКА ФУНДАЦІЯ АМЕРИКИ

У 2004 році Національний Університет “Києво-Могилянська Академія” отримала приміщення під бібліотеку, цей будинок – пам'ятка архітектури XIX сторіччя, яка потребує значних коштів на ремонт, реставрацію та сучасне устаткування. Це буде не просто бібліотека, а сучасний інформаційний центр із широким набором послуг для користувачів, який забезпечуватиме швидкий доступ до потрібної інформації в будь-якій частині світу. Загальна вартість проекту становить близько 2 мільйони доларів. Фундація Омеляна та Тетяни Антоновичів дала на цей проект 1 мільйон доларів. Для того щоб зібрати решта суми, університет розпочав кампанію збору коштів, і запрошує всіх приєднатися до кола благодійників, долучитися до творення осередку української культури.

Від імені Києво Могилянської Фундації дякуємо всім донорам, хто склав датки на бібліотеку НАУКМА, через КМФ до 1 липня 2005 року. Усі хто хоче приєднатися до цього проекту і допомогти у відбудові бібліотеки просимо надсилати датки до КМФундації.

\$5,000 та більше

Dr. Harry Malynowsky	\$50,000
Rochester Ukrainian Group	\$10,000
Selfreliance Ukrainian American FCU of Chicago	\$5,000
Prof. Jaroslaw Duzyj	\$5,000
Dr. Paul J. Dzul	\$5,000

\$1,000 — \$5,000

Selfreliance Ukrainian American FCU of Michigan	\$3,000
Ukrainian American FCU of Rochester	\$2,500
Ukrainian Future Credit Union of Michigan	\$3,000
Ukrainian Cultural Center of Michigan (in kind)	\$1,240
Mr. Mychajlo Ciapa	\$1,000
Ms. E. Dallas	\$3,000
Mr. Andrey & Mrs. Darka Duzyj	\$2,500
Mr. Stefan & Mrs. Anna Fedenko	\$1,000
Mr. Wolodymyr & Mrs. Anna Kowal	\$1,000
Mr. Taras & Mrs. Xenia Kozbur	\$1,000
Prof. Wolodymyr Petryshyn	\$1,000
Mr. Zenon & Mrs. Vira Zubrycky	\$1,000

\$ 500 — \$1,000

Cash Donations Warren, MI	\$750
Mr. Bohdan & Mrs. Olena A. Buchynsky	\$750
Mr. Zenowij & Mrs. Stefania Dackiw	\$500
Mr. Theodosij & Mrs. Lukia Hryciw	\$500
Mr. Wasyl & Mrs. Wira Liscynsky	\$500
Mr. Iwan Pidhirny	\$500
Mr. Eugene & Mrs. Luba Repeta	\$500
Mr. Roman Shramenko	\$500
Mr. Alexis & Mrs. Eva Maria Vasylak	\$500

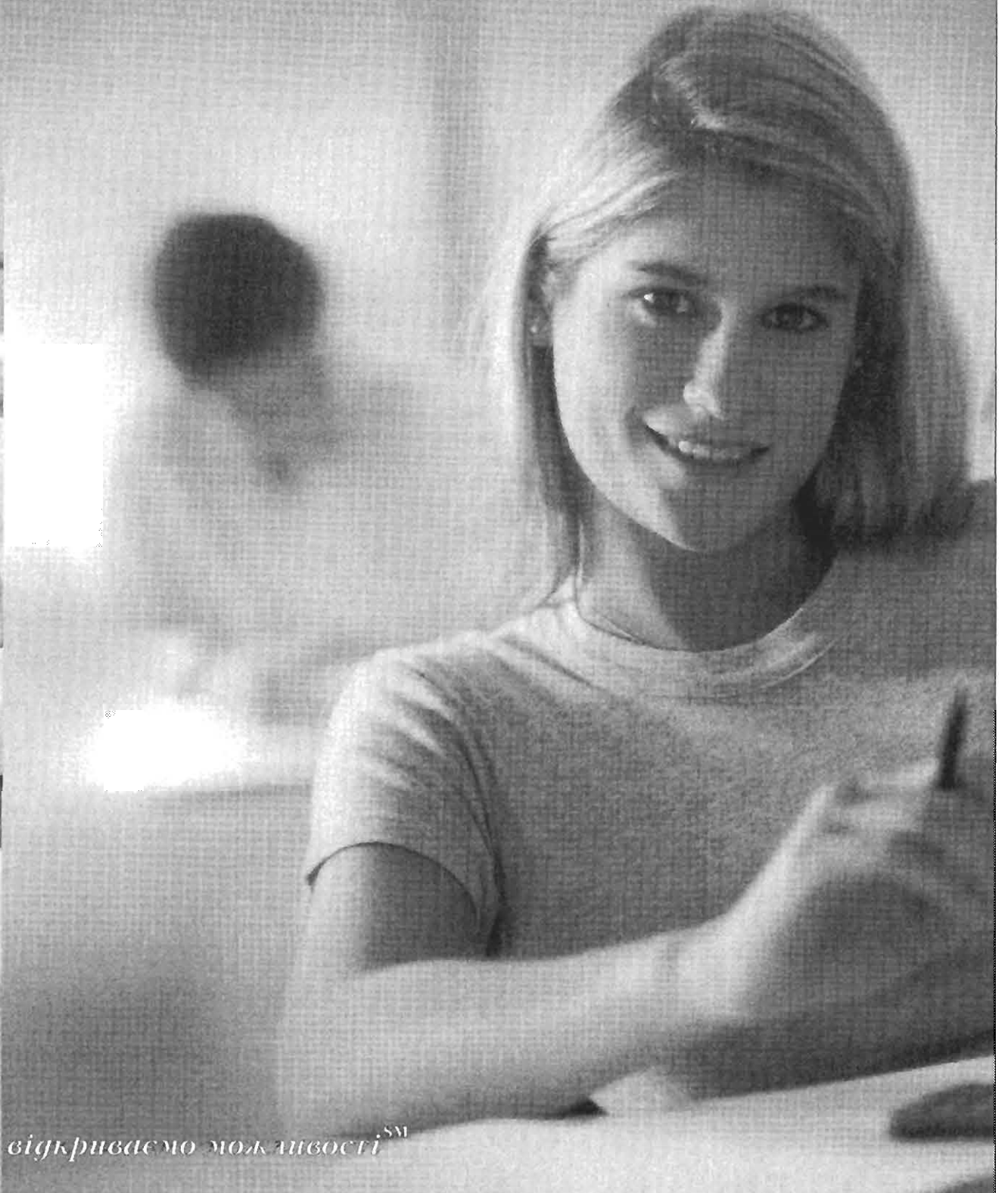
\$10 — \$500

UNWLA, Inc. St. Petersburg, FL	\$50	Mr. Fedir & Mrs. Maria Hajovy	\$150	Ms. Olena Papiz	\$50
Lemko Community Housing, MD	\$52	Ms. Patrycja & Ms. Eustace Hawrylko	\$35	Ms. Vera Pestyk	\$100
New Wave Radio Warren, MI	\$100	Mr. Mykhailo & Mrs. Lusia Herasymiv	\$100	Mr. W. & Mrs. L. Prychodko	\$10
Chulak & Trufyn Sarasota, CA	\$100	Mr. Jerry, Mr. Myron N., Mrs. Doris Horbachevsky	\$100	Mr. Dmytro & Mrs. Mychajlyna Pylypec	\$20
St. Andrew's Ukrainian Religious & Cultural Center North Port, FL	\$105	Mr. Dmytro & Mrs. Halyna Hrushetsky	\$80	Mr. Jeremy & Mrs. Christine Rakowsky	\$200
Ukrainian American Association of St. Petersburg, FL	\$200	Ms. Maria Hunenko	\$100	Mr. Yuriy & Mrs. Taisa Rozhin	\$270
Ukrainian Women's League, Branch 129 Warren, MI	\$100	Mr. & Ms. I. Hweguy (in mem. of A. Wowk)	\$10	Mr. Stefan Rywak	\$250
United Ukrainian Organizations	\$400	Mr. Wasyl & Mrs. Olha Ilcyszyn	\$250	Ms. Daria Rusyn (in mem. of A. Wowk)	\$130
Ms. Maria Adamowych	\$100	Mr. E. & Mrs. O. Iwach (in mem. of A. Wowk)	\$100	Mr. Alexander & Mrs. Stephanie Sandra	\$100
Ms. Daria Antonyshyn	\$50	Mr. & Mrs. Mykhaylo Kachnij	\$250	Dr. Jaroslav & Mrs. Nadia Sawka	\$50
Ms. Ksenia Antypiv	\$10	Mr. Oleh Karpenchuk & Mrs. Oksana Kovalchuk	\$100	Mr. Jozef & Mrs. Jaroslawa D. Sawka	\$100
Mr. Roman & Mrs. Myra Baranyk	\$100	Ms. Renata Maria Kosc	\$25	Mr. Slawko & Mrs. Veronica Senyk	\$25
Mr. Petro Bayko	\$50	Mr. Luka & Mrs. Maria Kostelyna	\$250	Mr. Michajlo Semenec	\$100
Ms. Lidia Bazarko	\$100	Mr. & Mrs. K. Kowalsky (in mem. of A. Wowk)	\$25	Mr. Petro Shnurivsky	\$100
Ms. Bohdanna & Ms. Renata Bihun	\$100	Mr. Mychajlo Kraj	\$100	Mr. Nestor Shust	\$250
Mr. Roman & Mrs. Zenovia Bihun	\$100	Mr. Semen & Mrs. Krislaty	\$100	Mr. & Mrs. J. Soluk	\$75
Ms. Bohdanna Bilowchtchuk	\$100	Mr. Alexander & Mrs. Irene Kuc	\$100	Mr. Alexander & Mrs. Helen Sosenko	\$100
Mr. Alexander Blashkiw	\$300	Mr. Ihor & Mrs. Ksenia Kuczer	\$100	Ms. Tatiana Tatarko	\$100
Ms. Jaroslawa Brechun	\$100	Mr. Wolodymyr Kuszniur	\$250	Mr. Joseph Terkala	\$200
Mr. & Mrs. Walter Brunec	\$100	Mr. & Mrs. Roman Lazarchuk	\$100	Mr. Daniel Tkach	\$100
Mr. Peter & Mrs. Mary Buchynsky	\$200	Mr. Walter & Mrs. Eudokia Lewenetz	\$100	Ms. Zenia Toran	\$200
Mr. Leonid & Mrs. Valentyna Chudowsky	\$200	Mr. Lubomyr & Mrs. Christina Lypeckyj	\$25	Mr. Myroslaw & Mrs. Daria Treshnevsky	\$100
Mr. Dmytro Cyhaniuk	\$200	Mr. Victor & Mrs. Iryna Lutyj	\$100	Mr. Michael Trotch	\$250
Rev. Dr. Ivan Dorric	\$100	Mr. & Mrs. O. Malutza (in mem. of A. Wowk)	\$25	Mr. Roman & Mrs. Alla Trochymczuk	\$50
Mrs. Maria Dorozynsky	\$25	Mr. Omelian Melnyk	\$100	Ms. Marta Turczyn	\$250
Mr. Stefan & Mrs. Kateryna Dwojak	\$100	Ms. Lubomyra Mychkowsky	\$100	Mr. Zoriana Volos	\$25
Mr. Deonisij & Mrs. Oksana Demianczuk	\$200	Mr. Jerome & Mrs. Ann Nalywajko	\$100	Mr. Zenon & Mrs. Nina Wasylkevych	\$100
Mr. Fedir Fedorenko	\$100	Ms. Myroslawa Nalywajko	\$100	Mr. Stephan & Mrs. Emilia Wolanyk	\$100
Mr. Ivan & Mrs. Paulina Futia	\$30	Mr. Bohdan & Mrs. Lidia Nehaniv	\$100	Mr. S. & Mrs. M. Wowk (in mem. of A. Wowk)	\$10
Mr. Fedir Fedorenko	\$100	Mr. Wasyl & Mrs. Oksana Ohar	\$300	Mr. Oleh & Mrs. Ludmyla Wussek	\$200
Mr. Orest & Mrs. Myroslawa Galan	\$100	Mr. Andrew Olesijuk	\$200	Mr. Mukhaylo & Mrs. Yaroslava Zalopany	\$10
				Mr. Seweryn & Mrs. Maria Zloczowskyj	\$100

Kyiv Mohyla Foundation of America P.O.Box 46009, Chicago, IL 60646.

tel: 773-685-1828 www.kmfoundation.com

Києво Могилянська Фундація Америки зареєстрована як благодійна організація під кодексом 501 (с)(3). Згідно податкового законодавства Ваші членські внески та пожертви можна відтягнути від податків.

Я НАДСИЛАЮ
*своїй сестрі-студентці
набагато більше, ніж гроші*

Зближуємо людей, відкриваємо можливостіSM
**WESTERN
UNION** |
MONEY TRANSFER

Ми у Western Union знаємо, що ви довіряєте нам щось набагато більше, ніж гроші. Тому ми робимо процес надсилання грошей якомога безпечнішим і зручнішим.

- Більш ніж 6 000 відділень в Україні і більш ніж 20 000 у Східній Європі.
- Не потрібно мати банківський рахунок.
- Гарантовані* виплати.

Зателефонуйте до Western Union — в компанію, яка знає ваші потреби.

Ми розмовляємо
українською мовою
1-800-799-6882

www.westernunion.com

АДРЕСИ ДЕЯКИХ ВІДДІЛЕНЬ WESTERN UNION

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
1678 E 17TH ST
BROOKLYN, NY 11229
(718) 376-5057

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
35 MAIN STREET
SOUTH BOUNDBROOK,
NJ 08880
(732) 469-9085

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
215 SECOND AVE
NEW YORK, NY 10003
(212) 533-2980

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
265 WASHINGTON AVE
CARTERET, NJ 07008
(732) 802-0480

POLARUS
389 W. ROUTE 59
SPRING VALLEY, NY 10977
(845) 426-7375

POLARUS AGENCY
711 ROUTE 17M
MONROE, NY 10950
(845) 781-0188

* Western Union гарантує, що ваш грошовий переказ через Western Union буде готовий для виплати або відшкодований вам. Дивіться подробиці на бланку грошового переказу "Надсилання грошей".

© 2005 Western Union Holdings, Inc. Всі права зарезервовані. Назва Western Union, його логотип, торгові і сервісні марки є відповідною власністю Western Union Holdings, Inc. Вони зареєстровані і/або вживаються у США та багатьох іноземних країнах.

Хліб наш...

(Закінчення зі стор. 25)

дітей, шість хлопців і найменша дівчинка. Їх поселили у велику хату, покриту бляхою, яка стояла за п'ятдесят метрів від церкви. То була хата сільського священника, якого міліція вивезла разом з родиною у невідомому напрямку. Батько – Антон Матвеев одразу ж став завзятим активістом у селі. Тільки не до роботи.

Невеличка сільська дерев'яна церква, на одну баню, слугувала колгоспові за комору. За розпорядженням з райкому з неї зробили клуб. Сільські комсомольці під керівництвом Матвеева зняли хрест і попалили ікони. А на одній з них, на зворотному боці, великими літерами написали „клуб” і прикріпили над входними дверима. Колгосп продав у сусіднє село бугая, і на ті гроші купили для клубу дві балалайки, дві мандоліни, гітару, а барабан Матвеев зробив із собачої шкіри, натягнувши її на обручик від сита.

На всіх інструментах грали його сини, а батько – на жалійці, яку він привіз з Білорусії. Жалійка – це вичениний козячий шлунок: до горлянки прикріплена сопілка, а на виході зі шлунка гук, який при грі постійно монотонно гуде басом, ніби вторить сопілці. Жалійка одягається через плече так, щоб шлунок, який послуговує за міх, був під лівою рукою, а на паску висить засушена з рогами козяча голова. Той сімейний ансамбль кожного вечора грав у клубі, бо мешкали вони поруч. До війни, та ще й довгий час після неї, у колгоспах працювали за трудові і, не маючи грошей на взуття, у селах від морозу і до морозу ходили босоніж. Молодь на танці до клубу також ходила босоніж і, танцюючи, вибивали босими ногами, аж виляски йшли, бо там була гарна акустика.

Матвеев у колгоспі займав аж дві посади. Об'їзника, тобто, як колись у панів були ланові, та начальника добровільної пожежної дружини, яка складалася з чотирьох добровільних пожежників, двохколісної бочки з водою, коня і декількох відер та багрів. Будучи об'їзником, він на тому коні, що був у пожежній, об'їз-

джав поля та токи, і коли хтось з колгоспників траплявся йому з торбою зерна або клумаком буряків, він гнав його під конвоем у сільську раду чи контору колгоспу, залежно від того, куди було ближче. Проситись у нього про помилування було марно. У конторі колгоспу погрожували в'язницею, а потім, змилювавшись, штрафували на десять чи п'ятнадцять трудовнів. Бо якби всіх саджали у в'язниці, то не було б кому працювати в колгоспі. Хоча деяких і судили для більшої настрашки. А отримавши кару 15 трудовнів, вважай, що будеш півмісяця працювати задарма, бо не так легко було заробити той „дурнодень”, на який мало що давали. Якби не кишень чи пазуха, то хоч помирай. Бо на зароблений трудовдень давали по 150–160 грамів зерна, якого вистачало у кого до Паски, у кого до Різдва. А потім у колгоспі виписували аванс на новий урожай.

Друга проблема – як перезимувати, щоб не замерзнути на холодній печі? Колгоспники ночами ходили в поле до скирт та крали соломку. І тут Матвеев був на своєму місці. Не як сторож, а як страж над державним майном. „Злодія” гнав до контори, або підпалював соломку на плечах, підкравшись ззаду. То був жорстокий чоловік. Після відступу німців з села Матвеев ходив по полю бою, роздягаючи та роззуваючи трупи німецьких та радянських солдат. Та, як кажуть у народі, Бог шельму мітить, – він наступив на міну і його рознесло на шматки. Ніхто в селі за ним не шкодував, а більшість говорила: „Собаці й собача смерть”.

Після війни, коли настала „хрущовська відлига”, скасували колгоспне кріпосне право. Почали і колгоспникам видавати паспортів, а за працю платили грошми. Але молодь, усе одно, отримавши документи, з села пороз'їжджалася у пошуках кращого життя. У селах залишилися одні літні люди. Сьогодні в моєму рідному селі в школі-семиріччі – дванадцять учнів і вісім учителів...

Радянська влада, відібравши у селян землю та загнавши їх у колгоспи, відбила і любов до праці на землі. Інколи безсонними ночами я запитую себе: „Хто буде обробляти ті чорноземи, коли помруть літні мешканці в селах? І з якої пшениці доведеться пекти хліб наш насущний?”.

Зове мене Русь-Україна

Бувала в Нью-Йорку, в столиці всіх див.
У Празі готичній, Варшаві і Римі.
Але незрівнянно до столиць тих країн
Стоїть древній Київ, столиця Руси-України.
Є парки в містах, рук творіння людських.
В Парижі і Лондоні, у Торонто й Берліні.
Одне місто-парк над Дніпром височить,
Наш Київ прекрасний, столиця Руси-України.
Широкий Славутич пороги свої
Не приховує в цвіті каштанів.
До Чорного моря він води шумні
Несе через пам'ятний Канів.
Там, на кручах Дніпрових, в граніті стоїть
Великий Шевченко – він слава країни.
Пророк і Кобзар, жива його муза летить
І кличе в столицю Руси-України.
І де б не була я, завжди чую серцем той клич.
На землю батьків повертається думка й стежина.
Спішу в Україну, я чую, Тарасе, твій спів.
Зове мене мати з світів, зове мене Русь-Україна.

Оксана Маковець,
Сіффорд, Вірджинія

На бульварі Шевченка

Зник у серці найважчий тягар
Чи подибає кудись далеченько?
Зеленіє в каштанах бульвар –
Довга вічність Тараса Шевченка.
Я відвідав вже славний музей,
Сонце втішило затишні зали.
Дай же Боже, щоб сотні людей
Про високе завжди пам'ятали.
Володимирський дзвонить якраз,
Перехрестя стрічає студентів.
Обернулись обличчям до нас
Стільки гарних, травневих моментів.
І так хочеться знову співати,
На дорозі кохання стрічати.
І починки нові починають,
І над книгою довго мовчати.
Бо такий уже видався день,
Що до себе самого – близьенько.
І пісні пропливуть де-не-де
На бульварі Тараса Шевченка.

Юрій Титов,
Київ

Федеральна Кредитова Кооператива САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК

Ощаджувати найпростіше:

Довгий Термін
(5 Річний Сертифікат*)

4.86% АРУ

Короткий Термін
(3 місячний Сертифікат*)

3.10% АРУ

Найкоротший Термін
(Звичайні Ощадності)

2.22% АРУ

АРУ - Відсотковий заробіток у річному відношенні. * \$500.00 Мінімальний вклад. Штраф може бути наложений за передчасне розірвання умови Сертифікату. Різні терміни сертифікатів. Рати можуть мінятися без попередження.

Головне Бюро:

108 Second Avenue
New York, NY 10003

Tel: 212 473-7310
Fax: 212 473-3251

Філії:

Кергонксон:

6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446

Tel: 845 626-2938
Fax: 845 626-8636

Юніондейл:

226 Uniondale Ave.
Uniondale, NY 11553

Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

Асторія:

32-01 31st Avenue
Astoria, NY 11106

Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:
1-888-SELFREL
Наша електронна сторінка:
www.selfreliance.org

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

Tel.: (973) 763-8778

ROXOLANAInternational Trade, LTD
e-mail: roxolanaitd@roxolana.com
web: www.roxolana.com**ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:****МОРЕМ • АВІА**

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктіві пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західня Україна; \$15 – Східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:**1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)****Roxolana Travel**

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ		
\$100 - \$8	\$500 - \$25	\$900 - \$45	
\$200 - \$14	\$600 - \$30	\$1000 - \$50	
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75	
\$400 - \$20	\$800 - \$40	\$2000 - \$100	

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

- Доставка \$10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕХарчовий пакунок
„Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.,гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
салат – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.**• РОЗШУКИ •**Пелех Марія Іванівна з України
розшукує свого батька**ПЕЛЕХ ІВАНА СТЕПАНОВИЧА,**1920 року народження,
який виїхав на роботу до Німеччини
у 1941 році
зі села Конюшки Тулігівської,
Дрогобицької обл.

Тел.: 1(718) 326-3325 Марія

• ДО ВІНАЙМУ •Двокімнатне мешкання в
зеленій ділянці Квінсу на одну
особу, близько транспорту (EF),
близько St. John University
і Queens College.

Ціна 550 в місяць.

Тел.: (718) 657-5995

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ –
ВИБЕРІТЬ – СВОБОДУ!**НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС
В ДІАСПОРІ**

Передплата на рік лише 55 дол.

**LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES**1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036**PACKAGES TO UKRAINE**

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
 мінімум 10 фунтів	 2-3 тижні мін. 10 фунтів	 Пересилка і доставка	 220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.

Відправляємо і полегджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,
Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,
президент
(941) 270-2413**ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,**
заст. президента
(941) 270-2411**TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION****Федеральна
Кредитова
Кооператива
СУМА**

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Сертифікати *

3 місячні	3.20% APR (3.15 APR) **
6 місячні	3.56% APR (3.50 APR) **
1 річні	3.87% APR (3.80 APR) **

* Сертифікати понад \$100,000 платимо 0.25% додатково.

** Відсотки нараховуються у річному відношенні і можуть змінюватись без попереджень.

Головне бюро – Main Office

125 Corporate Blvd

Yonkers, New York 10701-6841

Tel.: 914-220-4900 Fax: 914-220-4090

1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі
Yonkers BranchФілія в Спрінг Велі
Spring Valley BranchФілія в Стамфорді
Stamford Branch301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703

Tel.: 914-220-4900

Fax: 914-965-1936

E-mail:

palisade@sumafcu.org

16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977

Tel.: 845-356-0087

Fax: 845-356-5335

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902

Tel.: 203-969-0498

Fax: 203-316-8246

E-mail:

stamford@sumafcu.org

Internet:

www.sumafcu.org**ПАЧКИ В
УКРАЇНУ
DNIPRO CO.**В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну
та з України, зробити візи до України.

До вибору 99 візців хусток!

Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ

688 Sanford Ave

Тел.: (973) 373-8783

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA

1801 Cottman Ave

Тел.: (215) 728-6040

ЗМІНА АДРЕСИ☐ „Свобода“☐ „The Ukrainian Weekly“**СТАРА АДРЕСА:**

Число Відділу (якщо член УНС)

Ім'я і прізвище

Адреса

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище

Адреса

**Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054**На зміну адреси проситься долучити \$1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

„Я любив вас усіх”

Управа і жителі „Українського села” у Ворені, хористи ансамблю „Золоті дзвони”, Товариство українських градуантів Дітройту і Віндзору, Українсько-американські ветерани з великим сумом сприйняли вістку, що 12 травня відійшов у вічність великий патріот України Степан Віхар.

С. Віхар все своє свідоме життя присвятив служінню українській громаді, весь час мріяв про Україну, декілька разів їздив в Україну. Він був засновником і солістом співочого ансамблю „Українського села” під назвою „Золоті дзвони”. Вже хворим відвідував проби, майже до кінця свого життя. Жителі села дуже любили його і поважали за чуйне і уважне ставлення до них, за різні поради і допомогу. За ініціативою Степана Віхара було зібрано великі кошти в „Українському селі” для лікування різних недуг, передовсім дітей України, спричинених посиленням радіації після катастрофи в Чорнобилі. Було вислано в Львівський неонатальний центр медичне устаткування для виходження слабеньких немовлят.

Великою заслугою Степана Віхара була побудова пам'ятника УАВ на Національному цвинтарі у Форт-Кастері, в Мишигені. Цей

пам'ятник збудував в 1996 році Комітет 101-ої Станиці, що його очолював С. Віхар.

Степан Віхар любив Україну з її чудовою природою, традиціями, музикою, піснею, танцями, мовою і культурою. В нього було багато друзів, які його любили і шанували. Він відзначався великим талантом, мав дар слова і дар гумору, завжди був ведучим різних імпрез, зборів, робив доповіді на різні теми, був завжди приготований до виступу, говорив цікаво і весело. Він залишив в смутку дочку, сина, невістку, внуків і правнуків, друзів, близьких і знайомих, родину в Україні.

Панахида відбулася 16 травня в похоронному заведенні Мандзюка, парастас-Панахиду очолив Владика Української Автокефальної Православної Церкви Олександр Биковець. Співав хор з церкви св. Андрія.

17 травня С. Віхар похований на Національному цвинтарі у Форт-Кастері з військовими почесностями. Від імені всіх друзів і членів української громади висловлюємо переконання, що нам усім буде дуже бракувати Степана Віхара! Вічна йому пам'ять!

Управа і жителі
„Українського села”

Ділимося сумною вісткою, що дня 18 липня 2005 р.
відійшов у вічність наш дорогий
МУЖ, ТАТО і ДІДО

бл. п.

ПЕТРО КОБИЛЕЦЬКИЙ

нар. 5 липня 1946 р. у Мюнхені.

У 1961 р. переїхав з батьками до Нью-Йорку, США.

Залишив у глибокому смутку:

дружину – ІРИНУ

синів – МИХАЙЛА з дружиною ОКСАНОЮ
– СТЕФАНА з дружиною ХРИСТИНОЮ

дочку – ЛІСУ з чоловіком СТИВОМ ДОНЕР

внуків – АНДРІЯ, ДАНИЛА, СТЕФАНА і АДРІАНКУ
та ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді і Україні.

ПАНАХИДА відбулася в четвер, 21 липня о год. 7:30 веч. в Donovan Funeral Home, 82 South Church Street, Goshen, NY.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в п'ятницю, 22 липня о год. 10-й ранку в St. Mary's Catholic Church, Washington, NY, а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів просимо скласти пожертви на:
National Kidney Foundation або на

Ukrainian Gift of Life Inc., 233 Rock Road, Glen Rock, NJ 07452.

За мову і зміст
помертних оголошень і подяк
редакція не відповідає

В ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ НАЙДОРОЖЧОЇ
МАМИ, БАБЦІ і ТЕТИ

бл. п.

КАТЕРИНИ КОВШЕВИЧ з дому ВЛАСЕНКО

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ З ПАНАХИДАМИ

в понеділок 1 серпня 2005 р.

о год. 9-й ранку

в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя, в Гантері, Н.Й.

о год. 7:45 ранку

в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

о год. 9-й ранку

в церкві св. Юра у Львові.

Вічна їй пам'ять!

дочка – ХРИСТИНА К. ДУРБАК

внуки – СОФІЯ, ОЛЕГ-РОМАН ГАСЮКИ

сестринка – АННА БОЙЦУН-САВАДЖ із синами
ЧАРЛЗОМ і МИХАЙЛОМ

зять – БОГДАН ГАСЮК

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА РУДИЙ член 164 Відд. УНС. Померла 7 березня 2005 р. на 77-му році життя. Нар. в 1927 р. у Berwick, PA. Членом УНС стала в 1945 р. Залишила в глибокому смутку 4-ох братів. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Кирила і Методія у Berwick, PA.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО СТАНИШЕВСЬКИЙ член 245 Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ” в Трентоні, Н. Дж. Помер 11 квітня 2005 р. на 84-му році життя. Нар. в 1921 р. в Україні. Членом УНС став в 1954 р. Залишив у глибокому смутку дружину Стефанію з дітьми та внуками. Похорон відбувся 15 квітня 2005 р. на цвинтарі Святого Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІВАН ВОЗНИЙ член 173 Відд. УНС Т-ва св. Володимира у Вілмінгтоні, Дел. Помер 11 квітня 2005 р. на 93-му році життя. Нар. в 1911 р. у Вілмінгтоні, Дел. Членом УНС став в 1969 р. Залишив у глибокому смутку сина Михайла, доньку Мари-Анн, внуків, дальшу родину в Україні, приятелів і знайомих у Вілмінгтоні, Дел. Похорон відбувся 16 квітня 2005 р. на цвинтарі Всіх Святих у Вілмінгтоні, Дел.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ОЛЬГА БІЛИНСЬКА член 57 Відд. УНС Т-ва свв. Петра і Павла в Коговз, Н.Й. Померла 3 червня 2005 р. на 67-му році життя. Нар. в 1937 р. в Трой, Н.Й. Членом УНС стала в 1994 р. Залишила в глибокому смутку мужа, трьох синів, одну доньку і 8 внуків. Похорон відбувся 7 червня 2005 р. на цвинтарі св. Миколая у Вотервільті Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НД/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАЇТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ Св. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
Св. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Ділимося сумною і болючою вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що 12 липня 2005 р. на 80-му році життя відійшла у вічність після короткої недуги наша найдорожча МАМА

бл. п.

ДАРІЯ ГРЕЧИЛО

з дому БЕРЕЗЮК

ПАНАХИДА була відправлена 14 липня в Quinn's Funeral Home в Асторії, Н.Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 15 липня в українській католицькій церкві Чесного Хреста в Асторії, а відтак на цвинтарі Святого Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Залишені в глибокому смутку дочки:

КЛАВДІЯ і ІВАНКА з мужем СТЕФАНОМ.

Вічна їй пам'ять!

В 40 ДЕНЬ СМЕРТИ

буде відправлена

ПАНАХИДА

в суботу, 20 серпня 2005 р., о год. 9-й ранку

в українській католицькій церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й.

Найщиріша подяка нашій родині, приятелям і знайомим, котрі підтримали нас і помогли нам перенести наше горе.

Ділимося сумною вісткою, що 28 червня 2005 р. відійшов у вічність

бл. п.

АНТІН КОЦЕПУЛА

нар. 21 листопада 1922 р. у селі Торчин, на Волині, Україна.

Колишній голова 17 Відділу УНС у Чикаго.

ПОХОРОННЕ БОГОСЛУЖЕННЯ відбулося 5 липня в каплиці Музики, а тіло Покійного поховано 6 липня на цвинтарі Елмвуд.

Антін Коцепула залишив:

дружину ВАЛЮ, дочку ВІРУ, зятя і двох внуків та багато друзів, Братів і Сестер по вірі у Господі в Америці, Канаді і Україні.

Вічна йому пам'ять!

Його друг ЯРОСЛАВ БИЛЕНЬ

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю, 15 липня 2005 р. на 81 році життя упокоїлася в Бозі по довгій і тяжкій недугі наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

АННА ПРОЦЮК

з дому МАМЧАК

членка сестрицтва церкви св. Трійці в Ірвінгтоні, Н. Дж. і довголітній скарбник ОЖ ОЧСУ в Ірвінгтоні, Н.Дж.

ПАНАХИДУ відслужено у вівторок, 19 липня в похоронному заведенні Литвин і Литвин у Юніон, Н.Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 20 липня в церкві св. Трійці в Ірвінгтоні, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

В глибокому смутку залишилися:

доньки – МАРІЙКА БОКАЛО з чоловіком МИРОНОМ
– ЛЮБА ГУМЕНЮК з чоловіком ЮРІЄМ

сини – ПЕТРО
– ЯРОСЛАВ з дружиною ДЖЕНІС

внуки – ТАІСА з чоловіком КРИСТОФОРОМ
– КАРЕН з чоловіком ДАНОМ

– ДАМ'ЯН

– НИКОЛА

– ГРЕЙС

– ДАНІЄЛ

сестри – КАТРУСЯ, МАРУСЯ і СТЕФКА з родинами

брати – ІВАН, МИХАЙЛО, МИРОН, АДАМ, СЛАВКО, БОГДАН з родинами

та ближча і дальша родина в діаспорі і Україні.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів просимо складати пожертви на розбудову Музею в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Ділимося сумною вісткою, що 2 липня 2005 р. на 87-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий ТАТО і ДІДО

бл. п.

ІВАН ХОМКО

нар. 9 лютого 1918 р. в Україні.

Був довголітнім членом Крайової Управи Організації Оборони Лемківщини і членом Ради Директорів Фондації Дослідження Лемківщини, а також головою Окружного Комітету УНСоюзу в Пасейку, головою 42 Відділу УН-Союзу. Належав до УККА і був головою Української Централі в Пасейку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 7 липня 2005 р. в українській католицькій церкві св. о. Миколая в Пасейку, а відтак на цвинтарі св. Марії в Saddle Brook, NJ біля дружини Нацкі.

У глибокому смутку залишені:

син – ДЖАН з дружиною РІТОЮ і дітьми ТЕДДИ, КІМ і ДЖАНОМ

донька – МАРІЙКА з чоловіком ТОМОМ та дітьми НИКОЛ і КІМ

правнуки – ЛОРЕН, КЕЙДІ, БРЕНДОН, ІЗАБЕЛА, МАРІЯ. та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 24 березня 2005 р. на 93-му році життя відійшов у вічність

бл. п.

інженер

МИКОЛА ПАСТЕРНАК

нар. 27 листопада 1912 р., в Добровідці, Коломийщина.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 26 березня 2005 р. в українській католицькій церкві Входу в Храм Пресвятої Богородиці в North Porth, FL., а відтак у Venice Memorial Garden.

В 40-ий день смерти була відправлена

СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в тій самій церкві.

В глибокому смутку залишені:

в Україні: донька – ЛЮБА ОКСАНА ПЕТРУСЕНКО
внучка – НАТАЛКА РАДЧЕНКО з чоловіком ЮРІЄМ
правнуки – АНДРІЙКО і ТАРАСИК

в Америці: брат – ЮРІЙ з дружиною ОЛЬГОЮ
племінник – ЮРІЙ з дружиною ЛОРОЮ
племінниця – ХРИСТИНА ПАНИЦЯ з чоловіком ВАСИЛЕМ
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна йому пам'ять!

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГ'РО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ЛОНГІН СТАРУХ
Професійний продавець
забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail: lvstaruch@aol.com

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець
забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039)
Fax: (973) 292-0900

L. Kulynych Cinematic Experience Specializing in Filming
Ukrainian Weddings and Special Events
Web.: www.UkrainianWeddings.com
Tel.: 1 (917) 848-8437

КАРДІОЛОГ ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD, FACC

Board Certified: Cardiovascular Disease, Interventional, Nuclear Cardiology and Internal Medicine.

Єдиний українськомовний „Interventional” кардіолог в NY і NJ.

НОВІ КАРДІОЛОГІЧНІ ЦЕНТРИ

Всі основні обстеження проводяться в двох зручно розміщених сучасних офісах

776 E. Third Ave.
Roselle, NJ 07068
(908) 241-5545

1432 Hylan Blvd.
Staten Island, NY 10305
(718) 351-9292

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

УКРАЇНСЬКА „ГАЛЕРІЯ КСЕНЯ”

придбає праці відомих
українських мистців
XIX – XX століть (вигідні умови)

Тел.: (518) 263-4391

FATA MORGANA

Музика для всіх: весілля, заборони, концер-
ти, фестивалі і приватні прийняття.

Тел. до Олексія: (609) 747-1382 або
e-mail: ok1band@yahoo.com

website: www.fata-morgana-band.com

LAW OFFICES OF

ZENON B. MASNYJ, ESQ.

Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомості (Real Estate and co-op closings)
- Репрезентування комерційної діяльності
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіційні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002

(Тільки за попереднім домовленням)

KOZAK CONSTRUCTION Co.

Ремонтуюмо і переробляємо хати, помеш-
кання, пивниці, паркети, кафлі, шідрак,
шпаклювання, малювання.

Тел.: (201) 437-3227 • (646) 279-1910

Музика на всі okazji, музичні
лекції випускником Львівської
консерваторії. Прошу дзвонити:

СЛАВКО КОСІВ

Тел.: (718) 792-1709
e-mail: skosiv@yahoo.com

„АПОН” ВІДЕО І МУЗИКА

Замовляйте Каталог: CDs
VHS і DVD – В.Ющенко та інші

P. O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103.
Tel.: (718) 721-5599

ОРКЕСТРА „ЛУНА”

Музика на весілля, заборони, фестивалі.

Святкування роковин.

ОЛЕСЬ КУЗИШИН

Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail: dumamuse@aol.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.

Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

Fregata TRAVEL SERVICE, INC.

250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220

**ECONOMY AIRLINE
TICKETS FROM USA TO
KYIV, LVIV, ODESA
and WARSAW**
Restrictions Apply

АДВОКАТ

ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК

КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ
В НАСЛІДОК АВАРІЙ

- ✓ на роботі
- ✓ автомобільних
- ✓ в публічних місцях
- ✓ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграти процесу
про відшкодування

А ТАКОЖ:

- ВОДИННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомості
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID
1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

Export • **КАРПАТИ** • Import Ltd.

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189

в Торонто (416) 761-9105

e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ПРОДУКТОВІ НАБОРИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

**НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україні, Польщу та інші держави**

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ

ВІЗИ • АВІАКВИТКИ

ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США

СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

**НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ
ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ**

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!